

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN JEESEKSEN KRISTUKSEN KIRKKO • ELOKUU 2013

Liahona

**Avatkaa
ilmoituksen
kanavat, s. 24**

**Opettajat, yksi kysymys voi
muuttaa kaiken, s. 36**

**Kuinka seminaari muutti
elämäni, s. 54**

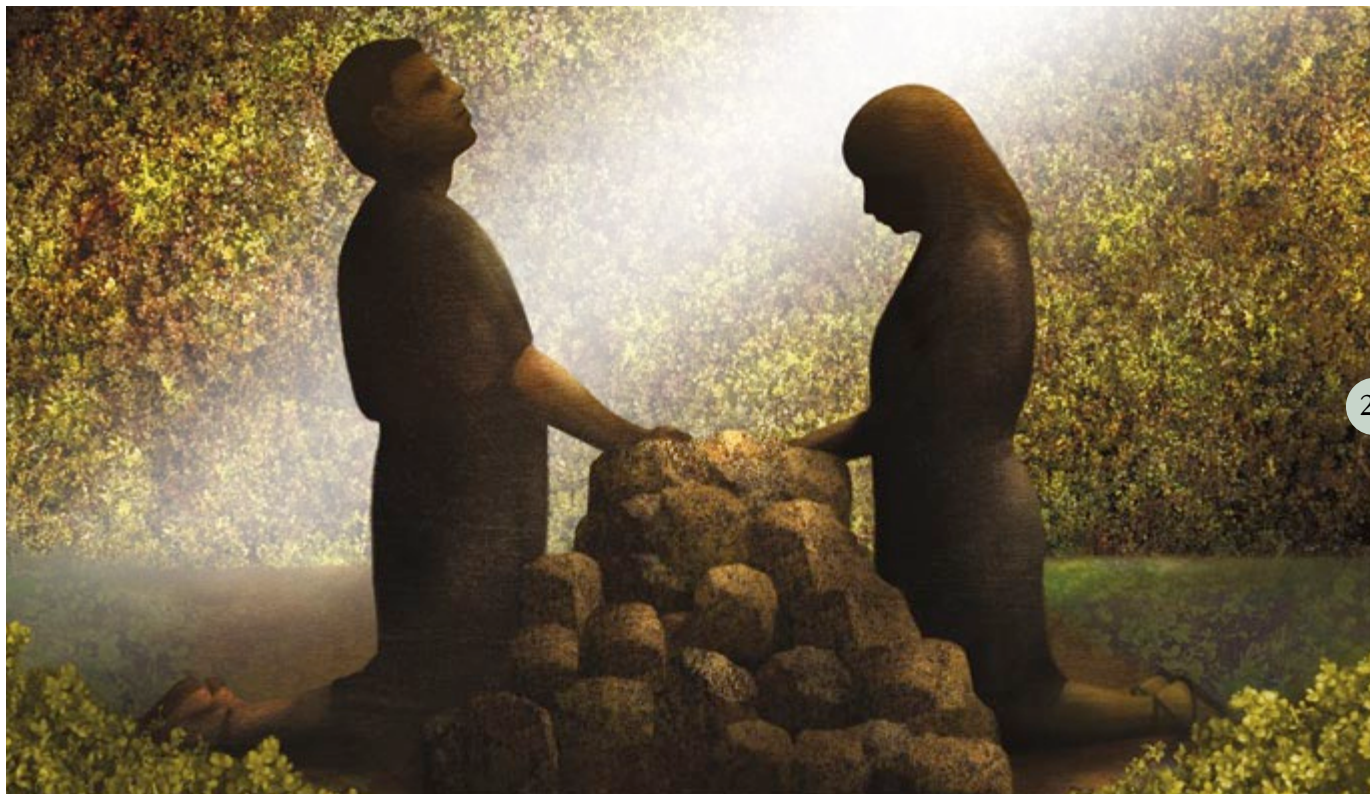
**Leikekuvia pyhien kirjoitusten
kohdista, s. 65**

*”Kaikki osoittaa,
että on ole-
massa Jumala,
niin, nimittäin
maa ja kaikki,
mitä sen päällä
on, niin, ja sen
liike, niin, ja
myös kaikki
planeetat,
jotka liikkuvat
säännöllisessä
järjestykses-
sään, todis-
tavat, että
on olemassa
Korkein Luoja.”*

Alma 30:44

Jättimäinen nuorten
tähtien muodostama
tähtijoukko NGC 3603
Kölin tähdistössä
linnunradalla.

SANOMAT

- 4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Tunnistakaa, muistakaa ja kiittäkää**
Presidentti Henry B. Eyring

- 7 Kotikäyntiopetussanoma: Huoltotyö**

ERIKOISARTIKKELIT

- 16 Kuuliaisuus: uskon tuntomerkki**
Vanhin F. Michael Watson
Kävelisitkö sinä kuusi päivää voidaksesi kuulla evankeliumia?
- 20 Löysimme turvapaikan evankeliumista**
Matthew D. Flitton
Nairobiassa Keniassa asuvat jäsenet kertovat, kuinka he ovat löytäneet turvapaikan evankeliumista.

KANNESSA

Edessä: Valokuva Frans Lemmens.
Takana: Kuvitus Michael Gibbs.
Kansilehden sisäsivu: Valokuva NASA, ESA ja Hubble Heritage/DOD.

- 24 Omana aikanaan ja omalla tavallaan**
Vanhin Dallin H. Oaks
Kun olemme sitoutuneita evankeliumiin, voimme odottaa jatkuvaa ilmoitusta aina kun viisas ja rakastava Herra päättää antaa sitä meille.

- 30 Johtohenkilön tie ilmoitukseen**
Richard M. Romney
Nämä neljä periaatetta voivat auttaa pappeusjohtajia ja apujärjestöjen johtohenkilöitä toimimaan innoitettuna.

- 34 Vahvista perhettä tutkimalla pyhiä kirjoituksia**
Lori Fuller
Kolme ideaa, jotka tekevät henkilökohtaisesta ja perheen pyhien kirjoitusten tutkimisesta merkityksellisempiä.

- 36 Hienoja kysymyksiä, hienoja keskusteluja**
Jack Lyon
Oikeanlaiset kysymykset voivat innoittaa keskusteluun, joka edistää luokkasi jäsenten ymmärrystä ja todistusta.

OSASTOT

- 8 Huhtikuun konferenssin muistikirja**
- 11 Nuorten voimaksi**
-kirjasta opettaminen: Rakentava kielenkäyttö
- 12 Kotimme, perheemme: Ajoitus on kaikki kaikessa**
Joshua J. Perkey
- 14 Kirkon uutisia**
- 40 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Sorsaemo ja minä saimme armoa**
Rosie Kaufman

- 44 Kulje eteenpäin uskossa**
Nämä nykyajan profeettojen neuvot voivat opastaa meitä, kun emme tiedä, kuinka meidän tulisi edetä.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Pysy reitillä.

- 48 Neljä päätöstä oppaaksenne**
 Presidentti Thomas S. Monson
Päätä presidentti Monsonin tavoin kuunnella, oppia, tehdä työtä ja rakastaa.

- 51 Juliste: Ojenna auttava kätesi**

- 52 Kysymys ja vastaus**
Kuinka minä "seison pyhissä paikoissa", kun ympärilläni, esimerkiksi koulussa, on niin paljon epäpyhyttä?

- 54 Todistus seminaarin avulla**
 Karla Brigante
Seminaari auttoi minua saamaan todistuksen evankeliumista, mutta kuinka voisin auttaa isääniin saamaan sellaisen?

- 56 Miksi temppeliavioliitto?**
Miksi meidän tulisi tehdä kaikkemme voidaksemme solmia avioliiton temppelissä, kun avioliitto ajatuksena tuntuu olevan heikkenemässä?

- 59 Päätin olla juoruilematta**
 Brett Schachterle
Olisi niin helppoa pilkata näyttelijöitä kaikkien muiden kanssa.

- 60 Nuorten voimaksi: Siitä me puhumme**
 Larry M. Gibson
Voimme oppia käyttämään sanoja, jotka osoittavat meidän olevan opetuslapsia.

- 62 Työnteko, palveleminen ja hengellinen omavaraisuus**
 Vanhin Per G. Malm
Mitä muurarin työ opetti minulle ahkerasta työstä ja todistuksesta.

- 64 Erityinen todistaja: Miksi on tärkeää olla kadehtimatta muita?**
 Vanhin Jeffrey R. Holland

- 65 Pyhien kirjoitusten kortit**
Käytä näitä pyhien kirjoitusten kohtia muistuttamaan sinua siitä, kuinka paljon taivaallinen Isä rakastaa sinua.

- 67 Alpakat karkuteillä!**
 Romney P.
Kun alpakat karkasivat, tarvitsin taivaallista apua saadakseni ne kaikki kiinni.

- 68 Matkan varrella: Nauvooseen tutustumassa**
 Jennifer Maddy

- 70 Alkeisyhdistyksen opetuksia kotona: Taivaallinen Isä kuulee rukoukseni ja vastaa niihin**

- 72 Hei! Minä olen Will ja olen Taiwanista**

- 74 Meidän sivumme**

- 75 Meidän vastauksemme**
 Tatiana Agüero
Rukoilin yhä uudestaan, että isäni saisi todistuksen. Kuinka voisin auttaa häntä ymmärtämään totuuden?

- 76 Pienille lapsille**

- 79 Loistava ajatus**

- 81 Profeetan henkilökuva: Heber J. Grant**

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Craig A. Cardon
Neuvojat: Shayne M. Bowen, Bradley D. Foster, Christoffel Golden jr., Anthony D. Perkins

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Perhe- ja jäsentuen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittajat: Ryan Carr, LaRene Porter Gaunt

Julkaisuavustaja: Mellissa Tenteno

Toimittajat: Susan Barrett, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Mindy Raye Friedman, Lori Fuller, Garrett H. Garff, Jennifer Grace Jones, Hikari Loftus, Michael R. Morris, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Julia Woodbury

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, C. Kimball Bott, Thomas Child, Nate Gines, Colleen Hincley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Brad Teare

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Kevin C. Banks, Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilaustiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuositaloushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella *Liahona*, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa "kompassia" tai "suunnannäyttäjää") ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebuanon, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kirbatin, korean, kreikan, kroatian, latvian, liettuan, malagasin, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, swahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viroin kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2013 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaiseen epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada: August 2013 Vol. 65 No. 8. *Liahona* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaidoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillä. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

VALOKUUVAKUUTUS CODY BELL © IRI

”Päätin olla juoruilematta”, s. 59: Voitte lukea tämän artikkelin lisäksi *Nuorten voimaksi* -kirjasessa olevan luvun kielenkäytöstä (s. 20). Keskustelkaa tavoista päättää, onko jokin kuulemanne asia jakamisen arvoinen vai ei. Keskustelu voisi sisältää seuraavia kysymyksiä: Onko tieto totta? Onko tämän tiedon edelleen kertominen tarpeen? Onko kuulemastasi kertominen ystävällinen teko? Varaa toimintaa varten paperiarkki kutakin perheenjäsentä kohti. Kirjoita jokaisen paperin ylälaitaan jonkun perheenjäsenen nimi. Laita sitten paperit kiertämään ja pyydä perheenjäseniä kirjoittamaan asioita, joita he arvostavat ja rakastavat kyseisessä henkilössä.

”Alpakat karkuteillä!”, s. 67, **”Täivaallinen Isä kuulee rukoukseni ja vastaa niihin”,** s. 70 ja **”Meidän vastauksemme”,** s. 75: Lukekaa nämä kertomukset ja keskustelkaa syistä, miksi me rukoilemme. Jos tunnet innoitusta siihen, kerro omasta rukoukseen liittyvästä kokemuksestasi. Oletko sinä saanut apua Romneyn tavoin? Oletko koskaan halunnut tietää totuuden kuten Tatiana halusi? Kertomusten lukemisen jälkeen voit lukea rukoukseen liittyviä pyhien kirjoitusten kohtia kuten 2. Nefi 32:8–9 ja OL 10:5. Pyydä jokaista perheenjäsentä asettamaan itselleen tavoite kehittää henkilökohtaisia rukouksiaan. Voitte lopettaa laulamalla rukouksesta kertovan laulun kuten ”Niin kallis ain on hetki tää” (*MAP-lauluja*, 86).

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Ajoitus, 12, 24
Avioliitto, 12, 56
Grant, Heber J., 81
Huoltotyö, 7
Ilmoitus, 24, 30, 44
Jeesus Kristus, 48, 54, 76
Kateus, 64
Kielenkäyttö, 11, 59, 60
Kiitollisuus, 4, 6
Kirkon historia, 68
Kirkon tehtävät, 30
Kiusaus, 43, 52

Kotiopetus, 44
Lähetystyö, 12, 20, 44, 70, 75
Mormonin kirja, 54, 75
Opettaminen, 36
Perhe, 34, 48, 52, 56
Pyhien kirjoitusten tutkiminen, 34, 36, 48, 52, 54, 65
Pyhä Henki, 4, 24, 30, 48, 75
Päiväkirjat, 4, 6

Rakkaus, 48
Rauha, 20
Rukous, 41, 52, 70, 75
Seminaari, 52, 54
Tahdonvapaus, 44, 52
Tasovaatimukset, 20, 52, 59, 60
Temppelityö, 12, 56
Todistus, 54, 75
Työ, 48, 51, 62
Usko, 44, 47, 76

**Presidentti
Henry B. Eyring**

ensimmäinen
neuvonantaja
ensimmäisessä
presidenttikunnassa

TUNNISTAKAA, MUISTAKAA JA kiittäkää

Jumala pyytää meitä kiittämään kaikista Häneltä saamistamme siunauksista. Alamme helposti lausua kiitosrukouksiamme mekaanisesti, usein samoja sanoja toistaen, tarkoittamatta kiittää Jumalaa koko sydämeistämme. Meidän tulee ”antaa kiitos – Hengessä” (OL 46:32), jotta voimme tuntea todellista kiittollisuutta siitä, mitä Jumala on antanut meille.

Kuinka me voimme muistaa edes osan kaikesta, mitä Jumala on tehnyt meidän hyväksemme? Apostoli Johannes kirjoitti muistiin, mitä Vapahtaja opetti meille muistamisen lahjasta, joka tulee Pyhän Hengen lahjan kautta: ”Puolustaja, Pyhä Henki, jonka Isä minun nimessäni lähettää, opettaa teille kaiken ja palauttaa mieleenne kaiken, mitä olen teille puhunut” (Joh. 14:26).

Pyhä Henki palauttaa mieleemme muistoja siitä, mitä Jumala on meille opettanut. Ja yksi tapa, jolla Jumala opettaa meitä, on Hänen antamansa siunaukset, joten kun päätämme harjoittaa uskoa, Pyhä Henki tuo mieleemme Jumalan ystävälliset teot.

Voitte kokeilla sitä rukouksessa tänään. Voitte noudattaa käskyä: ”Kiitä Herraa, Jumalaasi, kaikessa” (OL 59:7).

Presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994) on todennut, että rukous on sopiva hetki tehdä se. Hän sanoi: ”Profeetta Josephin kerrotaan sanoneen kerran, että yksi suurimmista synneistä, mihin myöhempien aikojen pyhät syyllistyvät, on kiittämättömyyden synty. Otaksun,

että useimmat meistä eivät ole ajatelleet sitä vakavana syntinä. Meillä on suuri taipumus rukouksissamme – meidän anomisissamme Herralle – pyytää lisää siunauksia. Joskus minusta tuntuu, että meidän on tarpeen antaa rukouksissamme enemmän sijaa kiittollisuuden ilmauksille niistä siunauksista, joita olemme jo saaneet. Saamme nauttia niin monista.”¹

Teillä voisi olla sellainen kokemus Pyhän Hengen lahjan avulla tänä päivänä. Voisitte aloittaa henkilökohdaisella kiitosrukouksella. Voisitte alkaa luetella siunauksianne ja pitää sitten pienen tauon. Jos harjoitatte uskoa, huomaatte Pyhän Hengen lahjan avulla, että mieleenne tulvii muistoja muista siunauksista. Jos alatte kiittää niistä jokaisesta, rukouksenne saattaa kestää vähän kauemmin kuin tavallisesti. Tulee muistoja, ja tulee myös kiittollisuutta.

Voisitte yrittää samaa asiaa kirjoittaessanne päiväkirjaanne. Pyhä Henki on auttanut ihmisiä siinä aikojen alusta asti. Muistatte, että Mooseksen kirjassa sanotaan: ”Ja pidettiin muistokirjaa, johon kirjoitettiin Aadamin kielellä, sillä jokaisen, joka huusi avuksi Jumalaa, suotiin kirjoittaa innoituksen hengen mukaan” (Moos. 6:5).

Presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) on kuvailut tuota innoitetun kirjoittamisen tapahtumasarjaa: ”Ne, jotka pitävät muistokirjaa, muistavat todennäköisemmin

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Tässä sanomassa presidentti Eyring kehottaa meitä muistamaan rukouksissamme taivaallisen Isän ystävälliset teot. Keskustele niiden kanssa, joita opetat, kuinka rukoileminen kiittäen voi auttaa meitä tunnistamaan Jumalan käden elämässämme. Voit polvistua rukoukseen yhdessä niiden kanssa, joita opetat, ja ehdottaa, että se, joka lausuu rukouksen, pelkästään kiittäisi.

Voitte myös tutkia kiitollisuuden tärkeyttä lukemalla nämä jakeet presidentti Eyringin mainitsemien jakeiden lisäksi: Ps. 100; Moosia 2:19–22; Alma 26:8; 34:38; OL 59:21; 78:19; 136:28.

Herraa päivittäisessä elämässään. Päiväkirjan pitäminen on yksi tapa laskea siunauksiamme ja jättää tiedot näistä siunauksista jälkeläisillemme.”²

Kun alatte kirjoittaa, voisitte kysyä itseltänne: ”Millä tavoin Jumala on tänään siunannut minua ja rakkaitani?” Jos teette niin tarpeeksi usein ja uskoen, huomaatte muistavanne siunauksia. Ja joskus mieleenne tulee lahjoja, joita ette edes huomanneet päivän aikana, mutta tiedätte silloin, että Jumalan käsi on kosketanut elämäännne.

Rukoilen, että voimme jatkuvasti pyrkiä uskossa tunnistamaan ja muistamaan sen, mitä meidän taivaallinen Isämme ja Vapah-tajamme ovat tehneet ja tekevät avatakseen meille tien kotiin luoksensa, sekä kiittämään siitä. ■

VIITTEET

1. *God, Family, Country: Our Three Great Loyalties*, 1974, s. 199; ks. myös *Vanha testamentti – opettajan aineisto*, s. 75.
2. Spencer W. Kimball, ”Kuunnelkaa profeettoja”, *Valkeus*, lokakuu 1978, s. 144.

Tarkastele elämääsi

Presidentti Eyring lainaa presidentti Spencer W. Kimballin (1895–1985) sanoja sanoessaan, että ”päiväkirjan pitäminen on yksi tapa laskea siunauksiamme ja jättää tiedot näistä siunauksista jälkeläisillemme”. Lokakuun 2012 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson todisti päiväkirjaan kirjoittamisesta. Hän kertoi kokemuksestaan elämänsä varrelta ja lisäsi: ”Päiväkirjani, jota olen pitänyt kaikki nämä vuodet,

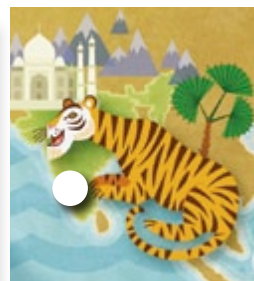
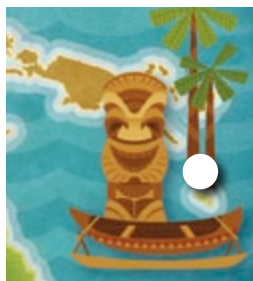
on auttanut joidenkin yksityiskohtien kanssa, joita en todennäköisesti muuten pystyisi kertomaan.” Hän neuvoi: ”[Tarkastelkaa] omaa elämäännne ja [kiinnittäkää] erityistä huomiota suuriin ja pieniin siunauksiin, joita olette saaneet.” (”Huomataksaan siunaukset”, *Liahona*, marraskuu 2012, s. 86.) Tee työtä noudattaaksesi näiden profeettojen neuvoja ja aseta tavoitteita päiväkirjaasi kirjoittamiselle.

LAPSILLE

Monta tapaa sanoa kiitos

*”Taas ilta kun maan yllä tummentuu,
Lapset taivaan Isämme polvistuu ympäri maailmaa rukoilemaan.
Sanoo kiitos, kiitos kukin tavallaan.”*
(”Taas ilta kun maan yllä tummentuu”, *Lasten laulukirja*, s. 4.)

Alla näet, miten kiitos sanotaan eri kielillä. Merkitse kartassa oleviin kohtiin sen kielen numero, jota kuvaan merkityssä maassa enimmäkseen puhutaan. Joitakin näistä kielistä puhutaan useammassa kuin yhdessä maassa!

1. gracias (espanja)

2. malo (tonga)

3. thank you (englanti)

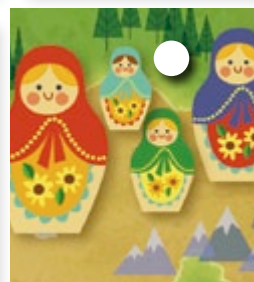
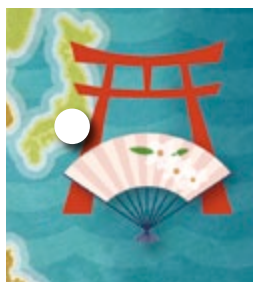
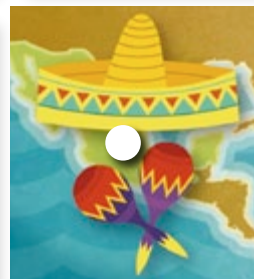
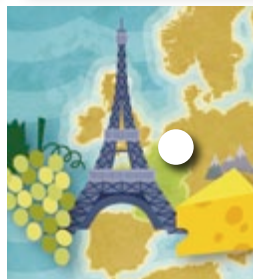
4. shukria (hindi)

5. spasiba (venäjä)

6. arigatoo (japani)

7. asante (suahili)

8. merci (ranska)

Tutkikaa rukoillen tätä aineistoa ja keskustelkaa siitä soveltuvin osin niiden sisarten kanssa, joiden luona käytte. Käyttäkää artikkelin kysymyksiä apuna vahvistaaksenne sisarianne ja tehdkäsenne Apuyhdistyksestä aktiivisen osan omaa elämäännne. Lisää tietoa on osoitteessa reliefsociety.lds.org.

Huoltotyö

Kirkon huoltotyön tarkoituksena on auttaa kirkon jäseniä tulemaan omavaraisiksi, pitää huolta köyhistä ja tarvitsevista sekä palvella muita. Huoltotyö on keskeisellä sijalla Apuyhdistyksen työssä. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on opettanut:

”[Herra] on aikojen alusta asti varannut keinoja, joilla Hänen opetuslapsensa voivat auttaa. Hän on kehoittanut lapsiaan pyhittämään aikansa, varansa ja itsensä ja ryhtymään Hänen kanssaan palvelemaan muita. – –

Hän on pyytänyt ja käskennyt meitä osallistumaan työhönsä avuntarpeessa olevien kohottamiseksi. Me teemme kasteen vesissä ja Jumalan pyhissä temppeleissä liiton toimia niin. Me uudistamme tuon liiton sunnuntaisin, kun nautimme sakramentin.”¹

Piispan tai seurakunnanjohtajan johdolla paikalliset johtohenkilöt auttavat hengellistä ja ajallista hyvinvointia koskevista asioista. Tilaisuuksia palvella syntyy usein, kun

kotikäyntiopettajat etsivät innoitusta tietääkseen, kuinka vastata kunkin sellaisen sisaren tarpeisiin, jonka luona he vierailevat.

Pyhistä kirjoituksista poimittua

Luuk. 10:25–37; Jaak. 1:27; Moosia 4:26; 18:8–11; OL 104:18

VIITTEET

1. Ks. Henry B. Eyring, ”Tilaisuuksia tehdä hyvää”, *Liahona*, toukokuu 2011, s. 22.
2. *Tyttäriä minun valtakunnassani – Apuyhdistyksen historiaa ja työtä*, 2011, s. 67.
3. *Tyttäriä minun valtakunnassani*, s. 67.

Usko, perhe, auttaminen

Historiastamme poimittua

Kesäkuun 9. päivänä vuonna 1842 profeetta Joseph Smith antoi Apuyhdistyksen sisarille tehtäväksi ”auttaa köyhiä” ja ”pelastaa sieluja”.² Nämä tavoitteet ovat yhä keskeisiä Apuyhdistykselle, ja ne ilmaistaan tunnuslauseessamme ”Rakkaus ei koskaan katoa” (1. Kor. 13:8).

Viides Apuyhdistyksen ylijohdajamme Emmeline B. Wells ja hänen neuvonantajansa ottivat tämän tunnuslauseen käyttöön vuonna 1913 muistutuksena perusperiaatteistamme: ”Julistamme, että tarkoituksenamme on – – [pitää] tiukasti kiinni profeetta Joseph Smithin innoitetuista opetuksista, kun hän ilmoitti suunnitelman, jonka mukaan naiset saisivat valtuuden pappeuden kutsumina kokoontua sopiviin järjestöihin tarkoituksenaan sairaiden palveleminen, tarvitsevien avustaminen, ikääntyneiden lohduttaminen, varomattomien varoittaminen ja orpojen auttaminen.”³

Nykyään Apuyhdistys ulottuu kaikkialle maailmassa sisarten osoittaessa rakkautta – Kristuksen puhdasta rakkautta – lähimmäisiään kohtaan (ks. Moroni 7:46–47).

Mitä voin tehdä?

1. Kuinka valmistaudun huolehtimaan itsestäni ja perheestäni hengellisesti ja ajallisesti?
2. Kuinka voin noudattaa Vapah-tajan esimerkkiä niiden sisarten tarpeisiin vastaamisessa, joista huolehdin?

HUHTIKUUN 2013 KONFERENSSIN MUISTIKIRJA

"Minkä minä, Herra, olen puhunut, sen olen puhunut, -- olipa se puhuttu minun omalla äänelläni tai minun palvelijoideni äänellä, se on sama" (OL 1:38).

Kun käyti läpi huhtikuun 2013 yleiskonferenssin puheita, voit käyttää näitä sivuja (sekä tulevien numeroiden konferenssin muistikirjoja) apuna tutkiessasi ja soveltaessasi käytäntöön elävien profeettojen ja apostolien sekä kirkon muiden johtohenkilöiden viimeaikaisia opetuksia.

KERTOMUKSIA KONFERENSSISTA

Opetimme sydämeltään vilpittömiä

Presidentti Henry B. Eyring

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Vuonna 1955 minusta tuli upseeri Yhdysvaltain ilmavoimiin. Kotiseurakuntani piispa antoi minulle siunauksen juuri ennen kuin lähdin ensimmäiselle komennukselleni, joka oli Albuquerqueassa New Mexicon osavaltiossa.

Siunauksessaan hän sanoi, että aikani ilmavoimissa olisi palvelua lähetystyössä. Menin ensimmäisenä sunnuntainani kirkkoon Albuquerqueen 1. seurakuntaan. Luokseni tuli mies, joka esittäytyi piirinjohantajaksi ja

kertoi minulle, että aikoi kutsua minut palvelemaan piirilähetystysaarnajana.

Sanoin hänelle, että olisin siellä vain muutaman viikon koulutuksessa ja sitten minut lähetettäisiin jonnekin muualle maailmaan. Hän sanoi: "En tiedä siitä, mutta meidän on määrä kutsua sinut palvelemaan." Kesken sotilaskoulutustani ja aivan kuin sattumalta minut valittiin satojen upseerien joukosta koulutettavaksi erään odottamatta kuolleen upseerin tehtävään esikunnassa.

Niinpä niiden kahden vuoden ajan, jotka olin siellä, tein työtä

toimistossani. Useimpina iltoina ja joka viikonloppu opetin Jeesuksen Kristuksen evankeliumia ihmisille, joita jäsenet toivat luoksemme.

Toverini ja minä työskentelimme lähetystyössämme keskimäärin yli 40 tuntia kuukaudessa, eikä meidän tarvinnut kertaakaan koputella oviin löytääksemme jonkun, jota opettaa. Jäsenet järjestivät meille niin paljon työtä, että usein meillä oli illassa kaksi perhettä opetettavana. Näin omakohteisesti voiman ja siunauksen siinä profeettojen toistuvassa kutsussa, että jokainen jäsen on lähetystysaarnaja.

Viimeisenä sunnuntaina ennen kuin lähdin Albuquerquesta tuohon kaupunkiin järjestettiin ensimmäinen vaarna. Nyt siellä on pyhä temppeli, Herran huone – kaupungissa, jossa me kerran kokoonnuimme ainoassa kappelissa pyhien kanssa, jotka toivat ystäviä meidän opetettavaksemme ja tuntemaan Hengen todistuksen. Nuo ystävät tunsivat olevansa lämpimästi tervetulleita Herran tosi kirkkoon.

Puheesta "Me olemme yhtä", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 62–63.

KIRKON YLEINEN LÄHETYS- SAARNAAJARAHASTO

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssissa presidentti Thomas S. Monson puhui nuorten merkittävästä ja innoittavasta reaktiosta kutsuun palvella lähetystyössä. Hän sanoi: "Auttaaksemme pitämään huolta tästä lähetyssaarnaajajoukosta, ja koska monet lähetysaarnajistamme tulevat vaatimattomista oloista, me pyydämme teitä mahdollisuuksienne mukaan lahjoittamaan avokätisesti kirkon yleiseen lähetysaarnajarahastoon."

Presidentti Thomas S. Monson, "Tervetuloa konferenssiin", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 5.

KYSYMYKSIÄ POHDITTAVAKSI

- Kuinka oma lähetystyöpalvelusi tai jonkun muun lähetystyöpalvelu on siunannut sinun elämäsi?
- Miksi arvelat profeettojen pyytävän, että evankeliumi vietäisiin koko maailmalle?
- Kuinka voit auttaa niitä paikakunnallasi olevia jäseniä, jotka eivät ole enää aktiivisia kirkossa, tuntemaan Hengen todistuksen?

Voisit kirjoittaa ajatuksiasi päiväkirjaasi tai keskustella niistä muiden kanssa.

Lisäaineistoa tästä aiheesta: *Evankeliumin periaatteet*, 2009, "Lähetystyö", s. 193–199; "Missionary Work", kohdassa Gospel Topics sivustolla lds.org; Jeffrey R. Holland, "Herran taistoon kaikki meidät kutsuttu on", *Liahona*, marraskuu 2011, s. 44–47.

PROFEETAN SANOJA EHDOTTOMISTA MORAALIN PERIAATTEISTA

"Jumala ilmoittaa profeetoilleen, että on olemassa ehdottomia moraalien periaatteita. Synti on aina oleva syntiä. Tottelemattomuus Jumalan käskyille riistää meiltä aina Hänen siunauksensa. Maailma muuttuu jatkuvasti ja dramaattisesti, mutta Jumala, Hänen käskynsä ja luvut siunaukset eivät muutu. – Me emme saa poimia ja valita, mitä käskyjä pidämme tärkeinä noudattaa, vaan meidän pitää tunnustaa kaikki Jumalan käskyt. Meidän täytyy seisoa vahvoina ja lujina luottaen täysin Herran johdonmukaisuuteen ja uskoen täysin Hänen lupauksiinsa."

Vanhin L. Tom Perry kahdentoista apostolin koorumista, "Lainkuuliaisuus on vapautta", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 88.

KUTSU LÄHETYSTYÖHÖN: NOUSKAA AALLON MATKAAN

- "Te teini-ikäiset, ottakaa avosylin vastaan uusi opetusohjelmanni ja opettakaa toisillenne Jeesuksen Kristuksen oppia. Nyt on teidän aikanne valmistautua opettamaan toisille Jumalan hyvyttä."
- "Nuoret miehet ja naiset, teidän koulutuksenne on todella tärkeä. – Kannustamme teitä hakeutumaan opiskelijaksi valitsemaanne oppilaitokseen ennen lähetystyönne alkamista."
- "Te vanhemmat, opettajat ja muut, nouskaa aallon matkaan, kun valmistatte nousevaa sukupolveamme olemaan kelpoisia lähetystyöpalveluun. Samalla teidän esimerkillinen elämänne kiinnittää ystäväienne ja tuttavienne huomion."
- "Te aikuiset, nouskaa aallon matkaan auttamalla tulevia lähetysaarnajia valmistautumaan hengellisesti, fyysisesti ja taloudellisesti."
- "Te vanhemmat avioparit, suunnitelkaa sitä päivää, jolloin voitte itse lähteä lähetystyöhön."
- "[Vaarnanjohtajilla ja piispoilla] on avaimet, joiden avulla he vastaavat lähetystyöstä omassa yksikössään."
- "Seurakunnan [lähetystyönjohtajat ovat] juuri se yhdistävä tekijä jäsenten ja lähetysaarnajien välillä tässä pyhässä Jumalan lasten pelastustyössä."

Vanhin Russell M. Nelson kahdentoista apostolin koorumista, "Nouskaa aallon matkaan", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 45–46.

TÄYTÄ TYHJÄT KOHDAT

1. "Pimeys ei voita Kristuksen _____" (Dieter F. Uchtdorf, "Jumalan valon antama toivo", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 77).
2. "Kirkko on _____, jossa Kristuksen seuraajat saavat rauhan" (Quentin L. Cook, "Henkilökohtainen rauha: palkinto vanhurskaudesta", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 34).
3. "Meillä, joilla on kuolevainen ruumis, on _____ niihin henkiin nähden, joilla ei sitä ole" (Boyd K. Packer, "Nämä asiat minä tiedän", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 7–8).
4. "Kun me luovumme sitoutumisesta ja uskollisuudesta _____ kohtaan, me poistamme liiman, joka pitää yhteiskuntamme koossa" (L. Tom Perry, "Lainkuuliaisuus on vapautta", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 87–88).
5. "Jos te ette ole kokoaikaisia lähetyssaarnaajia, joilla on lähetyssaarnaajan nimikyltti takkiin kiinnitettynä, nyt on aika maalata sellainen _____" (Neil L. Andersen, "Se on ihme", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 78).

Vastaukset: 1. valo; 2. turvapaikka; 3. valta-asema; 4. aviokumppanpantamme; 5. sydämeenne.

OLKAA VIISAITA SIINÄ, KUINKA KÄYTÄTTE TEKNIKKAA

- "Bostonissa Yhdysvalloissa asuvat nuoret jäsenet perustivat muutamia blogeja kertoakseen evankeliumista. Ne, jotka liittyivät kirkkoon, aloittivat oppimisen verkossa. Sitä seurasivat keskustelut lähetyssaarnaajien kanssa. – [Yksi bloggaajista sanoi:] 'Tämä ei ole lähetystyötä. Tämä on lähetysuvia.'" ¹
- "Miksemme varaisi jokaiselle päivälle aikaa irrottautua teknisistä laitteista ja uudistaa yhteys toisiimme? Yksinkertaisesti sammuttakaa kaikki laitteet." ²
- "Merkittää laitteeseen tärkeitä pyhien kirjoitusten kohtia ja palatkaa niihin usein. – Olisitte pian oppineet ulkoa satoja pyhien kirjoitusten kohtia. Ne kohdat osoittautuisivat tarpeen tullen voimalliseksi Pyhän Hengen innoituksen ja johdatuksen lähteeksi." ³

VIITTEET

1. Neil L. Andersen, "Se on ihme", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 79.
2. Rosemary M. Wixom, "Sanat, joita puhumme", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 82.
3. Richard G. Scott, "Jotta meillä olisi kotona rauha", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 30.

AUTAMME KÖYHIÄ JA TARVITSEVIA

"Antelioiden jäsenten lahjoittamia varoja käyttäen Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkko lähettää ruokaa, vaatteita ja muita välttämättömyystarvikkeita lievittääkseen aikuisten ja lasten kärsimyksiä kaikkialla maailmassa. Näitä humanitaarisia lahjoituksia, joiden määrä viime vuosikymmenellä nousi satoihin miljooniin dollariin, annetaan tarvitseville täysin uskonnosta, etnisestä taustasta tai kansallisuudesta riippumatta. – Viimeksi kuluneen neljännesvuosisadan aikana olemme auttaneet lähes 30 miljoonaa ihmistä 179 maassa."

Vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista, "Kristuksen seuraajia", *Liahona*, toukokuu 2013, s. 98.

Voit lukea, katsella tai kuunnella yleiskokouksia osoitteessa conference.lds.org.

RAKENTAVA KIELENKÄYTTÖ

Käyttämämme sanat voivat todistaa Kristuksesta, lohduttaa tarvitsevia, kehua ystävää tai ilmaista rakkautta perheenjäsentä kohtaan. Me saatamme myös lausua sanoja, jotka aiheuttavat emotionaalista tuskaa, tai saatamme levittää juoruja, rienata tai väheksyä. Se, että autatte lapsianne käyttämään rakentavaa kieltä, luo kotinne rauhaa ja kannustavan ilmapiiriin. Tämän kuukauden numerossa sivuilla 60–61 Larry M. Gibson Nuorten Miesten ylimmästä johtokunnasta puhuu siistin kielenkäytön tärkeydestä:

”Me ajattelemme sitä, mitä me sydämessämme tunnemme, ja me puhumme siitä, mitä me ajattelemme. Näin ollen on totta, että käyttämämme sanat kuvastavat sydämemme tunteita ja sitä, keitä me todella olemme. – –

Jokainen meistä voi nauttia siitä siunauksesta, että Henki on *aina* kanssamme, kuten meille luvataan nauttiessamme sakramentin joka lepöpäivä. Se riippuu meistä – siitä, kuinka me käyttäydymme, mitä me teemme, ja kyllä, jopa siitä, mitä me sanomme.”

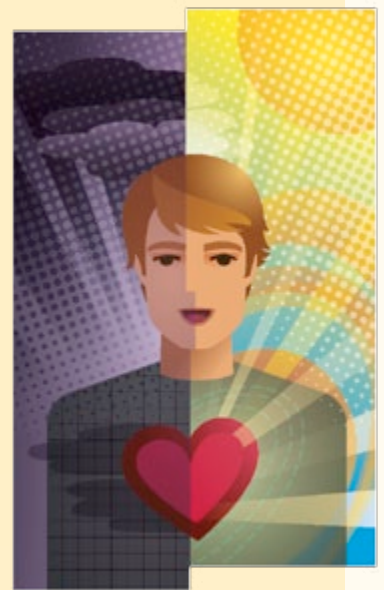
Ehdotuksia nuorten opettamiseen

- Voit lukea perheesi kanssa kielenkäyttöä koskevan luvun *Nuorten voimaksi* -kirjasta (s. 20–21). Keskustelkaa siitä, mitä voitte tehdä, kun muut ympärillänne käyttävät rumaa kieltä.

- Lukekaa veli Gibsonin artikkeli sivuilla 60–61. Käyttäkää hänen artikkeliaan asettaessanne tavoitteita auttaaksenne toisianne käyttämään rakentavaa kieltä.
- Tutkikaa oikealla lueteltuja pyhien kirjoitusten kohtia ja keskustelkaa niistä.
- Lukekaa tämän lehden sivulla 59 oleva artikkeli ”Päätin olla juoruilematta” ja puhukaa juoruilun vaaroista. Keskustelkaa siitä, miksi juoruillaan ja kuinka sitä vältetään.
- Katsokaa videoita ja lukekaa nuorten artikkeleita, joissa käsitellään kielenkäytön merkitystä. Mene osoitteeseen youth.lds.org ja napsauta kohtaa ”For the Strength of Youth”. Napsauta kohtaa ”Language”. Sivun oikealla puolella on osio ”Related”, jossa on englanninkielisiä videoita kuten ”No Cussing Club” [Ei kiroilla -kerho] sekä nuorten artikkeleita siitä, ettei muita saa vähätellä.

Ehdotuksia lasten opettamiseen

- Voit lukea ”Sanat, joita puhumme” (Rosemary M. Wixom, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 81); ”*Nuo* sanat” (*Liahona*, joulukuu 2011, s. 60); tai ”Sävyisä vastaus” (*Liahona*,

PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTIA KIELENKÄYTTÖSTÄ

Ps. 34:13–14

Sananl. 10:11

Jes. 50:4

Matt. 15:11

Ef. 4:29, 31

2. Nefi 32:2–3; 33:1

OL 20:54; 52:16; 100:5–6; 136:23

kesäkuu 2011, s. 70). Jutelkaa siitä, miltä meistä tuntuu, kun sanomme toisillemme mukavia asioita.

- Keskustelkaa siitä, millaisia asioita teillä ei sanota kotona. Ottakaa tavoitteeksi sanoa ”ole hyvä” ja ”kiitos” sekä kehua useammin.
- Jutelkaa siitä, kuinka jokainen on onnellisempi, kun me puhumme toisillemme ystävällisesti. Laulakaa ”Jos jokaista voisın rakastaa” (*Lasten laulukirja*, s. 83) tai jokin muu ystävyydestä kertova laulu. ■

AJOITUS ON KAIKKI KAIKESSA

Kuinka yksi suurenmoinen rakkaustarina päätyi lopulta temppeliin – yllättävällä tavalla.

Joshua J. Perkey

kirkon lehdet

Kun Vinca Gilman katselee mietteissään kotinsa takana olevaa alaska-laista metsää, hän ajattelee lämmöllä aviomiestään, jonka kuolemasta on jo kauan. Ward Kepler Gilman oli voimakas, huomiota herättävä mies, toisen maailmansodan veteraani, lääkäri ja uskollinen aviomies. Mutta tarvittiin uskon matka ja evankeliumin tuoma uusi mahdollisuus, jotta Vinca ja Ward voivat tulla liitettyiksi yhteen iankaikkisuudeksi.

Vinca Helen Gilmanin tarina sai alkunsa Tanskassa. Hän syntyi lähellä Vordingborgin kaupunkia, joka sijaitsee samalla saarella kuin Kööpenhamina. Hän varttui maatilalla perheessä, jossa oli seitsemän lasta, joista kolme poikaa oli adoptoituja.

Sitten alkoi toinen maailmansota. Jumalan armosta Vinca ja hänen vanhempansa selviytyivät hengissä holokaustista ja kolmesta vuodesta vankileireillä. Se on kokemus, jonka hän nykyään mieluiten unohtaisi.

Sodan jälkeen hänen perheensä rakensi elämänsä uudelleen. Eräänä päivänä Vinca ja hänen vanhempansa olivat lomapaikassaan Aarhusissa Jyllannissa. Siellä he sattuiivat tapaamaan kaksi lähetyssaarnaajaa, jotka etsivät majapaikkaa. Nuoret miehet olivat

niin herttaisia ja ystävällisiä, että Vincan vanhemmat antoivat heidän asua vierashuoneessaan.

”Kävin heidän kanssaan kirkossa vähän aikaa,” Vinca muistelee, ”mutta perheeni ei ollut lainkaan kiinnostunut uskonnosta. Isäni oli juutalaista sukua ja äitini oli luterilainen, mutta me emme saaneet uskonnollista kasvatusta. Ja sitten minun täytyi palata kouluun.”

Lähetyssaarnaajat käväisivät myöhemmin hänen luonaan Kööpenhaminassa. Vaikka Vinca piti heidän vierailustaan, hän ei vielä ollut valmis ottamaan evankeliumia vastaan.

”Muutin Salt Lake Cityyn vuoden 1950 paikkeilla”, Vinca sanoo. ”Olin sairaanhoitaja, mutta minun täytyi uusia lupani harjoittaakseni ammattiani Yhdysvalloissa.”

Muutto antoi hänelle tilaisuuden oppia englantia paremmin. Se antoi hänelle myös toisen tilaisuuden oppia lisää kirkosta. Hän asui Beehive House'ssa ja työskenteli lääkärin vastaanotolla tien toisella puolella. Hän soitti myös selloa Utah Symphony -orkesterissa ja sai monia hyviä ystäviä.

”Kävin heidänkin kanssaan kirkossa. Ja kävelin päivittäin temppelikausiolla lounastauollani. Mutta pidin

silti uskontoa asiana, jonka saisi tehdä sellaiseksi osaksi elämäänsä kuin itse halusi.”

Asuttuaan Salt Lake Cityssä kaksi vuotta Vinca muutti Sacramentoon Kaliforniaan ja asui lyhyen aikaa sellaisen lähetyssaarnaajan perheessä, joka oli opettanut häntä Tanskassa. Kun hän oli ansainnut leikkaussalihoitajana tarpeeksi rahaa tullakseen toimeen omillaan, hän muutti asumaan itseksensä. Hän seurusteli tuon lähetyssaarnaajan kanssa, ja he menivät lopulta kihloihin.

”Asiat eivät edenneet, kuten oli suunniteltu”, Vinca muistelee, ja kun he purkivat kihlauksensa, hän jatkoi omaa elämäänsä ja menetti yhteyden kirkon jäseniin.

Pian sen jälkeen Vinca tapasi Wardin, joka oli Sacramento'ssa syntynyt ja varttunut hammaslääkäri ja suukirurgi. Hän oli voimakas, komea mies, joka oli sodassa palvellut laivaston upseerina. Vaikka hän oli 11 vuotta Vincaa vanhempi, tämä hullaantui häneen, ja heidät vihittiin avioliittoon vuonna 1954.

He ostivat talon miehen vastaanoton läheltä. Vaikka he eivät kyenneet saamaan lapsia, heillä oli ihana rakkausavioliitto. He tekivät työtä, he

matkustelivat, mies maalasi tauluja ja vaimo jatkoi soittamista. Elämä oli antoisaa monet vuodet.

Ward kuoli vuonna 1985. Vinca asui heidän kotitalossaan noin vuoteen 1999 asti, jolloin hän alkoi tuntea halua muuttaa pois. Hänen kotinsa oli suuri, suurempi kuin mitä hän tarvitsi, ja hän halusi muutosta. Hän löysi itselleen sopivan pikkukaupungin Hainesissa Alaskassa. Hän jäi sinne viettämään eläkepäiviään, ja niin kertomus olisi päättynyt, jos lähetyssaarnaajat eivät olisi tulleet koputtamaan hänen oveaan vielä kerran, vuonna 2006.

Viimein, monien tilaisuuksien ja monien vuosien jälkeen, ajoitus oli oikea.

”En ollut oikeastaan koskaan tiennyt paljon uskonnosta,” Vinca sanoo, ”mutta tiesin joitakin asioita, jotka saivat minut esittämään kysymyksiä, sellaisia asioita, joihin olin pettynyt tai jotka tuntuivat kummallisilta.

”Kun sain tietää tästä evankeliumista, kaikessa oli yksinkertaisesti järkeä: pelastussuunnitelma, mitä meiltä odotetaan, annetut lupaukset, Mormonin kirja. Pidän erityisesti kirkon opista, joka koskee temppelityötä niiden kuolleiden puolesta, jotka eivät ole saaneet aikanaan tutustua evankeliumiin. Se tuntui minusta hyvältä; se oli jotakin, minkä voin hyväksyä, koska se oli minusta selkeää ja avointa, ihan kuin olisin tullut kotiin.

Tein lopulta sen, mitä minun olisi pitänyt tehdä kauan sitten. En tiedä, miksi minulta meni siihen niin kauan. Olin tavannut paljon ihania ihmisiä, ja he kaikki vaikuttivat osaltaan siihen, että päätin liittyä kirkkoon. Siihen kului vuosia, mutta kasteelle meneminen on parasta, mitä olen koskaan tehnyt.”

Vinca kastettiin 14. lokakuuta 2006 – aviomiehensä syntymäpäivänä. Vain vuotta myöhemmin hän meni ensimmäisen kerran temppeliin ja hänet

sinetöitiin Wardiin (sijaisen avulla) ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Vincalle temppelikokemus ja sinetöinti elämänsä rakkauteen ”oli uskomaton, kaunis”.

Saatuana tämän ylimaallisen siunauksen tulla sinetöidyksi rakkaaseen aviomieheensä Vinca haluaa nyt kertoa temppelisiunauksista sukulaisilleen. Vaikka hän on 86-vuotias ja kärsii munuaisten vajaatoiminnasta, hän on motivoitunut.

”Toivon, että aviomieheni ja hänen vanhempansa sekä minun vanhempani ja omat veljeni ja sisareni ottavat evankeliumin vastaan. Minulla on paljon temppelityötä tehtävänä.

Yksi tärkeimmistä projekteistani elämässä nykyään on tehdä niin paljon temppelityötä kuin vain voin tehdä, niin paljon sukututkimustyötä kuin mahdollista. Minusta tuntuu, että minulla on syy elää täällä. Vaikka eläisin satavuotiaaksi, se sopii hyvin. Minulla on nyt tekemistä. Tuntuu todellakin hyvältä voida tehdä sitä.”

Kun Vinca kääntää katseensa takaisin taloonsa päin mennäkseen sisälle, hänet täyttää toivo, joka tulee Jeesuksen Kristuksen evankeliumista. Tämän kirkon jäsenenä oleminen ”on ollut siunauksena lukemattomilla tavoilla. Tunnen mielenrauhaa. Tunnen olevani vahvempi. Kun asiat ovat todella upeasti, tuntuu siltä, että ’voi, miten ihanaa, tämä on taivaallista’. Se saa minut kiitolliseksi siitä, että saan elää.”

Vinca elää kiitollisin sydämin, koska evankeliumin liekki ja toivo iankaikkisuuksista hänen rakkaan aviomiehensä kanssa palaa kirkkaana hänen sisimmässään. ■

Lisää tietoa siitä, kuinka voit vahvistaa avioliittoasi, ks. L. Whitney Clayton, ”Avioliitto: katso ja opi”, Liahona, toukokuu 2013, s. 83.

KIRKON UUTISIA

Osoitteessa news.lds.org on lisää kirkon uutisia ja tapahtumia englannin kielellä.

Uusia vyöhykkeiden johtohenkilöitä

Ensimmäinen presidenttikunta on ilmoittanut seuraavista muutoksista vyöhykkeiden johtotehtäviin 1. elokuuta 2013 alkaen. Kaikki vyöhykkeiden johtokuntien jäsenet kuuluvat seitsemänkymmenen ensimmäiseen tai toiseen koorumiin. ■

Seitsemänkymmenen johtokunta

Ronald A. Rasband
Avustaa kaikilla vyöhykkeillä

L. Whitney Clayton
Utahin pohjoinen vyöhyke

Salt Lake Cityn vyöhyke
Utahin eteläinen vyöhyke

Donald L. Hallstrom
Pohjois-Amerikan koillinen vyöhyke

Tad R. Callister
Pohjois-Amerikan lounainen vyöhyke

Richard J. Maynes
Pohjois-Amerikan luoteinen vyöhyke
Pohjois-Amerikan läntinen vyöhyke

Craig C. Christensen
Idaho Pohjois-Amerikan keskinen vyöhyke

Ulisses Soares
Pohjois-Amerikan kaakkoinen vyöhyke

Afrikan kaakkoinen vyöhyke

Carl B. Cook
ensimmäinen neuvonantaja

Dale G. Renlund
johtaja

Kevin S. Hamilton
toinen neuvonantaja

Afrikan läntinen vyöhyke

Terence M. Vinson
ensimmäinen neuvonantaja

LeGrand R. Curtis jr.
johtaja

Edward Dube
toinen neuvonantaja

Aasian vyöhyke

Larry Y. Wilson
ensimmäinen neuvonantaja

Gerrit W. Gong
johtaja

Randy D. Funk
toinen neuvonantaja

Aasian pohjoinen vyöhyke

Koichi Aoyagi
ensimmäinen neuvonantaja

Michael T. Ringwood
johtaja

Scott D. Whiting
toinen neuvonantaja

Brasilian vyöhyke

Jairo Mazzagardi
ensimmäinen neuvonantaja

Claudio R. M. Costa
johtaja

Eduardo Gavarret
toinen neuvonantaja

Karibian vyöhyke

J. Devn Cornish
ensimmäinen neuvonantaja

Wilford W. Andersen
johtaja

Claudio D. Zivic
toinen neuvonantaja

Keski-Amerikan vyöhyke

Kevin R.
Duncan
**ensimmäinen
neuvonantaja**

Carlos H.
Amado
johtaja

Adrián
Ochoa
**toinen
neuvonantaja**

Euroopan vyöhyke

Patrick
Kearon
**ensimmäinen
neuvonantaja**

José A.
Teixeira
johtaja

Timothy J.
Dyches
**toinen
neuvonantaja**

Euroopan itäinen vyöhyke

Randall K.
Bennett
**ensimmäinen
neuvonantaja**

Larry R.
Lawrence
johtaja

Per G.
Malm
**toinen
neuvonantaja**

Meksikon vyöhyke

Benjamín
De Hoyos
**ensimmäinen
neuvonantaja**

Daniel L.
Johnson
johtaja

Arnulfo
Valenzuela
**toinen
neuvonantaja**

Lähi-idän ja pohjoisen Afrikan vyöhyke

Bruce D.
Porter

Bruce A.
Carlson

**johdetaan kirkon
keskustoimistosta**

Tyynenmeren vyöhyke

Kevin W.
Pearson
**ensimmäinen
neuvonantaja**

James J.
Hamula
johtaja

O. Vincent
Haleck
**toinen
neuvonantaja**

Filippiinien vyöhyke

Ian S.
Ardern
**ensimmäinen
neuvonantaja**

Brent H.
Nielson
johtaja

Larry J.
Echo Hawk
**toinen
neuvonantaja**

Etelä-Amerikan luoteinen vyöhyke

W. Christopher
Waddell
**ensimmäinen
neuvonantaja**

Juan A.
Uceda
johtaja

C. Scott
Grow
**toinen
neuvonantaja**

Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Jorge F.
Zeballos
**ensimmäinen
neuvonantaja**

Walter F.
González
johtaja

Francisco J.
Viñas
**toinen
neuvonantaja**

**Vanhin F. Michael
Watson**

seitsemänkymmenen
koorumiasta

Kuuliaisuus

USKON TUNTOMERKKI

*Pyrkikäämme elämään kuuliaisina käskyille, noudattamaan Herran
valittujen palvelijoiden jumalallista ohjausta ja ottamaan vastaan
luvattuja siunauksia Hänen kädestään.*

Kuuliaisuus Jumalan laeille ja käskyille on ollut ja tulee aina olemaan välttämätöntä niille, jotka pyrkivät saamaan Vapahtajan lupaamat siunaukset.

Toukokuussa 1833 profeetta Joseph Smith sai ilmoituksen, jossa Herra julisti:

”Totuus on tieto asioista sellaisina kuin ne ovat ja kuin ne ovat olleet ja kuin ne tulevat olemaan – –.

Eikä kukaan saa täyteyttä, ellei hän *pidä [Jumalan käskyjä]*.

Se, joka pitää hänen käskynsä, saa totuutta ja valoa, kunnes hänet kirkastetaan totuudessa ja hän tietää kaiken.” (OL 93:24, 27–28, kursivointi lisätty.)

Kun tutkimme evankeliumin laeista ja toimituksista löytyviä totuuksia ja noudatamme niitä, me saamme tietoa evankeliumin luvatuista siunauksista ja saamme ne osaksemme. Taivaallisen Isän viisauden ja ajoituksen mukaan ne totuudet, jotka ohjaavat myöhempien aikojen pyhiä, tulevat kaikkien Jumalan lasten ulottuville. Sillä, kuten Hän sanoi: ”Tämä on minun työni ja kirkkauteni – ihmisen kuolemattomuuden ja iankaikkisen elämän toteuttaminen” (Moos. 1:39).

Rakas profeettamme, presidentti Thomas S. Monson, on neuvonut: ”Olkaa kuuliaisina Jumalan laeille. Ne on antanut meille rakastava taivaallinen Isä. Jos noudatamme niitä, elämämme on antoisampaa, yksinkertaisempaa. Haasteemme ja vaikeutemme ovat helpompia kestää. Saamme Herran lupaamat siunaukset. Hän on sanonut: ’Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä; ja alttiit ja kuuliaiset saavat syödä Siionin maan hyvyyttä näinä viimeisinä aikoina.’”¹

Presidentti Monsonin sanat ovat yhtä totta kuin aiempina aikoina, kun Nefi julisti isälleen: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käskennyt, sillä minä tiedän, ettei Herra anna ihmislapsille mitään käskyä valmistamatta heille keinoa toteuttaa sitä, mitä hän käskää heidän tehdä” (1. Nefi 3:7).

Eräs lasten laulu muistuttaa meitä velvollisuudestamme ja suunnastamme:

*Minä menen ja sen teen, jos Herra haluaa.
Kun käskyn antaa Hän, niin myöskin tien Hän
valmistaa.*²

Usein niillä, jotka haluavat tulla luetuiksi uskovien joukkoon, on jo halu tulla kuuliaisiksi totuuden seuraajiksi. Näin kävi niiden 42 henkilön kohdalla, jotka osallistuivat piirikonferenssiin Kanan-gassa Kongon demokraattisessa tasavallassa. Kuuliaisina Hengen kehotuksille ja osoittaen uskoa joka askeleella he olivat kävelleet kuusi päivää päästäkseen konferenssiin.

Kun me muistamme profeettamme neuvon pitää uskollisesti käskyt ja kun me muistamme Nefin vastauksen isälleen, meistä tulee siunattua kansaa.

Enkeli Moronin ohjetta noudattaen profeetta Joseph kertoi maanpäälliselle isälleen, mitä oli tapahtunut. Joseph Smithin isä, joka sai kuulla, että kultalevyt uskottaisiin hänen pojalleen, sanoi, ”että se oli Jumalasta, ja käski minun mennä ja tehdä niin kuin sanansaattaja oli käskennyt” (JS-H 50). Jos Joseph olisi jättänyt noudattamatta jotakin niistä neuvoista, joita hän sai sekä taivaasta että isältään, historian kulku olisi muuttunut.

Milloin meidät voidaan kastaa?

Lähetysaarnajamme rukoilevat ja lähtevät ja toimivat luottaen siihen, ettei Herra anna heille mitään käskyä valmistamatta heille keinoa, niin että he voivat menestyä olemalla kuuliaisia ja auliita palvelemaan. He luottavat Hänen lupaukseensa: ”Ja sen luona, joka ottaa teidät vastaan, minäkin olen, sillä minä käyn teidän kasvojenne edellä. Minä olen teidän oikealla puolellanne ja vasemmalla, ja minun Henkeni on teidän sydämessänne ja minun enkelini teidän ympärillänne tukeakseen teitä.” (OL 84:88.)

Monet ihmiset, jotka etsivät totuutta, noudattavat auliisti lähetysaarnajiemme opetusta. Usein niillä, jotka haluavat tulla luetuiksi uskovien joukkoon, on jo halu tulla kuuliaiksi totuuden seuraajiksi. Hekin ovat auliita lähtemään ja toimimaan.

Näin kävi niiden 42 henkilön kohdalla, jotka osallistuivat piirikonferenssiin Kanan-gassa Kongon demokraattisessa tasavallassa. He tulivat auliisti, koska he olivat lukeneet ja kuulleet palautuksen totuuksista, he olivat alkaneet elää siihen liittyvien periaatteiden mukaan ja he halusivat tulla Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäseniksi.³

Kuuliaisina Hengen kehotuksille ja osoittaen uskoa joka askeleella he olivat kävelleet kuusi päivää päästäkseen konferenssiin. Heidän saavuttuaan heidän ensimmäinen kysymyksensä konferenssin johtavalle virkailijalle oli: ”Milloin meidät voidaan kastaa?”

He ymmärsivät, että Herra tekisi ennen pitkää mahdolliseksi sen, että lähetysaarnajat voisivat opettaa heitä heidän kodeissaan ja tuoda heille totuuden, jota he olivat etsineet hyvin pitkään. Noin 200 muuta, jotka eivät voineet tehdä kuuden päivän matkaa, odottivat sanaa, että lähetysaarnajat etsisivät pian heidät käsiinsä.

Uskon rukous

Angolassa vastustajat uhkasivat estää uskollisten ja kuuliaisten pyhien toiveen nähdä evankeliumin saavan sijaa maassaan. Herra oli lähettänyt palvelijansa avaamaan oven lähetystyölle, mutta viisumeita ei ollut myönnetty vielä heidän suunnitellun matkansa aattonakaan. Kun kirkon edustajat kävivät kysymässä

maahanmuuttoviranomaisilta viivytyksen syytä, heidät käännytettiin pois.

Saatuaan ensimmäiseltä presidenttikun-
nalta luvan pyhittää Angola lähetystyölle
vanhin D. Todd Christofferson kahdentoista
apostolin koorumista sekä muut odottivat
sanaa Johannesburgissa Etelä-Afrikassa.
Samaan aikaan uskollinen jäsen Paulina Las-
salete da Cunha Gonçalves yritti avata sulje-
tulta näyttäneen oven. Hän toivoi saavansa
kutsukirjeitä, jotka sallisivat kirkon edustajien
päästä Angolaan. Kun he pääsisivät maahan,
he voisivat sitten hankkia tarpeelliset viisumit.

Muutamaa minuuttia ennen valtion viras-
tojen sulkemisaikaa Angolassa vanhin Chris-
tofferson kokosi yhteen ne, jotka odottivat
Afrikan kaakkoisen vyöhykkeen toimistossa.
Sitten hän pyysi rukoukseen polvistuneena,
että taivaallinen Isä puuttuisi tilanteeseen.
Tuolla samalla hetkellä, heti vanhin Chris-
toffersonin uskon rukouksen jälkeen, kut-
sukirjeet allekirjoitettiin.

Rakastava taivaallinen Isä oli
valmistanut keinon pyhittä-
mispäivän toteutumiseksi.
Vanhin Christoffersonin
pyynnöstä pidettiin nöyrä
rukous kiitokseksi meille
suodusta ihmeestä.⁴

Erään Alkeisyhdistyksen
laulun sanat kaikuivat suloi-
sina ja päivänselvinä:

*Oletko siellä, Isä taivahan?
Kuuletko rukoukset joka
lapsen?*⁵

Kyllä, Hän on siellä, ja
kyllä, Hän vastaa kuuliaisten
lastensa rukouksiin.

Kuuliaisuus on ollut profeettojen tunnus-
merkki, ja tämä hengellisen voiman lähde
on jokaisen sellaisen ulottuvilla, joka uskol-
lisesti seuraa Jumalan palvelijoita. Presi-
denti Monson on tähdentänyt pyhille, että
meidän pitää olla kuuliaisia käskyille, sillä
”se vain sulle rauhan ja varmuuden tuo”⁶.

Pyrkikäämme elämään kuuliaisina käs-
kyille, noudattamaan Herran valittujen palveli-
joiden jumalallista ohjausta ja ottamaan vas-
taan luvattuja siunauksia Hänen kädestään. ■

VIITTEET

1. ”Uskokaa, olkaa kuuliaisia ja kestäkää”, *Liahona*,
toukokuu 2012, s. 128.
2. ”Nefin rohkeus”, *Lasten laulukirja*, s. 65.
3. Olin läsnä Kanangassa piirikonferenssissa, jossa nuo
42 tutkijaa olivat mukana.
4. Minulla oli siunaus saada nähdä omin silmin Johan-
nesburgin tapahtumat ja matkustaa Angolaan vanhin
Christoffersonin kanssa. Jos haluat lukea englan-
ninkielisen uutisraportin hänen ja vanhin Jeffrey R.
Hollandin matkasta Afrikkaan, ks. ”Apostles Bless
Two African Nations”, *Church News*, 6. marraskuuta
2010, s. 8–10.
5. ”Lapsen rukous”, *Lasten laulukirja*, s. 6.
6. ”Käskyjä seuraa”, *Lasten laulukirja*, s. 68.

***Kuuliaisuus on ollut pro-
feettojen tunnusmerkki,
ja tämä hengellisen
voiman lähde on jokai-
sen sellaisen ulottuvilla,
joka uskollisesti seuraa
Jumalan palvelijoita.***

Löysimme turvapaikan

EVANKELIUMISTA

*Kenialaiset jäsenet erottuvat joukosta eläessään evankeliumin
mukaan ja muodostaessaan turvapaikkoja maailmalta.*

Matthew D. Flitton
kirkon lehdet

Nairobissa Keniassa on yli kolme miljoonaa asukasta, ja se on itäisen Afrikan runsasväkisin kaupunki. Se on vilkas paikka, jossa autot, kuorma-autot ja *matatut* – jaetut taksit, jotka palvelevat yksityisessä linjaliikenteessä – huristavat ruuhkaisilla kaduilla. Se on rautateiden, turismin ja teollisuustoiminnan kaupunki, jossa sijaitsee maanosan toiseksi vanhin arvopaperipörssi.

Mutta sen eteläpuolella, noin seitsemän kilometrin päässä Kenian pääkaupungin sydäimestä, on hiljaista maaseutua. Nairobien kansallispuistossa maa on suojeltua, ja siellä näyttää samalta kuin satoja vuosia sitten. Kirahvit, vesipuhvelit, gnuut, seeprat, virtahevot, lehmäantiloopit, hirviantiloopit ja sarvikuonot käyskentelevät laitumella

suurkaupungin siluetti taustanaan. Leijonat nukkuvat akaasiapuiden alla. Puisto tarjoaa näille eläimille turvapaikan sivilisaation puristuksesta.

Kaikkialla Keniassa on toisenlaisia, pienempiä turvapaikkoja. Kirkon jäsenet ovat luoneet suojasatamia maailman paineita vastaan. Elämällä evankeliumin mukaan he luovat pyhiä paikkoja, joissa he voivat seistä (ks. OL 45:32; 87:8).

Opra Ouma

Saan voimaa arvojen avulla

Opra Ouma sanoo, että Nuorten Naisten arvojen muistaminen antaa hänelle voimaa elää evankeliumin mukaan. ”Silloinkin, kun en ole kirkon nuorten naimattomien aikuisten seurassa, kun olen ulkona maailmassa, voin soveltaa Nuorten Naisten arvoja ja olla edelleenkin turvassa”, hän sanoo.

Opra sai kuulla näistä arvoista ensimmäisen kerran ennen kuin hänet kastettiin. Kun Opra oli 17-vuotias, hän näki eräänä päivänä kadulla lähetyssaarnaajat ja ihmetteli, keitä he olivat. Hän tutki evankeliumia vuoden ajan, ja hänet kastettiin, kun hän oli täyttänyt 18 vuotta. Myöhempien aikojen pyhien yhteisö vahvistaa häntä hengellisesti.

”Kun olen kirkossa toisten nuorten naimattomien

aikuisten kanssa, tunnen olevani turvassa, mutta kun olen tuolla ulkona, en tunne oloani kovin turvalliseksi, koska suurimman osan ajasta olen joukon ainoa myöhempien aikojen pyhä”, hän sanoo. ”Joskus se on haastavaa, koska maailman mittapuut ja kirkon tasovaatimukset ovat aivan erilaiset.”

Pidän kiinni rautakaiteesta

Pyhien kirjoitusten tutkiminen on auttanut Stephen Odhiambo Mayembea löytämään vastauksia, joita emme hänen mukaansa voi löytää itseksemme. ”Tutkimalla pyhiä kirjoituksia voimme löytää vastauksia ongelmiin, joita meillä on jokapäiväisessä elämässämme”, hän sanoo. ”Ja tutkimalla pyhiä kirjoituksia saamme myös rohkeutta

NOUDATTAKAA EVANKELIUMIN TASOVAATIMUK- SIA

”Meidän on oltava valppaita maailmassa, joka on siirtynyt hyvin kauaksi siitä, mikä on hengellistä. On välttämätöntä, että me hylkäämme kaiken sellaisen, mikä ei ole tasovaatimustemme mukaista, kieltäytyen samalla luopumasta siitä, mitä haluamme eniten: iankaikkisesta elämästä Jumalan valtakunnassa. Myrskyt ryskittyvät silti oveamme aika ajoin, sillä ne ovat väistämätön osa olemassa-oloamme kuolevaisuudessa. Olemme kuitenkin paljon paremmin varustautuneita kohtaamaan ne, oppimaan niistä ja voittamaan ne, jos evankeliumi on elämämme perusta ja sydämessämme on Vapahtajan rakkautta.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Seisokaa pyhissä paikoissa”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 83–84.

Stephen Odhiambo Mayembe

kestää loppuun asti, koska pyhät kirjoitukset ovat aina saatavilla ja ne opettavat meitä ja kertovat meille, mitä meidän tulee tehdä.”

Mormonin kirjan tutkiminen auttoi Stepheniä saamaan todistuksen kirkosta. Kun hän vieraili tätinsä luona, joka on kirkon jäsen, täti pyysi häntä tulemaan kirkkoon. Alettuaan lukea Mormonin kirjaa hän rukoili tietääkseen, onko se totta, ja sai vastauksen.

Hän sanoo, että pyhien kirjoitusten säännöllinen lukeminen auttaa häntä pitämään kirkon tasovaatimukset silloinkin, kun ihmiset hänen lähipiirissään kyseenalaistavat hänen uskonkäsityksiään. ”Koska olen kirkon jäsen, uskoni on vahvistunut ja sen myötä voin sanoa, ettei minua voi järkyttää [ks. MK Jaak. 7:5]”, hän sanoo.

Panen toivoni Herraan

Sharon Poche on huomannut, että kun päättää olla erilainen, on helpompi elää

evankeliumin mukaan. Hän on sitoutunut pitämään käskyt, ja hänen ystävänsä kunnioittavat sitä valintaa. Hän päättää pitää itsensä poissa tilanteista, joissa olisi vaikea elää vanhurskaasti.

”Jos päätät leikitellä sen rajan – sen todella kapean rajan – tuntumassa, siitä tulee vaikeaa, koska voit kaatua rajan yli milloin tahansa”, hän sanoo hyvän ja pahan välisestä rajasta.

Sharon löysi kirkon 14-vuotiaana, kun hänen äitinsä päätti mennä kasteelle. Mormonin kirjan lukeminen oli vaivalloista, koska Nandi-heimoon kuuluva Sharon puhuu äidinkielenään kalenjinia. Vaikeuksista huolimatta hän alkoi tutkia Mormonin kirjaa englanniksi. ”Minulla oli tunne, että se oli hyvä asia, ja minulla oli lämmin tunne, joten jatkoin sitä.

Rukoilin, kunnes tiesin sen olevan totta”, hän sanoo.

Sharon halusi mennä kasteelle, mutta hänen isänsä ei sallinut sitä. Joten neljän vuoden ajan Sharon kävi kirkossa, seminaarissa ja nuorten toiminnoissa odottaen tilaisuutta liittyä kirkkoon.

Kun Sharon täytti 18 vuotta, hänet kastettiin ja konfirmoitiin. Hän meni yliopistoon opiskelemaan psykologiaa. Hän solmi avioliiton Joseph Pochen kanssa helmikuussa 2013. Pian sen jälkeen he matkustivat Johannesburgin tempeliin Etelä-Afrikkaan tullakseen sinetöidyiksi. Hän sanoo, että evankeliumin tutkiminen auttaa häntä keskittymään tärkeisiin asioihin maailmassa, joka voi helposti olla hämmentävä.

”Minä tiedän, mistä elämässä on kyse ja miksi me olemme täällä maan päällä”, hän sanoo. ”Tuo tieto auttaa minua keskittymään asioihin, jotka ovat kaikkein tärkeimpiä.”

Saamme lisää voimaa

Nairobien kansallispuistossa on mustien sarvikuonojen rauhoitusalue. Täällä

VALOKUVA SHARON POCHEIN LUVALLA

Joseph ja Sharon Poche

näitä uhanalaisia eläimiä kasvatetaan, ja täältä niitä siirretään toisiin puistoihin, jotta voitaisiin auttaa palauttamaan eläinkanta, joka on metsästetty lähes sukupuuttoon. Sitä pidetään yhtenä Kenian menestyksekkäimmistä ja tärkeimmistä rauhoitusalueista.

Samalla tavoin evankeliumi tarjoaa turvapaikkoja, joihin kirkon jäsenet voivat tulla, joissa he voivat saada voimaa, hankkia rohkeutta levittää evankeliumia eteenpäin ja perustaa uskon linnakkeita. ■

Lisää tietoa tästä aiheesta, ks. Robert D. Hales, ”Seisokaa lujina pyhissä paikoissa”, Liahona, toukokuu 2013, s. 48.

Alla: Sarvikuonoja laitumella Nairobien kansallispuistossa.

**Vanhin Dallin H.
Oaks**

kahdentoista apos-
toliin koorumista

OMANA AIKANAAN JA omalla tavallaan

*Ilmoitus on todellista. Se tulee Herran tavalla
ja Herran aikataulun mukaan.*

Haluaisin tutkia joitakin periaatteita, jotka soveltuvat kaikkeen Hengeltä tulevaan ilmoitukseen – ilmoitukseen sille henkilölle, joka opettaa, sille henkilölle, joka haluaa oppia, ja jokaiselle kirkon jäsenelle.

Ensiksi meidän on oivallettava, että Herra puhuu meille Henkensä kautta omana aikanaan ja omalla tavallaan. Monet ihmiset eivät ymmärrä tätä periaatetta. He uskovat, että he voivat kääntyä Herran puoleen silloin kun he itse ovat valmiit ja kun heille sopii, ja Hän vastaa välittömästi, vieläpä juuri sillä tavalla kuin he ovat määränneet. Ilmoitus ei tule sillä tavalla.

Ilmoitus edellyttää kelvollisuutta

Se, että sitoudumme tekemään kaiken voitavamme itse ponnistellen ja omaa arvostelukykyämme käyttäen, on olennaista jokaiselle pyrkimykselle saada ilmoitusta. Se tarkoittaa sitä, että meidän täytyy palvella ja tehdä työtä.

Se, että ryhdymme toimeen palvelussamme ja työssämme, on tärkeä keino tulla kelvolliseksi ilmoituksen saamiseen. Tutkiessani pyhiä kirjoituksia olen huomannut, että suurin osa ilmoituksista Jumalan lapsille tulee silloin kun he ovat liikkeellä, ei silloin, kun he istuvat mukavasti asumuksissaan ja odottavat, mihin

suuntaan Herra käskee heitä ottamaan ensimmäisen askeleen.

Esimerkiksi on tärkeitä huomata, että ilmoitusta, joka tunnetaan nimellä ”Herran sana ja tahto Israelin leirikunnasta” (OL 136:1), ei annettu Nauvoossa, kun kahdentoista koorumi suunnitteli pakoa Nauvoosta noina murheellisina aikoina, jotka seurasivat profetan marttyyrikuolemaa vuonna 1844. Sitä ei myöskään annettu Mississippijoen länsirannalla. Se annettiin Winter Quartersissa Nebraskassa sen jälkeen kun pyhät olivat viettäneet rankan vuoden muuttaessaan Nauvoosta länteen päin Iowan halki väliaikaisiin leireihin Missourijoen rannalle. Tämä ilmoitus, joka opasti pyhien muuttoa tasankojen halki, annettiin 14. tammikuuta 1847, kun pyhät olivat jo kulkeneet noin kolmanneksen matkasta vuoristolaaksoihin.

Me saamme Hengen kehotuksia, kun olemme tehneet kaiken voitavamme, kun olemme työssä ulkona paahteessa sen sijaan että istuskelisimme mukavasti varjossa rukoillen ohjausta, mihin suuntaan ensimmäinen askel tulisi ottaa. Ilmoitus tulee, kun Jumalan lapset ovat liikkeellä.

Niinpä teemme kaiken voitavamme. Sen jälkeen odotamme Herralta ilmoitusta. Hänellä on oma aikataulunsa.

Ajoitus ja malliesimerkki

Noin 35 vuotta sitten ollessani Brigham Youngin yliopistossa teimme suunnitelmia saadaksemme Yhdysvaltain presidentin puhumaan yliopistossa. Meillä oli tietyt ajankohdat, jotka sopivat meille, ja olimme ajatelleet muutamia asioita, joita halusimme hänen sanovan ja tekvän siellä ollessaan. Mutta me kaikki olimme kyllin viisaita tietääksemme, ettemme voineet ottaa yhteyttä Yhdysvaltain korkeimpaan viranomaiseen ja kutsua häntä yliopistoomme puhumaan – edes 26 000 ihmisen joukolle – ja asettaa hänen esiintymiselleen ehtoja.

Tiesimme, että meidän oli häntä kutsuessamme itse asiassa sanottava: ”Olette tervetullut milloin vain Teille

sopii ja miten pitkäksi ajaksi tahansa, ja voitte sanoa ja tehdä mitä haluatte täällä ollessanne. Sovitamme aikataulumme ja järjestelymme täysin vierailunne mukaisiksi.”

Jos 26 000 ihmisen yhteisön täytyy lähestyä tällä tavoin yhden kansakunnan korkeinta auktoriteettia, on ymmärrettävää, ettei yksi ihminen – olipa hän miten tärkeä tahansa – ole siinä asemassa, että voisi asettaa ehtoja tai vaatia itselleen sopivaa ajoitusta maailman-kaikkeuden korkeimman auktoriteetin vierailulle tai yhteydenotolle.

Itse asiassa tämä on se periaate, jonka Herra ilmoitti lapsilleen suuressa ilmoituksessa, joka on painettu Opin ja liittojen lukuun 88. Herra sanoi: ”Lähestykää minua, niin minä lähestyn teitä; etsikää minua ututterasti, niin te löydätte minut; pyytäkää, niin te saatte; kolkuttakaa, niin teille avataan” (jae 63).

Seuraavaksi Herra julisti, että jos meidän silmämääränämme on vain Hänen kunniansa, meidän koko ruumiimme täytetään valolla ja me voimme käsittää kaiken. Sitten Hänen opetuksensa jatkuvat tällä suurella lupauksella: ”Pyhittäytykää siis, jotta mielenne määränä on yksin Jumala, niin päivät tulevat, jolloin te saatte nähdä hänet; sillä hän paljastaa kasvonsa teille, ja

se tapahtuu hänen omana aikanaan ja hänen omalla tavallaan ja hänen oman tahtonsa mukaan” (jae 68, kursivointi lisätty).

Tässä ilmoituksessa mainittu periaate soveltuu kaikkien yhteydenpitoon taivaallisen Isämme puolelta. Emme voi saada hengellisiä asioita väkisin.

Useimmissa tapauksissa ”Hänen oma tapansa” ei ole ukkosen kaltainen keskeytys tai sokaiseva valo, vaan se, mitä pyhissä kirjoituksissa kutsutaan ”hiljaiseksi huminaksi” tai ”hiljaiseksi, vienoksi ääneksi” (ks. 1. Kun. 19:12; 1. Nefi 17:45; OL 85:6). Jotkut ovat ymmärtäneet tämän periaatteen väärin. Sen seurauksena jotkut ovat etsineet pelkästään sellaisia suuria ilmestyksiä, joita on merkittyinä

Meidän on tarpeen tietää, että Herra puhuu harvoin kovaääni-sesti. Hänen viestinsä tulevat melkein aina kuiskauksena.

Näistä Hyrum Smithin (yllä) ja Oliver Cowderyn saamista ilmoituksista saamme tietää, että Jumala opettaa meitä Henkensä voimalla, joka valaisee meidän mielemme ja puhuu mieleemme rauhaa meidän esittämistämme kysymyksistä.

muistiin pyhissä kirjoituksissa, eivätkä ole tunnistaneeet heille annettua hiljaista, vienoa ääntä. Se on samaa kuin jos päättäisimme oppia vain sellaiselta opettajalta, joka huutaa, ja kieltäytyisimme kuuntelemasta viisaintakaan opetusta, kun se tulee kuiskauksena.

Meidän on tarpeen tietää, että Herra puhuu harvoin kovaäänisesti. Hänen viestinsä tulevat melkein aina kuiskauksena.

Ilmoitus valistuksena ja rauhana

Yksi suurimmista selityksistä sille, kuinka Henki opettaa meitä, on ilmoituksessa, joka annettiin Oliver Cowderylle Harmonyssa Pennsylvaniassa huhtikuussa 1829. Tässä ilmoituksessa Herra sanoi Oliverille:

”Niin, katso, minä *puhun sinulle sinun mielessäsi ja sinun sydämessäsi* Pyhän Hengen kautta, joka tulee sinun yllesi ja joka asuu sinun sydämessäsi.

Nyt, katso, tämä on ilmoituksen henki.” (OL 8:2–3, kursivointi lisätty.)

Profeetta Joseph Smith viittasi samalla tavoin ilmoituksen henkeen ”puhtaana älynä”, joka ”voi suoda sinulle äkillisiä oivalluksia”¹. Oliveria muistutettiin toisessa ilmoituksessa siitä, että hän oli kysynyt Herralta ja että

”niin usein kuin olet kysynyt, olet saanut opetusta minun Hengeltäni” (OL 6:14). Kuinka tuo opetus tuli? ”Katso”, Herra sanoi, ”sinä tiedät, että olet kysynyt minulta ja että minä *valaisin sinun mielesi*” (jae 15, kursivointi lisätty). Tuo sama opetus toistettiin Hyrum Smithille annetussa ilmoituksessa, jossa Herra sanoi: ”Totisesti, totisesti minä sanon sinulle: Minä annan sinulle Hengestäni, joka *valaisee mielesi ja joka täyttää sielusi ilolla*” (OL 11:13, kursivointi lisätty). Nämä ovat suurenmoisia kuvauksia siitä tavasta, jolla Herra pitää meihin yhteyttä Henkensä kautta.

Myöhemmissä ohjeissaan Oliver Cowderylle Herra muistutti tätä tapauksesta, jolloin Oliver oli rukoillut saadakseen tietää ”totuuden näistä asioista” (OL 6:22). Ja Herra kuvaili, kuinka Hän oli vastannut tuohon rukoukseen ja antanut Oliverille ilmoituksen: ”Enkö minä *puhunut asiasta rauhaa sinun mieleesi*? Minkä suuremman todistuksen voit saada kuin todistuksen Jumalalta?” (Jae 23, kursivointi lisätty.)

Näistä ilmoituksista saamme tietää, että Jumala opettaa meitä Henkensä voimalla, joka *valaisee meidän mielemme ja puhuu mieleemme rauhaa* meidän esittämistämme kysymyksistä.

Herra ei ottanut yhteyttä Aadamiin heti kun tämä noudatti käskyä uhrata laumojensa esikoiset. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”Ja monen päivän kuluttua Herran enkeli ilmestyi Aadamille” (Mooses 5:6).

Ilmoitus on tunne

Saamme tietää näistä ilmoituksista myös sen, että opetuksen saaminen Hengeltä ei ole passiivista. Herran yhteydenotot eivät tule useinkaan ennen kuin olemme tutkineet asiat omassa mielessämme. Sitten saamme vahvistuksen.

Herra selitti tuon tapahtumaketjun Oliver Cowderylle toisessa ilmoituksessa, joka saatiin Harmonyssa Pennsylvaniassa vuoden 1829 huhtikuussa. Herra kuvaili, miksi Oliver ei ollut pystynyt kääntämään Mormonin kirjaa:

”Katso, sinä et ymmärtänyt; kuvittelit, että minä antaisin sen sinulle, vaikka et käyttänyt harkintaa, paitsi että pyysit minulta.

Mutta katso, minä sanon sinulle, että *sinun täytyy tutkia sitä tarkoin mielessäsi*; sitten sinun on kysyttävä minulta, onko se oikein, ja jos se on oikein, minä saatan sinun sydämesi palamaan sisälläsi; sen tähden *sinä tunnet, että se on oikein.*” (OL 9:7–8, kursivointi lisätty.)

Tämä saattaa olla yksi tärkeimpiä ja väärinymmärretyimpiä opetuksia koko Opissa ja liitoissa. Hengen opetukset tulevat usein tunteena. Se tosiasia on äärimmäisen tärkeä, ja kuitenkin jotkut ymmärtävät väärin, mitä se tarkoittaa. Tiedän ihmisiä, jotka luulevat, etteivät ole koskaan saaneet todistusta Pyhältä Hengeltä, koska he eivät ole koskaan tunteet ”sydämensä palavan” sisällään. Mielestäni

sydämen palaminen ei tarkoita palamisen aiheuttamaa kuumuutta vastaavaa tunnetta vaan rauhan, lämmön, tyyneyden ja hyvyyden tunnetta.

Ilmoitus ei ole alituista

Ilmoitus ei ole alituista. Herran tapa on se, että Hän asettaa rajoja sille, kuinka usein Hän puhuu meille Henkensä kautta. Jotkut, jotka eivät ymmärrä sitä, ovat harhautuneet odottamaan ilmoituksia liian usein.

Presidentti Boyd K. Packer kahdentoista apostolin koorumista on sanonut Hengen toiminnasta: ”Olen oppinut, ettei meille tule voimakkaita, vaikuttavia hengellisiä kokemuksia kovin usein.”²

Valaistaksemme tätä mieltikäämme, mitä meille on opetettu ensimmäisistä vanhemmistamme sen jälkeen kun heidät oli karkotettu Eedenin puutarhasta ja suljettu pois Herran kasvojen edestä. Herra antoi Aadamille käskyn, että tämän tuli uhrata laumojensa esikoiset uhrilahjaksi Herralle. Adam totteli. Ottiko Herra häneen yhteyttä välittömästi? Pyhissä kirjoituksissa sanotaan: ”*Ja monen päivän kuluttua* Herran enkeli ilmestyi Aadamille” (Mooses 5:6, kursivointi lisätty).

William E. Berrett, yksi hienoimpia evankeliumin opettajiamme, joka palveli johtajana Brigham Youngin

yliopistossa ja kirkon koululaitoksessa, sanoi alituisesta eli jatkuvasta ilmoituksesta näin: ”Ne, jotka rukoilevat, että Herra voisi antaa heille välitöntä opastusta jokaisessa pikkuasiassa, jättäytyvät avoimiksi väärille hengille, jotka tuntuvat olevan aina valmiit vastaamaan pyyntöihimme ja hämmentämään meitä. – Ihmiset, joiden olen huomannut olevan hämmentyneimpiä tässä kirkossa, ovat niitä, jotka etsivät henkilökohtaista ilmoitusta kaikkien. He haluavat Hengeltä henkilökohtaista varmuutta aamunkoitosta iltamyöhään kaikkeen, mitä tekevät. Sanon, että he ovat hämmentyneimpiä ihmisiä, mitä tunnen, koska joskus näyttää siltä, että vastaus tulee väärästä lähteestä.”³

Profeetta Joseph Smith on sanonut jotakin samantapaista. Kun pyhät ”[pyytävät] nöyrästi armon valtaistuimen ääressä”, hän neuvoi, ettei niin tulisi tehdä vähäpätöisissä asioissa vaan pikemminkin heidän tulisi rukoilla ”vilpittömästi parhaita lahjoja”⁴. Se on tärkeä periaate. Me rukoilemme jatkuvasti johdatusta, mutta meidän ei tule odottaa *alituista* ilmoitusta. Me odotamme *jatkuvaa* ilmoitusta, joka on jatkuvaa varmuutta ilmoituksesta aina kun etsimme johdatusta ja olosuhteemme ovat sellaiset, että viisas ja rakastava Herra päättää antaa sitä meille.

Ilmoitus ja todistus

Näkyjä on olemassa. Esiripun takaa kuullaan ääniä. Tiedän sen. Mutta nämä kokemukset ovat poikkeuksellisia. Ja kun meillä on suuri ja poikkeuksellinen kokemus, puhumme siitä harvoin julkisesti, koska meitä on neuvottu olemaan puhumatta siitä (ks. OL 63:64) ja koska ymmärrämme, että ilmoituksen kanavat suljetaan, jos esittelemme näitä asioita maailmalle.

Suurin osa ilmoitusta, jota kirkon johtajille ja jäsenille tulee, saadaan hiljaisena, vienona äänenä tai tunteena eikä niinkään näkynä tai äänenä, joka puhuu nimenomaisia sanoja, jotka voimme kuulla korvillamme. Todistan sen kaltaisen ilmoituksen todellisuudesta. Olen tullut

tuntemaan sen tutuna, jopa päivittäisenä kokemuksena, joka opastaa minua Herran työssä.

Jotkut ihmiset, jotka eivät ymmärrä näitä ilmoituksen periaatteita, lykkäävät todistuksensa tunnustamista tai hengellistä kehitystään siihen asti, että he ovat kokeneet ihmeenomaisen tapahtuman. He eivät oivalla, että useimmille ihmisille – erityisesti kirkossa kasvaneille – tuo kallisarvoinen ilmoitus, joka antaa meille todistuksen, ei ole tapahtuma vaan tapahtumasarja. Vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) on huomauttanut: ”Uudestisynty-

minen on vähittäinen tapahtuma lukuun ottamatta joitakin erillistapauksia, jotka ovat niin ihmeellisiä, että ne kirjoitetaan muistiin pyhiin kirjoituksiin. Mitä tulee kirkon jäseniin yleensä, me synnymme uudelleen asteittain, ja me synnymme uudelleen suurempaan valoon ja suurempaan tietoon ja suurempaan vanhurskauten haluun pitäessämme käskyt.”⁵

Meidän pitäisi ymmärtää, että Herra puhuu meille omana aikanaan ja omalla tavallaan. Se on yleensä sitä, mitä pyhät kirjoitukset kutsuvat valistamisen ”hiljaiseksi ääneksi”. Meidän on usein pakko toimia oman parhaan harkintamme mukaan ollen alttiina Hengen estäville vaikutuksille, jos olemme eksyneet luvallisten rajojen ulkopuolelle.

Ilmoitus on todellista. Se tulee Herran tavalla ja Herran aikataulun mukaan.

Todistan, että nämä asiat ovat totta. Meillä on Pyhän Hengen lahja, oikeus saada pysyväksi toveriksemme Herran Henki, joka todistaa Isästä ja Pojasta, johtaa meidät totuuteen, opettaa meille kaiken ja palauttaa mieleemme kaiken (ks. Joh. 14:26; 16:13). ■

Uusille lähetysjohtajille 27. kesäkuuta 2001 pidetystä puheesta.

VIITTEET

1. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 136.
2. *That All May Be Edified*, 1982, s. 337.
3. Julkaisussa Joseph Fielding McConkie ja Robert L. Millet, *The Holy Ghost*, 1989, s. 29–30.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 135.
5. ”Jesus Christ and Him Crucified”, julkaisussa *Brigham Young University 1976 Speeches*, 1977, s. 5.

JOHTOHENKILÖN TIE ilmoitukseen

Paikallisilla pappeusjohtajilla ja apujärjestöjen johtohenkilöillä on neljä periaatetta, jotka auttavat heitä toimimaan innoitettuina tehtävässään.

Richard M. Romney

kirkon lehdet

”Silloin kun minut kutsuttiin, se tuntui ylivoimaiselta”, sanoo eräs seurakunnanjohtaja, joka on nyt palvellut tehtävässään monta vuotta. ”Minä uskoin taivaallisen Isän tietävän, kuinka siunata jäseniä ja heidän perheitään, mutta kuinka minä tietäisin, mitä Hän haluaisi erityisesti *minun* tekevän heidän avukseen?”

Seurakunnanjohtaja tunsikin kaksi periaatetta, jotka olivat vahvistaneet häntä kirkon käännönnäisenä ja nuorena isänä: pyhien kirjoitusten tutkiminen ja rukous. Joten hän alkoi toteuttaa niitä entistä määrätietoisemmin.

”Kun tein niin, tunsin, että minun pitäisi lukea niin kuin kohdassa OL 9:8 sanotaan: ”Tutkia sitä tarkoin mielessäsi; sitten sinun on kysyttävä [Herralta], onko se oikein.” Kun luin nuo sanat jälleen kerran, tiesin, että Herra johdatti minua jo ilmoituksen tiellä.”

Se on tie, jota pitkin kaikkien johtohenkilöiden täytyy kulkea toimiakseen tehokkaasti tehtävässään. Ja kun he tavoittelevat innoitusta, jota he ovat oikeutettuja saamaan, he oppivat yhä uudelleen, että tietyt evankeliumin periaatteet helpottavat jumalallisen ohjauksen saamista. Tässä on niistä neljä.

1. Neuvotelkaa yhdessä

”Huomasin, että silloinkin, kun tunsin voimakasta innoitusta tehdä jotakin, sain vahvistusta, kun puhuin asiasta neuvonantajieni kanssa”, entinen lähetysseurakunnan Apuyhdistyksen johtaja sanoo. ”Joskus he yksinkertaisesti vakuuttivat tuntevansa samalla tavalla, ja voimme mennä eteenpäin yhteisymmärryksessä. Mutta joskus he auttoivat minua huomaamaan asioita, joita en itse ollut

LUOTA INNOITUKSEEN

”Tunnen aina itseni nöyräksi ja kiitolliseksi, kun taivaallinen Isäni kommuni-koi kanssani innoituksensa välityksellä. Olen oppinut tunnistamaan sen, luottamaan siihen ja noudattamaan sitä. Yhä uudelleen olen saanut sellaista innoitusta.”

Presidentti Thomas S. Monson, ”Seisokaa pyhissä paikoissa”, *Liahona*, marraskuu 2011, s. 84.

huomannut, ja me joko muokkasimme sitä, mitä olimme tekemässä, tai olimme herkempiä siinä, kuinka me teimme sen. Sen jälkeen etenimme silti yhteisymmärryksessä.”

Neuvoja saa myös katsomalla käsikirjoista, tutkimalla yleiskonferenssin sanomia ja rukou-lemalla uskoen.

”Jotkin parhaista saamistani neuvoista tulevat silloin kun luen yhä uudelleen yleis-konferenssipuheita”, sanoo eräs seurakunnan Nuorten Naisten johtaja. ”Kun sitten polvistun rukoukseen, kysyn taivaalliselta Isältä tutki-mistani asioista ja siitä, kuinka voin käyttää elävien profeettojen ja apujärjestöjen ylijoh-tajien opetuksia auttaakseni seurakuntani nuoria naisia.”

Eräs neuvonantaja vaaranan pyhäkoulun johtokunnassa sanoo: ”Kun tapaamme johto-kuntana, kertaamme aina pienen katkelman *Käsikirjasta 2: Johtaminen ja palveleminen kirkossa*. Kun kertaamme säännöllisesti jo saamiamme ohjeita, Henki auttaa meitä pysy-mään sopusoinnussa annettujen suuntaviivo-jen kanssa.”

”Minä saan paljon lohtua siitä tiedosta, että Herran kirkko on neuvostojen kirkko”, eräs vaaranajohtaja sanoo. ”On hieno kokemus johtaa neuvostoissa, joissa ihmiset, joilla on pal-jon viisautta ja kokemusta, rukoilevat yhdessä ja sitten keskustelevat parhaasta tavasta edetä asiassa. Heidän innoituksensa tekee mahdol-liseksi sen, että voin ajatella eri vaihtoehtoja, kuunnella Henkeä ja sitten esittää päätökseni täysin luottavaisena Herran edessä.”¹

Joskus neuvojen etsiminen tarkoittaa koke-neemman henkilön löytämistä. ”Yritin auttaa erästä taloudellisissa vaikeuksissa olevaa perhettä ja sain sen vaikutelman, että heidän pitäisi puhua erälle seurakunnassa olevalle veljelle, joka on talousneuvoja”, kertoo vas-tikään tehtävästään vapautettu piispa. ”Hän pystyi auttamaan heitä tavoilla, joihin en olisi ikinä kyennyt.”

Eräs toinen piispa, jolle oli neuvottu, että piispojen täytyy sallia muiden seurakunnan johtohenkilöiden astua esiin ja tehdä velvol-lisuutensa, kertoo tällaisesta kokemuksesta:

”Eräs seurakunnassamme oleva leski halusi, että piispa kävisi hänen luonaan ainakin kerran viikossa. Hänelle kelpasi vain piispan vierailu. Yritin tavata hänet niin usein kuin mahdollista, mutta minulla oli monia vastuul-lisia tehtäviä, kuten perheeni, jossa oli pieniä lapsia. Lopulta menin taas hänen luokseen toisen neuvonantajani kanssa.

Kun keskustelimme, tunsin innoitusta sanoa: ’Rakas sisar, tiedät, että olen sinun piispasi ja että olet minulle rakas. Ja koska rakastan sinua niin paljon, olen pyytänyt kahta uskollista Melkisedekin pappeuden haltijaa ja kahta hienoa Apuyhdistyksen sisarta käymään luonasi ainakin kerran kuu-kaudessa, useamminkin tarvittaessa. He kyllä ilmoittavat minulle, jos tarvitset jotakin tai jos sinulla on huolenaiheita. Sopiiko se sinulle?’ ’Voi kyllä, piispa’, hän sanoi. Kysyin häneltä, haluaisiko hän tietää heidän nimensä, ja hän vastasi myöntävästi. Kun kerroin hänelle, hän sanoi: ’Hehän ovat minun kotiopettajani ja kotikäyntisisareni!’ Ja minä sanoin: ’Nyt ymmärrät, millä tavalla Herra on järjestänyt sen, että voimme pitää sinusta huolta.’”

2. Kuunnelkaa tarkkaavaisina

Johtohenkilöt sanovat myös, että kyky kuunnella ja huomata asioita on hyödyllinen, kun tavoitellaan innoitusta.

”Kun tapaamme sisaria, yritän kuunnella muutakin kuin heidän sanojaan, kun he puhuvat”, sanoo eräs seurakunnan Apuyh-distyksen johtaja. ”Joskus voin tuntea Hen-gen avulla, että he tarvitsevat apua. Tunnen olevani siunattu, kun voin nähdä sen heidän silmistään tai tuntea sen heidän olemukses-taan. Joskus olen jopa sanonut: ’Olen sinun Apuyhdistyksen johtajasi, ja minusta tuntuu, että sinä tarvitset jotakin. Kuinka voin palvella sinua?’ Tunnen, että saan usein innoitusta kysymällä: ’Mitä Vapahtaja tekisi?’”

”Arvostan sitä, kuinka meidän piispamme kuuntelee sisaria seurakuntaneuvostos-samme”, sanoo eräs seurakunnan Alkeis-yhdistyksen johtaja. ”Hän kysyy aina, mitä meille kuuluu, ja kuuntelee tarkkaavaisesti

"Kun haluan tuntea innostusta ja rohkaisua", eräs piispa sanoo, "menen istumaan Alkeisyhdistyksen lasten luokse, kun he laulavat. Se piristää aina mieltäni."

kaikkea, mitä meillä on sanottavana. Hän on monta kertaa sanonut: 'Meidän täytyy muistaa, että vaimot, äidit ja naimattomat sisaret saavat paljon oivalluksia.'

"Meidän täytyy myös muistaa, että kuuntelemiseen kuuluu Hengen kuunteleminen", sanoo eräs ylipappien ryhmän johtaja. "Kaikkein täsmällisin johtohenkilön menestyksen mitta saattaa olla hänen kykynsä tuntea Henkeä ja noudattaa Hengen kehoituksia. Presidentti Monson on osoittanut sen kerran toisensa jälkeen."²

3. Seisokaa pyhissä paikoissa

Johtohenkilöt ovat myös sitä mieltä, että ilmoitusta saadaan helpommin tietyissä paikoissa.

"Minulle paras paikka tuntea innoitusta on temppeli", sanoo eräs neuvonantaja piispakunnassa. "Kun haluan tuntea olevani lähellä Herraa, menen Hänen huoneeseensa, jossa voin olla vailla huolia ja keskittyä Hengen kuuntelemiseen."

"Minulla on kotonani huone, joka toimii työhuoneenani", vaarnan patriarkka sanoo. "Olen pyytänyt Herraa auttamaan, että se olisi paikka, jossa Henki tuntee olevansa tervetullut. Kun valmistaudun antamaan siunausta, menen sinne rukoilemaan. Se on myös paikka, jossa pidän puhuteluja ja annan siunauksia."

"Meidän seurakuntakeskuksemme on vihitty jumalanpalveluspaikoiksi", eräs piispa sanoo. "Joskus arki-iltana, kun haluan tuntea rauhaa, istun kirkkosalissa. Ajattelen seurakunnan jäseniä ja sitä, kuinka paljon Vapahtaja rakastaa heitä. Tai joskus laulan kirkon laulun."

"Minulle Alkeisyhdistys on pyhä paikka", sanoo toinen

piispa. "Kun haluan tuntea innostusta ja rohkaisua, menen istumaan Alkeisyhdistyksen lasten luokse, kun he laulavat. Se piristää aina mieltäni."

"Rukous voi tehdä mistä hyvänsä paikasta pyhän paikan", sanoo eräs lähetyseurakunnan Nuorten Miesten johtaja. "Ajatelkaa ilmoituksia, joita profeetta Joseph sai ollessaan Libertyn vankilassa. Hän kykeni tekemään siitä pyhän paikan kääntymällä Herran puoleen."

4. Toimikaa valtuudella

"Jotkut seurakuntamme jäsenet eivät ottaneet tehtäviään vakavasti", eräs piispa sanoo. "Minusta tuntui, että voisin auttaa heitä selittämällä, kuinka me piispakunta olimme rukoilleet tietääksemme, kenet tulisi kutsua, ja että olimme saaneet vastauksen. Halusin heidän tietävän, että Herra oli kutsunut heidät sellaisten johtajien kautta, joilla on valtuus. Se vaikutti suuresti, kun he tiesivät kutsunsa olevan innoitettu ja että Herra odotti heidänkin tavoittelevan innoitusta, jotta he voisivat tehdä parhaansa tuossa tehtävässä."

Tämä piispa ja hänen neuvonantajansa olivat kulkeneet ilmoituksen tietä – tietä, joka on avoinna kaikille kirkon jäsenille ja johtohenkilöille. Ja kuvaillessaan kulkemaansa tietä he samalla innoittivat muita. ■

VIITTEET

1. Ks. M. Russell Ballard, "Neuvonpito neuvostojemme kanssa", *Valkeus*, heinäkuu 1994, s. 25–27.
2. Ks. esim. Thomas S. Monson, "Huomatkaa siunaukset", *Liahona*, marraskuu 2012, s. 86–89.

Saat lisää tietoa johtamisesta menemällä johtajakoulutuskirjaston sivustolle osoitteessa lds.org/service/leadership.

VAHVISTA PERHETTÄ tutkimalla pyhiä kirjoituksia

TUTKI LUPAUS MIELESSÄSI

”Kun yksittäiset jäsenet ja perheet uppoutuivat pyhiin kirjoituksiin säännöllisesti ja johdonmukaisesti, – – muut toiminnan alueet hoituivat itsestään. Todistus kasvaa. Sitoutuminen lujittuu. Perheet vahvistuvat. Henkilökohtainen ilmoitus on runsasta.”

Ks. presidentti Ezra Taft Benson (1899–1994), ”Sanan voima”, *Valkeus*, heinäkuu 1986, s. 83.

Rakenna vahva perustus itsellesi ja perheellesi tutkimalla pyhiä kirjoituksia johdonmukaisemmin ja merkityksellisemmin.

Lori Fuller
kirkon lehdet

Seuraavat ideat voivat auttaa sinua ja perhettäsi korjaamaan tehostetun pyhien kirjoitusten tutkimisen suomaa runsasta satoa. Nämä esimerkit ovat vain ehdotuksia, ja niitä voi soveltaa omiin ja perheesi tarpeisiin.

Tutki etsien vastausta tiettyyn kysymykseen

Se, että tukeudut pyhiin kirjoituksiin etsiessäsi vastauksia, on hyvä tapa tehostaa pyhien kirjoitusten tutkimistasi. Voit aloittaa tutkimisesi rukouksella pyytäen, että löytäisit vastauksia tiettyihin kysymyksiisi. Kun luet,

merkitse pyhien kirjoitusten kohtia, jotka käsittelevät kysymyksiäsi. Kirjoita muistiinpanoja pyhien kirjoitustesi sivujen marginaaleihin tai erilliseen muistikirjaan.

Kun tutkotte yhdessä perheenä, voit aloittaa jokaisen pyhien kirjoitusten tutkimistuokion kysymällä lapsiltasi, onko heillä kysymyksiä, joihin he yrittävät saada vastauksen. Etsikää lukiessanne pyhien kirjoitusten kohtia, jotka vastaavat näihin kysymyksiin, ja pysähtykää keskustelemaan niistä.

Tutki aiheittain

Valitse aihe, josta haluaisit tietää enemmän, kuten esimerkiksi rukous, ja lue, mitä aiheesta

OKLU

sanotaan Pyhien kirjoitusten oppaassa. Lue sitten aihetta käsittelevät pyhien kirjoitusten kohdat, jotka on lueteltu Pyhien kirjoitusten oppaassa. Merkitse pyhien kirjoitusten kohtien luettelosta kaikkein hyödyllisimmät jakeet. Kun olet merkinnyt rukousta käsittelevät lempikohtasi, sinulla on aiheesta henkilökohtainen viiteluettelo. Voit merkitä kaikki tietyistä aiheista löytämäsi pyhien kirjoitusten kohdat tietyllä värillä. Kun olet lopettanut, valitse tutkittavaksesi toinen opinkohta, ja käytä jakeiden merkitsemiseen toista väriä.

Kun tutkitte perheenä, valitkaa aihe yhdessä, ja pyydä jokaista lasta lukemaan hiljaa muutama pyhien kirjoitusten kohta ja kertomaan sitten omasta lempikohdastaan. Yhden aiheen käsitteleminen voi kestää useita päiviä, joten pitää mielessänne, mitä olette oppineet, keskustelemalla siitä ja tekemällä muistiinpanoja jokaisen tutkimistukion jälkeen.

Tutki saadaksesi johdatusta

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, selitti kerran, kuinka hän käytti pyhien kirjoitusten tutkimista löytääkseen erityistä ohjausta elämäänsä ja tehtävänsä. Kun presidentti Eyring oli rukoillut taivaallista Isää kysyen, mitä hänen pitäisi tehdä, hän kirjoitti luettelon vastauksista, väritti kunkin kohdan luettelosta eri värillä ja liimasi kopion siitä huokeaan pyhien kirjoitusten painokseen. Hän selitti: "Ensimmäinen [vastaus luettelossa] oli: 'Minun on määrä olla todistajana siitä, että Kristus on Jumalan Poika.' Luin sitten pyhiä kirjoituksiani etsien ajatuksia, jotka opettivat

minua todistamaan, että Kristus on Jumalan Poika. Joka kerta kun löysin jotakin, merkitsin sen sinisellä. Pian minulle muodostui oma aihehakemisto siitä, mitä arvelin Herran haluavan minun tekevän."¹

Kun tutkitte perheenä, päättäkää muutamista aihealueista, joita haluaisitte tutkia yhdessä. Kirjoittakaa nämä aihepiirit muistiin ja pitäkää ne näkyvällä paikalla. Kun luette, pyydä kutakin lasta etsimään ja merkitsemään pyhien kirjoitusten kohtia, jotka liittyvät tiettyyn aihepiiriin.

Jos jo muutamankin jakeen päivittäinen lukeminen on vaikeaa ja syvällisempi tutkiminen tuntuu mahdottomalta, tai jos pelkästään perheesi saaminen yhteen on haastavaa, älä menetä toivoasi äläkä luovuta. Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista on neuvonut, että vaikka mikään yksittäinen perheen pyhien kirjoitusten tutkimistukio ei tuntuisi erityisen mieleenpainuvalta tai edes onnistuneelta, "meidän johdonmukaisuutemme näennäisen pienten asioiden tekemisessä voi johtaa merkittäviin hengellisiin tuloksiin"².

Kun pyrimme lukemaan pyhiä kirjoituksia johdonmukaisemmin ja tehostamaan pyhien kirjoitusten lukemistamme merkityksellisellä tutkimisella, Herra siunaa ponnistelujamme. Hän opastaa meitä, kun jäsentelemme pyhien kirjoitusten tutkimistamme, ja Hän tekee siitä palkitsevampaa meille ja perheellemme. ■

VIITTEET

1. "Pyhien kirjoitusten tutkimisesta", *Liahona*, heinäkuu 2005, s. 10.
2. David A. Bednar, "Uutterampi ja huolehtivampi kotona", *Liahona*, marraskuu 2009, s. 20.

*Keskustelun virittäminen luokassa vaatii
muutakin kuin kysymysten esittämistä.*

Meidän täytyy esittää oikeanlaisia kysymyksiä.

HIENOJA kysymyksiä, HIENOJA keskusteluita

Jack Lyon

Pyhäkoulun opettaja kysyy: ”Ketkä olivat ensimmäiset kaksi ihmistä maan päällä?” Hän katsoo odottavasti teini-ikäisten luokkaansa, mutta yksikään käsi ei nouse ylös. Luokan jäsenet katselevat jalkoihinsa tai selailevat laiskasti pyhiä kirjoituksiaan. ”Se on yksinkertainen kysymys”, opettaja sanoo. ”Eikö kukaan tiedä vastausta siihen?”

Viereisessä Evankeliumin oppi -luokassa opettaja kysyy: ”Mikä on evankeliumin tärkein periaate?”

Eräs sisar viittaa arasti. ”Usko?” hän kysyy.

”Se on hieno vastaus”, opettaja vastaa, ”mutta ei se, mitä ajan takaa. Tietääkö joku muu?”

Hiljaisuus.

Opettaja esittää kysymyksiä, koska hän haluaa luokan jäsenten osallistuvan oppitunteihinsa. Hän ymmärtää, että oppilaat, jotka osallistuvat, oppivat enemmän kuin ne, jotka vain istuvat ja kuuntelevat. Mutta tavallisesti yllä mainitun kaltaiset kysymykset eivät toimi.

”Ketkä olivat ensimmäiset kaksi ihmistä maan päällä?” on tehoton kysymys, koska vastaus on niin ilmiselvä, ettei kukaan halua vastata – tai koe tarvetta siihen.

”Mikä on evankeliumin tärkein periaate?” on myös tehoton kysymys. Kukaan ei tiedä, mitä vastausta opettaja ajaa takaa, paitsi opettaja itse, joka sanoo itse asiassa: ”Arvatkaa, mitä minä ajattelen.”

Nämä ovat tosiasioihin perustuvia kysymyksiä; kumpaankin on *tietty* vastaus. Mutta suurenmoiset

luokahuonekeskustelut saavat alkunsa erityyppisistä kysymyksistä – kumma kyllä, kysymyksistä, joihin *ei ole* mitään tiettyä vastausta. Se on avain.

Esitä avoimia kysymyksiä

Jos olet aikuisten luokan opettaja, voit kysyä esimerkiksi: ”Mikä evankeliumin periaate on ollut kaikkein tärkein omassa elämässäsi, ja miksi?” Luokan jäsenet todennäköisesti pysähtyvät miettimään kokemuksiaan – ja se on hyvä asia. Jos rentoudut ja odotat muutaman sekunnin, käsiä alkaa nousta ylös ja saat kuulla todellisista, syvästä kokemuksista, joita ihmisillä on ollut evankeliumista. Huomaat myös, että yhden henkilön kommentit herättävät toisten kommentteja. Ennen pitkää luokassa käydään mielenkiintoista ja innoittavaa keskustelua!

Jos haluat, että luokassa keskustellaan jostakin tietystä asiasta kuten uskosta, voit sanoa jotakin tämäntapaista: ”Tänään puhumme uskosta, joka on evankeliumin ensimmäinen periaate.” Esitä sitten uskoon liittyvä kysymys, johon ei ole mitään tiettyä vastausta:

1. ”Mikä osa uskolla on ollut teidän elämässänne?”
2. ”Miksi arvellette Herran haluavan, että meillä on uskoa?”
3. ”Mainitkaa joitakin tapoja, joilla voimme lisätä uskoamme.”

Luokassa käytävä keskustelu tarkoittaa paljon muutakin kuin sitä, että ihmiset saadaan esittämään kommentteja. Loppujen lopuksi se on todella hengellinen asia, joka voi tuoda luokan lähemmäksi Jumalaa.

Saat paljon vastauksia, ja kun saat niitä, voit halutessasi kirjoittaa niitä (lyhentäen) tauluun. Kun olet valmis, sinulla on hieno luettelo, jota voit käyttää apuna, kun teet yhteenvedon keskustelustanne.

Avointen kysymysten esittämisestä on muitakin hyötyä: Jopa ne luokan jäsenet, jotka eivät osallistu keskusteluun, ajattelevat kysymyksiä. Heidän ymmärryksensä ja todistuksensa voivat kasvaa silloinkin kun he eivät ole sanoneet sanaakaan.

Pyhistä kirjoituksista keskusteleminen

Avoimet kysymykset voivat olla tehokkaita keskusteltaessa pyhistä kirjoituksista. Monet opettajat ajattelevat, että hyvä tapa saada luokan jäsenet osallistumaan on pyytää heitä lukemaan jokin pyhien kirjoitusten kohta. Valitettavasti asia ei aina ole niin. Jotkut ihmiset eivät ole hyviä lukijoita, ja he saattavat takellella sanoissa. Toisilla luokan jäsenillä voi olla vaikeuksia kuulla lukijan ääntä.

Henkilö, jota kuullaan luokahuoneessa parhaiten, on luokan edessä seisova opettaja. Opettaja voi myös lopettaa keskellä kappaletta, esittää kysymyksen ja innoittaa oppilaita keskustelemaan. Kun luet seuraavan esimerkin, yritä panna merkille, mitä opettaja tekee kannustaakseen keskusteluun:

Opettaja: ”Tänään aiomme keskustella hyvin tunnetusta kertomuksesta, tuhlaajapojan vertauksesta. Mutta haluaisin, että emme ajattelisi vain tuhlaajapoikaa vaan myös muita

hänen perheensä jäseniä. Avatkaapa Raamattunne ja etsikää kohta Luuk. 15:11.” (Oppilaat, jotka eivät ehkä tunne pyhiä kirjoituksia hyvin, saattavat tarvita ohjeen siitä, mistä kohdasta kyseinen kirja löytyy.)

Odotettuaan, että luokan jäsenet ovat löytäneet kohdan, opettaja alkaa lukea: ”Eräällä miehellä oli kaksi poikaa.

Nuorempi heistä sanoi isälleen: ”Isä, anna minulle osuuteni omaisuudestasi.” Isä jakoi omaisuutensa poikien kesken. Mitä voimme jo nyt kertoa tästä perheestä?” (Huomaa avoin kysymys.)

Oppilas: ”Isä näyttää olevan halukas antamaan nuoremmalle pojalle, mitä tämä haluaa.”

Opettaja: ”Siltä näyttää, eikö niin? Tavallisesti poika saisi perintönsä vasta, kun hänen isänsä olisi kuollut. Mutta isä näyttää olevan rakastava, antelias mies. Mitä muuta?”

Oppilas: ”Nuorempi poika vaikuttaa minusta itsekkäältä. Se on aika paljon pyydetty isältä, joka on vielä elossa.”

Opettaja: ”Juuri niin. Hän näyttää ajattelevan vain itseään. Entäpä vanhempi poika?”

Oppilas: ”Tähän asti hän on ollut tavattoman hiljaa.” Luokka nauraa.

Opettaja: ”Niin, ja se ehkä kertoo jotakin hänen luonteestaan. Seurataanpa sitä samalla kun jatkamme lukemista.”

Kun luit tuon esimerkin, mitä huomasit opettajan tekemän kannustaakseen oppilaita keskusteluun? Voisit tehdä luettelon – siitä tulee sinun luettelosi ja sinun tulkintasi tilanteesta, joten kaikki vastauksesi ovat oikein. Miksi? Koska tämän

kappaleen ensimmäinen kysymys on avoin kysymys, ja niin kauan kuin vastaat sellaiseen kysymykseen rehellisesti, et voi antaa väärää vastausta. Jos esität samanlaisia kysymyksiä luokahuoneessa, sama pätee luokan jäseniin. Se tarkoittaa sitä, että he oppivat pian, että heidän kommenttinsa ovat tervetulleita ja että heidän on turvallista vastata.

Lisäksi saatoit huomata, että tein jotakin, mikä sai sinut kiinnostumaan asiasta *ennen* kuin aloit lukea. Kirjoitin: ”Kun luet, yritä panna merkille, mitä opettaja tekee kannustukseen keskustelua.” Tein sen, koska tiesin, että se auttaisi sinua ajattelemaan lukemaasi ja valmistautumaan myöhemmin osallistumaan tähän ”keskusteluun”.

Esimerkissä opettaja käytti tätä tekniikkaa kahdesti: kerran, kun hän sanoi: ”Haluaisin, että emme ajattelisi vain tuhlajapoikaa, vaan myös muita hänen perheensä jäseniä”, ja toisen kerran, kun hän sanoi: ”Seurataanpa sitä samalla kun jatkamme lukemista.” Kumpikin ehdotus antaa luokan jäsenille jotakin, mihin he voivat keskittyä, joten he ovat valmiita vastaamaan avoimiin kysymyksiin, kun opettaja esittää niitä.

Sen tekeminen auttaa luokan jäseniä yhdistämään asioita, kun kappaletta luetaan. Sen sijaan, että he istuisivat passiivisina tuoleillaan, he lukevat mukana ja tosiaankin pohtivat pyhiä kirjoituksia. Ja kun lukeminen loppuu, he ovat valmiita vastaamaan kysymyksiin. Sitten sinun ei tarvitse muuta kuin pyytää heitä vastaamaan ja koordinoida keskustelua.

Huomaa myös, että tällaisen keskustelun myötä todella annat opetusta *pyhistä kirjoituksista*, et pelkästään oppikirjasta. Vaikka oppikirjaa tuleekin käyttää oppiainetta valmisteltaessa ja se on suurenmoinen avointen kysymysten lähdeaineisto, opettamisemme ja oppimisemme tulisi pääasiassa keskittyä pyhiin kirjoituksiin.

Keskity asiaan

Siinä, että luokassa keskustellaan paljon, on haasteensa: keskustelussa on helppo eksyä aiheesta. On tärkeää, että valmistelet oppiaiheesi hyvin, jotta tiedät, mihin haluat sen päätyvän, ja jotta olet tarvittaessa valmiina ohjaamaan luokan takaisin keskustelun pääaiheeseen. Tavallisesti siihen tarvitaan vain vähän ohjailua: ”Se on mielenkiintoista, mutta taidamme vähän eksyä aiheesta.

Palataanpa nyt takaisin keskusteluamme uskosta.”

On myös avuksi, jos sinulla on selkeä, mielenkiintoinen aloitus, jotta luokan jäsenet tietävät oppiaiheesi pääajatuksen. Sitten käynte keskustelua, ja sinä johdat sen kulkua.

Tee lopuksi innoittava yhteenveto siitä, mitä on opetettu. Jonkin kirkon laulun tai runon sanat toimivat usein hyvänä yhteenvetona. Presidentti Boyd K. Packer kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Kerro kuulijoillesi, mitä aiot kertoa heille, sitten kerro se heille, ja sen jälkeen kerro heille, mitä olet kertonut heille. Se on toimiva tekniikka.”¹

Muista todistaa käsitellyistä totuuksista.

Kerro tunteista ja kokemuksista

Tähän kaikkeen kuuluu kuitenkin muutakin kuin hienon keskustelun aikaansaaminen. Silloin kun se on paikallaan, Henki innoittaa luokan jäseniä esittämään kommentteja, joissa he kertovat asioita, joita Herra haluaa luokan kuulevan. Vapahtaja sanoi opetuslapsilleen: ”Missä kaksi tai kolme on koolla minun nimessäni, siellä minä olen heidän keskellään” (Matt. 18:20).

Meidän täytyy tietysti olla varovaisia, kun kerromme toisille erittäin henkilökohtaisia tai pyhiä kokemuksia. Mutta luokan jäsenten kertomukset voivat antaa hyvän lisän mihin tahansa oppiaiheeseen. Kuten Evankeliumin oppi-luokan oppikirjassa neuvotaan: ”Kerro oivalluksista, tunteista ja kokemuksista, jotka liittyvät oppiaiheeseen. Kehota luokan jäseniä tekemään samoin.”²

Luokassa käytävä keskustelu tarkoittaa paljon muutakin kuin sitä, että ihmiset saadaan esittämään kommentteja. Loppujen lopuksi se on todella hengellinen asia, joka voi tuoda luokan lähemmäksi Jumalaa.

Kun käytät näitä menetelmiä, näet kasvua hengellisyydessä ja evankeliumin tietämyksessä, myös omalla kohdallasi. Sen sijaan että ihmettelisit, kuinka käyttäisit koko opetusaikasi, aika ei enää tunnu riittävän. Voit myös nähdä luokkasi koon kasvavan, sillä luokan jäsenet tietävät saavansa osallistua hienoon keskusteluun – saaden oppia pyhistä kirjoituksista, toisiltaan ja Herran Hengeltä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITTEET

1. *Teach Ye Diligently*, uudistettu laitos, 1991, s. 354–355.

2. *Uusi testamentti, Evankeliumin oppi -luokan opettajan opas*, 1997, s. VI.

HERÄSIN EVANKELIUMIIN

Sain kasvatukseni ateistivanhemmilta, ja nuorena miehenä minusta tuntui, että elämäni sujui hyvin ilman Jumalaakin. Se kuitenkin muuttui vuonna 1989, kun sain paksusuolen repeämän ja makasin kahdeksan päivää koomassa.

Muistan vain vähän sairaalassaolostani, mutta muistan selvästi nähneeni valkeisiin pukeutuneen miehen seisovan vierelläni leikkaukseni jälkeen ja kertovan minulle, että oli aika ”palata ja herätä”. Kun

vastustelin, hän lisäsi: ”Veljeni, olet kuollut. Joko menet takaisin tai jäät tänne.” Tein niin kuin hän sanoi, ja heräsin tuskissani.

Päästyäni sairaalasta minulla oli outoja unia, joissa oli ihmisiä, joita en ollut koskaan tavannut. Minulla oli tunne, että olin luvannut tehdä jotakin, mutten tiennyt, mitä. Aloin etsiä tietoa ja lukea eri uskonnoista. Lukiesani Uutta testamenttia ymmärsin, että jos totuus oli maan päällä, se löytyisi Jeesuksesta Kristuksesta.

Etsin tietoa vuodesta 1989 vuoteen 1994. Tunsin olevani eksyksissä ja hämmentynyt etsiessäni ihmisiä, joita näin edelleen unissani. Kamppailuni ja hämmennykseni voimistuivat, ja huomasin rukoilevani epätoivoisesti vastauksia.

Pian näiden rukousten jälkeen tapasin erään uuden työtoverin. Tuo nainen sai tietää kamppailustani, ja kerroin hänelle, että etsin totuutta. Hän toi minulle Mormonin kirjan, mutta kieltäydyin itsepäisesti ottamasta sitä vastaan. Hän kuitenkin taivutteli minua ottamaan sen, ja luin sen kokonaan yhdessä yössä. Tiesin heti, että olin löytänyt etsimäni.

Kun tapasin lähetyssaarnaajat, hämmästyin nähdessäni, että toinen heistä oli joku, jonka olin nähnyt unissani. Pyysin pian päästä kasteelle, mutta minun täytyi ensin käydä kaikki keskustelut.

Kun tutkin evankeliumia ja kävin kirkossa, löysin kaikki unissani olleet ihmiset. Tiesin, että minun oli tarvinnut löytää evankeliumi. Kastepäiväni oli yksi elämäni onnellisimmista päivistä. Kuusi kuukautta myöhemmin minut kutsuttiin seurakunnanjohtajaksi. Nyt, lähes 20 vuotta myöhemmin, palvelen yhä onnellisena kirkossa. Perheeni ohella evankeliumi on kaikkein tärkeintä, mitä minulla on. ■

Julkaistaan nimettömänä, Ranska

Muistan vain vähän sairaalassaolostani, mutta muistan nähneeni valkeisiin pukeutuneen miehen kertovan minulle, että oli aika ”palata ja herätä”.

KAIKKEIN VILPITTÖMIN RUKOUKSENI

Kun opiskelin ensimmäistä vuotta yliopistossa, minulla oli osa-aikatyö eräässä pienessä kaupungissa sijaitsevassa lähikaupassa. Minulla oli päivän viimeinen vuoro, joka päättyi iltayhdeksitoista. Vaikka paikkakunta oli suhteellisen turvallinen, olin yleensä hermostunut sulkiessani liikkeen aivan yksin.

Eräänä iltana olin erityisen huolestunut. Kun olin siivonnut liikkeen ja menin sulkemaan kassaa, mieleni valtasi pelko. Minulla ei ollut mitään järjellistä syytä olla niin peloissani, mutta en voinut karistaa hermostuneisuuttani. En halunnut ylireagoida soittamalla poliisille, mutta halusin myös olla turvassa, mikäli kyse oli jostakin todellisesta vaarasta.

Lopulta polvistuin rukoukseen. Kerroin taivaalliselle Isälle, että pelkäsinkin enkä tiennyt, mitä tehdä. Se oli kaikkein vilpittömin rukous, minkä olin koskaan pitänyt.

Kun nousin ylös, huomasin heti ajoneuvon, joka pysähtyi rakennusta lähimpänä olevalle bensapumpulle. Yllätyksekseni ja helpotuksekseni se oli poliisi. Kun hän otti esiin luottokorttinsa tankatakseen poliisiautonsa, aloin nopeasti tehdä liikkeen sulkemiseen kuuluvia tehtäviäni. Halusin käyttää hyväkseni hänen suojelevaa läsnäoloaan ja saada mahdollisimman paljon tehtyä, ennen kuin hän lopettaisi tankkaamisensa. Kun hän oli lopettanut tankkaamisen, hän

soitti matkapuhelimellaan ja puhui autossaan istuen. Hän oli paikalla yhä, kun lukitsin liikkeen ja menin autooni. Lähdimme kumpikin kaupalta samaan aikaan.

Ajaessani kotiin hämmästelin, kuinka nopeasti rukoukseeni oli vastattu. Kiitin nöyrästi taivaallista Isääni, että Hän oli kuunnellut minua. Minulle oli opetettu, että olen Jumalan tytär, mutta siihen iltaan asti en ollut koskaan tuntenut Hänen rakauttaan minua kohtaan niin läheisenä tai niin kouriintuntuvana. Sanat eivät voi kuvata rauhaa, jota tunsin sydämessäni. Tiedän, että Herra siunaa minua, jos minulla on uskoa ja pyydän Hänen apuaan. ■
Jaimee Lynn Chidester, Utah, USA

Kun nousin ylös rukoiltuani, huomasin heti ajoneuvon, joka pysähtyi rakennusta lähimpänä olevalle bensapumpulle.

OLEN KRISTITTY

Olen toisen luokan opettajana paikkakunnalla, missä myöhempien aikojen pyhät tunnetaan hyvin. Niinpä yllätyin eräänä päivänä, kun eräs työtoverini kertoi minulle, mitä toinen opettaja oli sanonut minusta. Tuo opettaja oli sanonut: ”Tiesitkö, ettei Kathy Craig ole kristitty?”

Se raastoi minua. Olin juuri menettänyt aviomieheni 28 avioliittovuoden jälkeen, ja olin ollut lähempänä Vapahtajaa ja taivaallista Isääni kuin minään muuna aikana elämässäni. Tiesin, että minun täytyisi lausua todistukseni tälle opettajalle, mutta en ollut varma, kuinka tekisin sen. En

halunnut loukata häntä, mutta halusin hänen myös tietävän, että myöhempien aikojen pyhät ovat kristittyjä.

Seuraavana aamuna Pyhä Henki kuiskasi minulle, mitä minun pitäisi sanoa. Kun makasin vuoteessani, ajattelin kaikkia kodissani olevia Jeesuksen Kristuksen elämää kuvaavia tauluja. Jokaisella taululla oli erityinen paikka sydämessäni, ja jokainen niistä liittyi johonkin tiettyyn aikaan elämässäni. Noiden taulujen ajatteleminen toi mieleeni monia helliä tunteita rakkaudesta, jota tunsin Vapahtajaa kohtaan.

Yksi tietty taulu kuvaa sitä, kuinka Vapahtaja tyynnytti myrskyisen meren.

Pyhä Henki kuiskasi minulle, mitä minun pitäisi sanoa, ja kun saavuin sinä aamuna kouluun, menin työtoverini huoneeseen.

Se muistutti minua siitä, että Hän voittaa kaiken ja että minäkin voin Hänen avullaan voittaa kaikki asiat, myös aviomieheni menettämisen tuoman syvän surun.

Kun ajattelin tauluja edelleen, tunsin valtavaa kiittolisuutta saamistani siunauksista – siunauksista, jotka olin saanut siitä, että kuulun Vapahtajan kirkkoon.

Sinä aamuna, kun saavuin kouluun, menin työtoverini huoneeseen ja kerroin hänelle, että halusin hänen tietävän, että olen kristitty. Kysyin häneltä: ”Kuinka monta Vapahtajaa esittävää taulua sinulla on kodissasi?” Hän kertoi minulle, että taulujen sijaan hänellä oli kodissaan kaksi ristiä.

Kerroin hänelle kotonani olevista Vapahtajaa esittävistä tauluista ja siitä, mitä maalauksissa kuvatut näkymät merkitsivät minulle. Lausuin sen jälkeen todistukseni Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänen sovitusystään.

Kerroin työtoverilleni myös, että olin selviytynyt kuluneesta vuodesta pelkästään sen tiedon avulla, joka minulla oli Jeesuksesta Kristuksesta. Kerroin hänelle, kuinka Hänen lempeät armotekonsa olivat auttaneet lapsiani ja minua selviytymään isän ja aviomiehen menettämistä seuranneesta vaikeasta ajasta.

Halasin häntä, ja kun poistuin, hän esitti vilpittömän anteeksipyyntönsä. Sydämessäni ei ollut epäilystäkään siitä, etteikö hän tiennyt, että minä, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen, olen kristitty. ■

Kathy Fjelstul Craig, Arizona, USA

EI MINULLE SELLAISTA OLE OPETETTU

Eräänä päivänä töissä ollessani minun täytyi poistua muutamaksi tunniksi hoitamaan tärkeitä asioita äitini puolesta. Menin toimistoon aamulla ja kerroin työtoverilleni, että olisin iltapäivän poissa. Tauolla hän kuiskasi minulle: "Voin auttaa sinua kellokortin kanssa."

"Ei, kiitos", sanoin.

Kun lähdin toimistolta ehtiäkseni linja-autoon, ystäväni seurasi minua leimauslaitteelle. Hän sanoi hiljaa: "Leimaa kellokorttiisi tuloaika

iltapäiväksi, niin leimaan korttisi taas, kun lähdet itse kotiin."

Ennen kuin sain sanotuksi sanaakaan, hän lisäsi: "Hei, meidän palkkamme on alle minimipalkan, joten voimme kyllä tehdä sen. Se on vain pieni rahasumma. Sitä paitsi emme ole ainoat, jotka tekevät niin."

Kun kerroin työtoverilleni, että olisin iltapäivän poissa, hän sanoi minulle: "Voin auttaa sinua kellokortin kanssa."

Aloin miettiä hänen sanojaan. Hän oli osittain oikeassa, ja tiesin, että hän tarkoitti hyvää. Mutta ei minulle sellaista ole opetettu kirkossa.

Kokosin kaiken voimani ja päätäväisyyteni ja sanoin hänelle lempeästi: "Ystäväni, Herra on hyvä, ja jos Hän siunaa meitä, me voimme saada Häneltä enemmän kuin sen rahasumman."

Hän lähti vähän ärsyyntyneenä siitä, että olin torjunut hänen ehdotuksensa. Kävellessäni bussipysäkille olin huolissani siitä, kuinka pieneksi palkkani jäisi. Tiesin, että meidän pitäisi seuraavassa kuussa jättää joitakin ruokaostoksia tekemättä.

Muistin kävellessäni yhden kirkon laulun sanat: "Ain viisahasti toimi, ain ole vilpitön, niin Luoja sua siunaa ja auttaa voittohon."¹ Mieleeni tulivat sanat toisestakin kirkon laulusta: "Oikein tee, ja Herra siunaa sinua."²

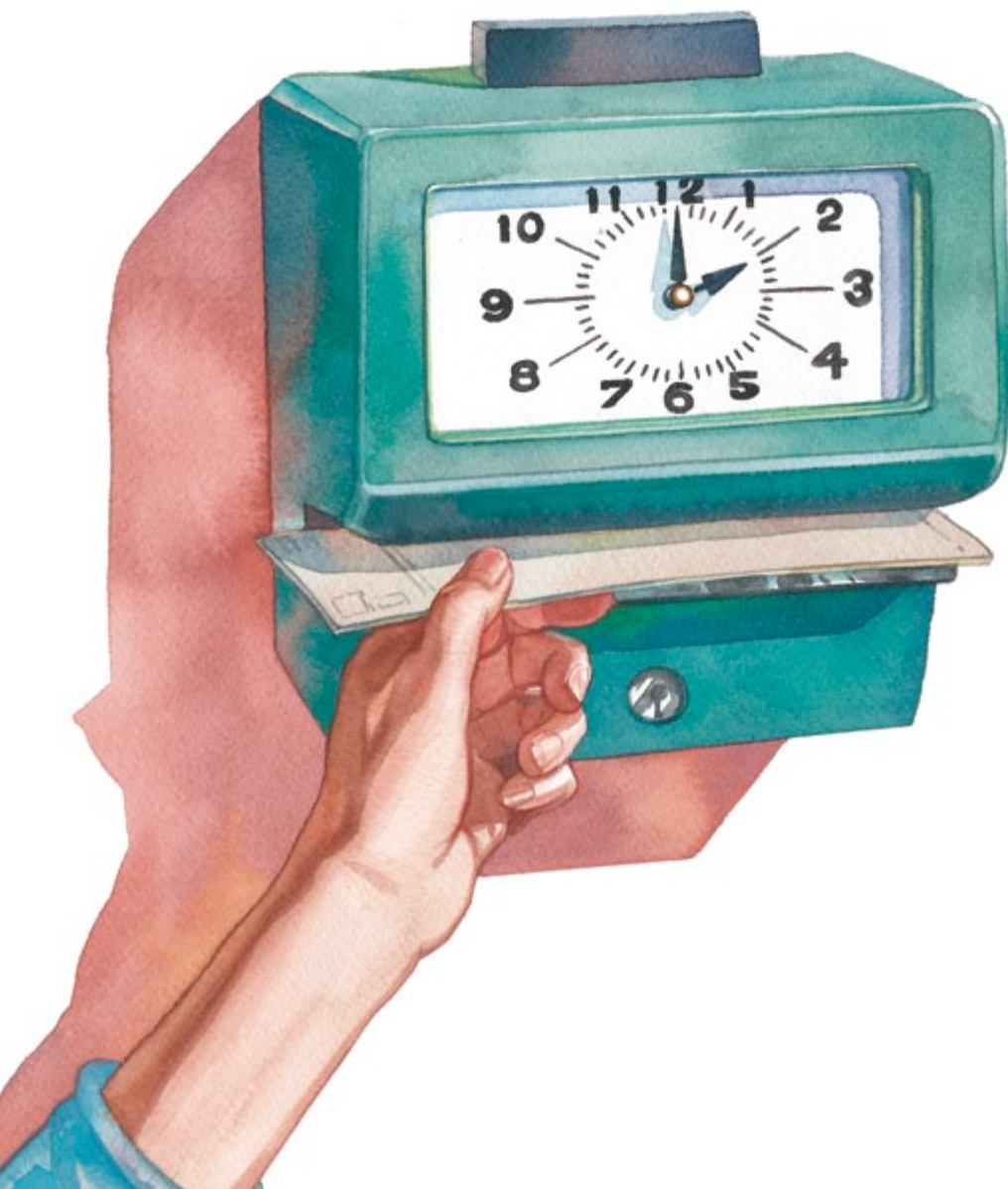
Nuo säkeet vahvistivat päätöstäni olla antautumatta houkutukselle ja luottaa Herran lupauksiin.

Tuosta tapauksesta on kulunut kolme vuotta, ja minulla on nyt uusi työpaikka. Herra on todella siunannut minua. Se vei aikansa, mutta laulujen lupaus tosiaankin toteutui, ja voin tuntea, että saan edelleen monia siunauksia, kun valitsen jatkuvasti oikein. Olen kiitollinen kirkon lauluista, jotka antoivat minulle rohkeutta pitää kiinni siitä, mikä on oikein Jumalan silmissä. ■

Irene Taniegra, Filippiinit

VIITTEET

1. "Ain käytä hetkes oikein", *MAP-lauluja*, 147.
2. "Oikein tee", *MAP-lauluja*, 156.

Kulje eteenpäin USKOSSA

Mitä sinun pitäisi tehdä, kun sinun on tehtävä päätös ja olet rukoillut valintojesi puolesta mutta olet edelleen epävarma siitä, mitä tehdä?

Vanhin Jeffrey R. Holland kahdentoista apostolin koorumista on sanonut: ”Kysymyksessä on se yksinkertainen ja hyvin vakavoittava totuus, että ennen suuria hetkiä ja varsinkin – – [ennen] suuria hengellisiä hetkiä [ja niiden jälkeen] voi esiintyä vastoinkäymisiä, vastustusta ja pimeyttä” (”Älkää siis heittäkö pois rohkeuttanne”, *Liahona*, kesäkuu 2000, s. 34).

Vastustus ei kuitenkaan tarkoita, että taivaallinen Isä olisi hylännyt sinut. Hän on olemassa ja Hän opastaa sinua. Joskus meidän on kuljettava eteenpäin uskossa, kunnes tiemme valaistetaan. Seuraavassa on joitakin nykyajan profeettojen esittämiä näkemyksiä kärsivällisestä vastausten ja johdatuksen odottamisesta.

Kulje valon reunalle asti

”Pian sen jälkeen kun minut oli kutsuttu johtavaksi auktoriteetiksi, menin vanhin Harold B. Leen luo kysymään

neuvoa. Hän kuunteli hyvin tarkoin ongelmani ja ehdotti, että menisin tapaamaan presidentti David O. McKayta. Presidentti McKay neuvoi minulle suunnan, jota kohti minun oli edettävä. Olin erittäin halukas olemaan kuuliainen, mutta mielestäni minulla ei ollut mitään mahdollisuutta toimia hänen neuvonsa mukaan.

Palasin vanhin Leen luo ja kerroin hänelle, etten katsonut itselläni

olevan mahdollisuutta toimia saamani neuvon mukaan. Hän sanoi: ’Sinun ongelmasi on se, että haluat nähdä lopputuloksen jo heti alussa.’ Vastasin, että haluaisin ainakin nähdä askeleen tai kaksi eteenpäin. Silloin sain elinikäisen opetuksen. ’Sinun on opittava kulkemaan valon reunalle asti ja sitten muutama askel pimeydessä; silloin valo ilmaantuu ja valaisee tietä edessäsi.’ Sitten hän lainasi näitä Mormonin kirjan sanoja:

’Älkää siis kiistäkö siksi, ettette näe, sillä te ette saa todistusta, ennen kuin uskonne on koeteltu’ (Et. 12:6).”

Presidentti Boyd K. Packer, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, ”The Edge of the Light”, BYU today, marraskuu 1991, s. 22–23.

Edetkää luottavaisin mielin

”Mitä teette, kun olette valmistautuneet huolellisesti, rukoilleet hartaasti, odottaneet vastausta melkoisen ajan ettekä

vieläkään tunne vastausta? Haluatte ehkä lausua kiitokset, kun näin käy, sillä se on merkki [taivaallisen Isän luottamuksesta]. Kun elätte kelvollisesti ja valintanne on Vapahtajan opetusten mukainen ja teidän on toimittava, edetkää luottavaisin mielin. Kun olette herkkiä Hengen kuiskauksille, tapahtuu soveliaana aikana varmasti toinen kahdesta asiasta: joko ajatuksenne hämärtyvät merkinä väärästä valinnasta, tai tunnette rauhaa tai paloa sisällänne, mikä todistaa, että valintanne oli oikea. Kun elätte vanhurskaasti ja toimitte luottaen, Jumala ei salli teidän mennä liian pitkälle antamatta varoittavaa tunnetta, mikäli olette tehneet väärän ratkaisun.”

Vanhin Richard G. Scott kahdentoista apostolin koorumista, ”Rukouksen ylimaallisen lahjan hyödyntäminen”, Liahona, toukokuu 2007, s. 10.

LÄHDE LIIKKEELLE

Vähän ennen kuin valmistuin yliopistosta vaimoni ja minä pohdimme kahta kysymystä: milloin meidän pitäisi aloittaa lasten hankkiminen ja minne me menisimme valmistumisen jälkeen. Olimme viettäneet monia tunteja keskustellen näistä pelottavista asioista, mutta emme olleet päätyneet mihinkään lopputuloksiin.

Eräänä tiettyinä sunnuntaina keskustelumme kääntyi vaivihkaa sanasodaksi, joka kasvoi sitten riidaksi. Juuri silloin soi ovikello. Yllätyimme nähdessämme ovella kotiopettajamme.

Kutsuimme heidät sisään ja kuuntelimme heidän sanomaansa. Toinen kotiopettajista alkoi puhua Mooseksesta ja Israelin lapsista, jotka olivat

pakenemassa Egyptistä. Kun Israelin lapset pääsivät Punaisenmeren rannalle, he eivät voineet jatkaa eteenpäin, ja egyptiläiset lähestyivät ripeästi. Pyhissä kirjoituksissa sanotaan, että Israelin lapset ”pelästyivät kovin” (2. Moos. 14:10). Kun Mooses rukoili ohjausta, Herra vastasi: ”Miksi sinä huudat minua avuksi? Käske israelilaisten lähteä liikkeelle.” (2. Moos. 14:15.)

Heti kun kotiopettajamme luki tuon pyhien kirjoitusten kohdan, turhautumisen ja pelon tunteet hävisivät. Vaimoni ja minä tajusimme, että olimme istuneet Punaisenmeren rannalla ihmetellen, mitä meidän pitäisi tehdä, mutta voidaksemme ”nähdä, kuinka Herra pelastaa” (2. Moos. 14:13) meidät, meidän täytyisi lähteä liikkeelle.

Meidän tapauksessamme liikkeelle lähteminen tarkoitti tietoisien päätöksen tekemistä, ututteraa työntekoa ja luottamista Herraan. Meidän täytyi lakata väittelemästä ja alkaa toimia uskossa. Kun noudatimme Herran ohjausta, edessämme oleva valintojen meri avautui ja pääsimme kulkemaan läpi vahingoittumattomina. Olemme kiitollisia siunauksista, joita saimme lähtemällä liikkeelle uskossa, sekä kotiopettajista, jotka innoittivat meitä ottamaan ensimmäiset askeleet.

Steven Scott Stokes,
Pohjois-Carolina, USA

Älkää kuunnelko pelkojenne tarjoamia neuvoja

”Älkäämme kuunnelko pelkojemme tarjoamia neuvoja. Muistakaamme aina pysyä rauhallisina, panna luottamuksemme

Jumalaan ja elää kelpvollisina saamaan Häneltä ohjausta. Meistä jokainen on oikeutettu saamaan henkilökohtaista innoitusta, joka opastaa meitä läpi kuolevaisuuden koetusaikamme. Eläkäämme aina niin, että sydämemme olisi joka hetki avoin Hengen antamille kuiskauksille ja lohdutukselle.”

Presidentti James E. Faust (1920–2007), toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Älkää pelätkö”, Liahona, lokakuu 2002, s. 6.

Odottakaa kärsivällisesti ilmoitusta

”Nousevasta auringosta säteilevän valon vähittäisen lisääntyminen on kuin saisi viestin Jumalalta rivinä rivin päälle,

opetuksena opetuksen päälle (ks. 2. Nefi 28:30). Useimmin ilmoitus tulee pieninä palasina ajan kuluessa, ja sitä suodaan halumme, kelpollisuutemme ja valmistautumisemme mukaan. Sellaiset yhteydenotot tai vaalliselta Isältä laskeutuvat sie-luumme vähitellen ja lempeästi ’kuin kaste taivaasta’ (OL 121:45).”

Vanhin David A. Bednar kahdentoista apostolin koorumista, ”Ilmoituksen henki”, Liahona, toukokuu 2011, s. 88.

Tietäkää, että Jumala pitää huolen

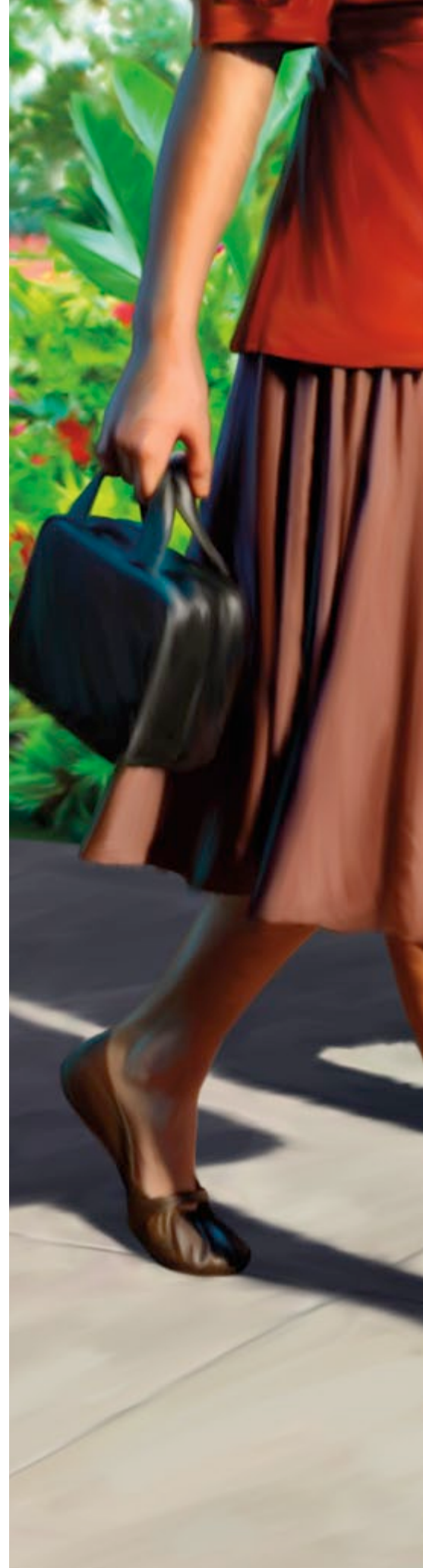
”[Eräässä] kiireisessä elämänvaiheessani vanhin Joseph B. Wirthlin esitti minulle kutsun palvella

vaarnanjohtajana.

Ollessani hänen puhuteltavanaan mielessäni kiisi monia ajatuksia, joista vähäisin ei ollut se levottomuutta herättävä huoli, ettei minulla kenties olisi niin paljon aikaa kuin tämä tehtävä vaatisi. Vaikka kutsu teki minut nöyräksi ja tuntui suurelta kunnialta, mietin hetken, voisinko ottaa sen vastaan. Mutta se oli vain ohikiitävä ajatus, koska tiesin, että vanhin Wirthlin oli Jumalan kutsuma ja että hän oli tekemässä Herran työtä. Mitä muuta voisin tehdä kuin ottaa kutsun vastaan?

On hetkiä, jolloin meidän on astuttava pimeyteen uskon turvin luottaen siihen, että Jumala asettaa kiinteää maata jalkojemme alle, kun otamme askeleen. Ja niin otin kutsun iloisena vastaan tietäen, että Herra pitäisi huolen.”

Presidentti Dieter F. Uchtdorf, toinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Pappuiden palvelutyön miksi-kysymys”, Liahona, toukokuu 2012, s. 59.

IHMEITÄ EDELTÄÄ USKO

Halusin pienestä pitäen tulla lähetyssaarnaajaksi. Se alkoi pienenä toiveena ja jatkoi kasvuaan. Mutta elämä Filippiineillä oli vaikeaa. Isälläni ja veljelläni ei ollut työpaikkaa, joten minä olin ainoa, joka kykeni auttamaan äitiä perheemme elättämisessä. Koska autoin perhettä taloudellisesti, säästöt lähetystyötäni varten karttuivat hitaasti.

En ollut varma, kuinka kaikki järjestyisi. Eräänä iltana luin kohdan Et. 12:12: ”Sillä ellei ihmislasten keskuudessa ole uskoa, Jumala ei voi tehdä mitään ihmettä heidän keskuudessaan; sen vuoksi hän ei näyttäytynyt, ennen kuin he uskoivat.” Sitten luin presidentti Spencer W. Kimballin (1895–1985) sanoman uskosta: ”Nuoret tarvitsevat uskoa – sokeaa uskoa – kohdata välittömästi perheen tuomat velvoitteet taloudellisen epävarmuuden edessä. – Kokoaikainen lähetystyö vaatii uskoa. Mutta tietäkää tämä – että kaikki tämä on kylvämistä, kun taas uskolliset, hurskaat perheet, hengellinen varmuus, rauha ja iankaikkinen elämä ovat satoa.”¹

Nämä opetukset auttoivat minua ymmärtämään, että tarvitsin enemmän uskoa lähettääkseni lähetystyöpaperini ja tullakseni kokoaikaiseksi lähetyssaarnaajaksi. Tiesin, että vaikka se olisi vaikeaa, Jumala auttaisi minua.

Seurakuntani johtaja puhutteli minut ja kertoi minulle jälkepäin, että minun pitäisi lopuksi vielä maksaa

ensimmäinen maksuerä ja sitten mennä lähetysohjohtajan puhutteluun. Olin hyvin onnellinen ja innoissani. Saisin palkkani sillä viikolla ja voisin antaa tarvittavan summan. Mutta kotiin tullessani sain tietää, että isä oli sairaalassa. Lannistuin, kun ymmärsin, että meidän täytyi maksaa sairaalaan täsmälleen sama rahasumma, jonka tarvitsin lähetysohjohtajakseni maksua varten.

Mutta taivaallinen Isä valmisti keinon. Saimme apua sukulaisilta ja kirkon jäseniltä, myös seurakuntani johtajalta. Ihme kyllä, isä pääsi sairaalasta viikon päästä, ja kykenin hoitamaan maksuni. Kaksi viikkoa sen jälkeen kun olin täyttänyt 22 vuotta, sain lähetysohjohtajani Olongapon lähetysohjohtajalle Filippiineille.

Tiedän, että taivaallinen Isä teki mahdolliseksi sen, että voin lähettää lähetysohjohtajani. Tiedän, että jos luotan Häneen edelleen ja toimin uskossa, Hän tekee mahdottomista asioista mahdollisia. Hän vastaa kaikkiin rukouksiimme, ja Hän ohjaa meitä jatkuvasti, kunhan tottelemme Häntä edelleen. ■

Cheenee Lagunzad,
Bulacan, Filippiinit

VIITE

1. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle*, 1972, s. 11; ks. myös *Kirkon presidenttien opetuksia: Spencer W. Kimball*, 2006, s. 153.

*Jumala ohjaa teitä päätöksessänne palvella
Häntä ja pitää Hänen käskynsä, kun **kuuntelette**,
kun **opitte**, kun **teette työtä** ja kun **rakastatte**.*

NELJÄ PÄÄTÖSTÄ **OPPAAK- SENNE**

Presidentti
Thomas S. Monson

Olen tehnyt joitakin päätöksiä, jotka haluan jakaa kanssanne toivoen, että tekin päätätte tehdä samat valinnat. Ensiksi, *aion kuunnella*. Toiseksi, *aion oppia*. Kolmanneksi, *aion tehdä työtä*. Ja neljänneksi, *aion rakastaa*. Nämä neljä päätöstä voivat hyvin määrätä kohtalomme.

Kuunnelkaa

Toivon, että kuuntelette äitiänne ja isääänne. Kumpikin heistä polvistuu joka aamu ja ilta rukoillen puolestanne, pyytäen taivaallista Isäämme varjelemaan teitä ja ohjaamaan teitä valinnoissanne, jotta käyttäytyisitte harkiten. Uskon, että kun tunnustamme sen, että meidän vanhemmamme tuntevat huolta meistä, niin me kunnioitamme heitä, ja Siinainvuorelta kaikuvat sanat saavat henkilökohtaisen merkityksen: ”Kunnioita isääsi ja äitiäsi” (2. Moos. 20:12).

Luotan siihen, että me kuuntelemme profeettojen sanoja. Toivon myös, että me kuuntelemme Pyhän Hengen kuiskauksia. Lupaen teille, että jos virittäydymme kuuntelemaan Pyhää Henkeä, jos sydämessämme on halu vanhurskauteen ja käytöksemme kuvastaa sitä halua, tuo Pyhä Henki ohjaa meitä.

Toivon, että kuuntelen aina tuon Pyhän Hengen kuiskauksia, että

vuoden jokaisena päivänä teillä ja minulla on tilaisuus toimia noiden kehotusten ja taivaallisen Isämme suuntaa antavan vaikutuksen mukaan. Sen tähden lupaan *kuunnella*.

Oppikaa

Numero kaksi, *aion oppia*. Ei riitä, että pelkästään kuuntelemme, jos emme opi. Lupaen, että aion oppia enemmän pyhistä kirjoituksista, ja toivottavasti tekin saatte saman etuolisuuden. Eikö olisikin suurenmoista, jos voisimme painaa sydämeemme tämän Herran antaman neuvon: ”Etsikää parhaista kirjoista viisauden sanoja; etsikää oppia vieläpä tutkimalla sekä uskon kautta” (OL 88:118). Oppikaamme pyhistä kirjoista, mutta oppikaamme myös kirkon johtohenkilöiden elämästä ja meille läheisimpien ihmisten elämästä.

Uskon esimerkiksi, että voin oppia kärsivällisyyttä tutkimalla enemmän Herramme ja Vapahtajamme elämää. Voitteko kuvitella sitä pettymystä, jota Hän varmasti tunsii tietäessään, että Hänellä oli avaimet iankaikkiseen elämään, että Hänellä oli keino, jonka kautta te ja minä voisimme päästä Jumalan selestiseen valtakuntaan, kun Hän vei evankeliuminsa noille ihmisille ajan keskipäivänä ja näki heidän hylkäävän Hänet ja Hänen sanomansa? Silti Hän osoitti kärsivällisyyttä.

Hän hyväksyi tehtävänsä elämässä, ristipuulle asti, ja Getsemanen puutarhassa sitä ennen. Toivoisin oppivani kärsivällisyyttä Herralta.

Pyydän hartaasti teitä lupaamaan kanssani: *aion oppia*.

Tehkää työtä

Sitten numero kolme, *aion tehdä työtä*. Ei riitä, että toivoo, että unelmoi, että lupaa. Meidän on toimittava. Herra on sanonut: ”Se, joka panee sirppinsä työhön *kaikin voimin*, – – kokoa varastoon, jottei menehdy” (OL 4:4, kursivointi lisätty). Ja Nefi julisti: ”Minä menen ja teen sen, mitä Herra on käkenyt” (1. Nefi 3:7). Jaakob esitti yhteenvedon tästä opetuksesta: ”Toteuttakaa sana tekoina, älkää pelkästään kuunnelko sitä – älkää pettäkö itseänne” (Jaak. 1:22).

Esimerkiksi eräänä kesänä vuosia sitten minulla oli vapaa viikonloppu. Silti Henki kehotti minua suorittamaan erään tehtävän. Lensin Kaliforniaan. Kun istuin paikalleni lentokoneessa, viereinen penkki oli tyhjä. Tuolle paikalle tuli kuitenkin lopulta eräs hyvin kaunis nuori nainen. Huomasin hänen lukevan kirjaa. Kuten monilla on tapana, vilkaisin kirjan nimeä. Sen oli kirjoittanut eräs kahdentoista apostolin koorumin jäsen. Sanoin hänelle: ”Ai, te olette varmasti mormoni.”

Hän vastasi: "Ei, ei. Miksi niin luulette?"

Vastasin: "No, luette kirjaa, jonka on kirjoittanut hyvin merkittävä Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon jäsen."

Hän sanoi: "Ihanko totta? Eräs ystävä antoi tämän minulle, mutta en tiedä tästä paljoakaan. Tämä on kuitenkin herättänyt uteliaisuuteni."

Sitten mietin: "Pitäisikö minun olla suorasukainen ja kertoa enemmän kirjasta?" Mieleeni tulivat Pietarin sanat:

"Olkaa aina valmiit" (1. Piet. 3:15). Päätin, että silloin oli oikea hetki lausua todistukseni. Sitten minulla oli etuoikeus vastata hänen kysymyksiinsä kirkosta – älykkäisiin kysymyksiin, jotka kumpusivat totuutta etsivästä sydäimestä. Kysyin, voisinko järjestää sen, että lähetyssaarnaajat kävisivät hänen luonaan. Kysyin, haluaisiko hän tulla käymään pienessä naimattomien aikuisten seurakunnassamme San Franciscossa. Hän vastasi myöntävästi molempiin. Palattuani kotiin kirjoitin vaarnanjohtajalle ja välitin hänelle nuo tiedot. Voitteko kuvitella iloani, kun sain myöhemmin puhelinoiton vaarnanjohtajalta. Hän sanoi, että naisesta oli tullut uusi jäsen kirkossa. Olin aivan riemuissani.

Ymmärsin, että minulla on velvollisuus *tehdä työtä*.

Rakastakaa

Ja sitten viimeinen lupaus: *Aion rakastaa*. Muistatteko Vapahtajan antaman vastauksen tiedonhaluiselle lainopettajalle, joka kysyi: "Opettaja, mikä on lain suurin käsky?"

Ja Hän vastasi:

"Rakasta Herraa, Jumalaasi, koko sydäimestäsi, koko sielustasi ja mielestäsi. Tämä on käskyistä suurin ja tärkein.

Toinen yhtä tärkeä on tämä: Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi." (Matt. 22:36–39.)

Englantilainen näytelmäkirjailija William Shakespeare kirjoitti: "Ei lemmi se, jok' ei tuo ilmi mieltään."¹ Kuinka te tai minä voisimme osoittaa rakkauttamme Jumalaa ja lähimmäisiämme kohtaan? Noudattamalla Jumalan käskyjä ja Hänen palvelijoidensa neuvoja. Meillä on etuoikeus noudattaa kymmenysten lakia, noudattaa moraalisaantöjä, noudattaa jokaisella elämämme osa-alueella taivaallisen Isämme sanaa.

Meidän taivaallinen Isämme arvioi rakkauttamme Häneen sen mukaan, kuinka hyvin me palvelemme Häntä ja kuinka hyvin me palvelemme lähimmäisiämme.

Valinta on teidän

Neljä lupasta: *aion kuunnella, aion oppia, aion tehdä työtä, aion rakastaa*. Kun täytämme näitä lupauksia, voimme saada taivaallisen Isämme ohjausta ja kokea todellista iloa elämässämme.

Valinta on teidän, ja valinta on minun, kun muistamme, että meidän valintamme, meidän päätöksemme, määräävät meidän kohtalomme. Jumala ohjaa teitä päätöksessänne palvella Häntä ja pitää Hänen käskynsä, *kun te kuuntelette, kun te opitte, kun te teette työtä ja kun te rakastatte*. ■

Brigham Youngin yliopiston hartaustilaisuudessa 16. tammikuuta 1973 pidetystä puheesta.

VIITE

1. *Kaksi nuorta veronalaista*, julkaisussa *William Shakespearen kootut draamat*, suom. Paavo Cajander, 1958, 1. näytös, 2. kohtaus.

OJENNA AUTTAVA KÄTESI

”Palvelkaa joka päivä. Mahdollisuuksia on kaikkialla ympärillänne. – – Useimmat niistä ovat pieniä, vilpittömiä tekoja, jotka auttavat muita tulemaan Jeesuksen Kristuksen seuraajiksi.”

(David L. Beck, ”Pyhä velvollisuutenne palvelulla”, *Liahona*, toukokuu 2013, s. 55.)

Kuinka minä ”seison pyhissä paikoissa”, kun ympärilläni, esimerkiksi koulussa, on niin paljon epäpyhyttä?

Valmistaakseen meitä vaikeita aikoja varten Herra käskee meitä ”[seisomaan] pyhissä paikoissa” (OL 45:32; ks. myös OL 87:8). Sen tehdäksemme meidän täytyy elää kelpoisina ja pitää Pyhä Henki kanssamme. Henki auttaa meitä voittamaan kiusauksia ja kielteisiä vaikutuksia. Tässä on muutamia keinoja kutsua Henki elämäsi:

- Rukoile. Aloita päiväsi rukouksella ja rukoile päivällä etenkin silloin kun joudut koulussa tai muualla olemaan alttiina epäpyhille vaikutuksille.
- Käy seminaaria ja tutki pyhiä kirjoituksia päivittäin. Pyhissä kirjoituksissa opettujen oppien tutkiminen auttaa sinua täyttymään valolla ja totuudella – ”valo ja totuus hylkäävät Pahalaisen” (OL 93:37).
- Nauti sakramentti joka viikko. Kun uudistat mielekkäällä tavalla liittosi elää evankeliumin mukaan, saat Herran lupauksen, että Hänen Henkensä on sinun kanssasi.
- Noudata *Nuorten voimaksi* -kirjasessa mainittuja tasovaatimuksia. Nämä tasovaatimukset auttavat sinua puolustamaan pyhyttä.
- Säilytä läheiset suhteet vanhempiisi. Teini-ikäiset, joilla on hyvät suhteet vanhempiinsa, ovat paljon vahvempia hankalissa tilanteissa.

Nämä ehdotukset vahvistavat sinua hengellisesti. Ne auttavat sinua, kun huomaat olevasi esimerkiksi koulussa epäpyhässä tilanteessa, jota et voi välttää. Mutta on parasta, jos voit välttää epäpyhiä tilanteita aina kun se on mahdollista.

Ylläpidä kunnioituksen ilmapiiriä

Olen oppinut, että voimme tehdä ympärillämme olevista paikoista pyhiä, koska se, *keitä* me olemme, on tärkeämpi kuin se, *missä* me olemme. Koulussa on paljon kiusauksia, mutta on todella tärkeää, että suhtaudut kunnioittavasti taivaalliseen Isään ja pyrit ottamaan päällesi Kristuksen nimen. Tällä tavoin voit tehdä koulustasi pyhän paikan itsellesi, koska muistat taivaallista Isää ja meidän Vapahtajaamme.

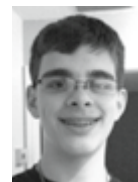
Vanhin Ojeda, 21, Bogotá pohjoisen lähetyskenttä, Kolumbia

Valitse hyvä, vältä pahaa

Yritän vältellä koulussani sellaisia paikkoja, joissa tiedän toisten ihmisten tavallisesti tekevän vääriä asioita. Yritän myös huolellisesti valita, keiden kanssa istun luokassa tai lounaalla, koska he vaikuttavat siihen, kuinka ajattelen ja käyttäydyn. Mutta olimmepa miten huolellisia hyvänsä, me näemme tai kuulemme toisinaan epäpyhiä asioita. Kun minulle tapahtuu niin, käänän nopeasti katseeni ja laulan mielessäni kirkon laulua puhdistakseni ajatukseni. Myös pyhien kirjoitusten lukeminen ja kohottavien ystävien kanssa jutteleminen ovat auttaneet minua. Emme voi aina valita ympäristöämme, mutta me voimme valita sen, kuinka siihen reagoimme.

Eliza A., 14, Utah, USA

Puolusta uskoasi

Tee ympäristöstäsi pyhä. Ympäröi itsesi ystävillä, jotka vastaavat kirjasessa *Nuorten voimaksi* olevia suosituksia. Kerro muille tasovaatimuksistasi ja pyydä heitä lopettamaan sopimaton puhe tai keltottoman musiikin kuuntelu, kun olet paikalla. Älä pelkää puolustaa uskoasi.

Thomas S., 15, Georgia, USA

Ole vahva ja rohkea

Meidän pitää olla vahvoja ja rohkeita. Meidän täytyy valita oikein. Joskus se on todella vaikeaa, mutta jos teemme niin, olemme onnellisia. Kun ihmiset pyytävät meitä juomaan tai tupakoimaan kanssaan,

meidän täytyy olla rohkeita ja kieltäytyä. Voimme selittää heille, että me haluamme valita oikein, joten me emme tee noita asioita.

Anastasia N., 20, Ivano-Frankivsk, Ukraina

Etsi Henkeä

Me tapaamme koulussa henkilöitä, joilla ei ole samoja tasovaatimuksia kuin meillä. Me kykenemme silti Pyhän

Hengen ohjatessa meitä tekemään oikeita valintoja ja olemaan hyvänä esimerkkinä heille. Meidän on tärkeää aina "seisoo pyhissä paikoissa" voidaksemme tuntea taivaallisen Isän rakkauden. Yksi tapa tehdä niin on pyrkiä saamaan Pyhän Hengen toveruus. Kun päätämme olla ilmapiiirissä, jossa Jumalan rakkaus vallitsee, tuntemme sydämessämme suurta iloa tietäessämme, että taivaallinen Isä on tyytyväinen toimiimme.

Genzen N., 18, Zamboanga, Filippiinit

Älä koskaan tee myönnytyksiä

Joitakin vuosia sitten olin luokka-asteellani yksi harvoista kirkon jäsenistä. Ihmiset pitivät minua outona, koska

olin omistautunut elämään kaikkien kirkon tasovaatimusten mukaan. Niinpä eräänä päivänä päätin, että voisin vähän joustaa tasovaatimuksistani. Kun tein niin, huomasin saavani muilta enemmän huomiota. Mutta jo muutaman viikon päästä tunsin syyllisyyttä ja käännyin Herran puoleen tehdäkseni parannuksen. Hän auttoi

minua, ja minun oli tehtävä paljon uhrauksia, mutta se oli sen arvoista! Sain todella nähdä siunauksia, joita tulee, kun elän koulussa evankeliumin mukaan. Olen kyllä menettänyt ystäviä ja huomiota, mutta olen saanut kunnioitusta ja onnea.

Sutton K., 15, Texas, USA

Ajattele temppeleä

Pyhin paikka maan päällä on temppele. Sen ajatteleminen auttaa sinua tekemään oikein riippumatta siitä, millaisissa olosuhteissa olet. Voit myös laittaa kuvan temppeleistä näkyville. Se auttaa sinua tuntemaan olosi paremmaksi ja saamaan voimaa olla antautumatta koulussa vallitsevalle epäpyhyydelle.

Angel T., 18, Ecuador

Lisää ehdotuksia siihen, kuinka voit seisoo pyhissä paikoissa, löydät tarkastelemalla näitä huhtikuun 2013 yleiskokouksenpuheita: Dallin H. Oaks, "Kristuksen seuraajia", ja Robert D. Hales, "Seisokaa lujina pyhissä paikoissa", saatavina osoitteessa conference.lds.org.

VALINTA ON SINUN

"Me päätämme, minne joudumme. Jumala on suonut meille tahdonva-

pauden. Hän ei vie sitä meiltä, ja jos teen sitä, mikä on väärin, ja joudun paholaisen alueelle, teen sen siksi, että minulla on tahto ja voima tehdä niin. En voi syyttää ketään muuta, ja jos päätän pitää Jumalan käskyt ja elää niin kuin minun pitäisi elää ja pysyä Herran puolella rajalinjaa, teen sen, koska minun pitäisi tehdä niin, ja saan siitä siunaukseni. Se ei ole tulosta siitä, mitä joku toinen kenties tekee."

Presidentti George Albert Smith (1870–1951), *Kirkon presidenttien opetuksia: George Albert Smith, 2011, s. 195.*

UUSI KYSYMYS

"Äitini on töissä koko päivän. Kuinka voin parantaa meidän välistämme suhdetta?"

Lähetä vastauksesi (ja halutessasi korkearesoluutiotoinen valokuvasi) 15. syyskuuta mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org tai postitse (ks. osoite sivulla 3).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Sähköpostiviesti tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempiesi kirjallinen lupa (sähköpostiviesti riittää) julkaista vastauksesi ja valokuvasi.

TODISTUS SEMINAARIN AVULLA

Karla Brigante

Aiti opetti minulle evankeliumia, kun olin nuori, mutta koska isä ei ollut kirkon jäsen, mietin aina, olinko oikealla polulla. En koskaan ymmärtänyt, miksi isä ei ollut liittynyt kirkkoon, jos se todella on tosi kirkko. Kävin silti mielelläni Alkeisyhdistyksessä, ja minusta oli mukava laulaa kirkon lauluja. Nautin myös siitä, kun äiti luki minulle pyhiä kirjoituksia. Pikkuhiljaa oma todistukseni alkoi kasvaa.

Kun liityin Nuoriin Naisiin, yksi ensimmäisistä tavoitteistani oli lausua todistukseni joka paastosunnuntai.

Todistukseni lausumisesta tuli minulle tapa. Se vahvisti haluani kasvattaa tietämystäni, kun pääsin mukaan seminaariin.

Ensimmäisenä seminaarivuotenani luokassa käsiteltiin Vanhaa testamenttia. Sinä vuonna aloin paitsi ymmärtää ja arvostaa Vanhaa testamenttia niin myös oppia temppelien ja sukututkimuksen tärkeyttä.

Osallistuin sukututkimustyöhön yhdessä toisten seurakuntaani kuuluvien oppilaiden kanssa. Me poimimme satoja nimiä ja aloimme tuntea valtavaa rakkautta sellaisia ihmisiä kohtaan,

joista tiesimme tuskin mitään – vain heidän nimensä ja vähän muuta tietoa. Vaikka tiesin, että tekemämme työ on tärkeää, olin toisinaan lannistunut ja turhautunut. Tein työtä, jotta toimitukset voitaisiin tehdä sellaisten ihmisten puolesta, joita en tuntenut. Mutta en kyennyt saamaan kosketusta omaan isääni. Hän ei ymmärtänyt tekemäni työn tärkeyttä. Jatkoin rukoilemista ja paastoamista sen puolesta, että jokin koskettaisi häntä.

Seuraavana vuonna tutkimme seminaarissa Uutta testamenttia. Eräänä aamuna aloin herättyäni lukea

Vapahtajan kärsimyksistä Getsemanessa. Kyyneleet kihosivat silmiini, kun ymmärsin, että Hän oli vuodattanut veripisaroitaan minun vuokseni. Kuinka toivoinkaan, etten olisi koskaan tehnyt syntiä! Mieleeni tulivat edellisenä vuonna tutkimani Jesajan sanat: ”Meidän rikkomuksemme olivat hänet lävistäneet ja meidän pahat tekomme hänet ruhjoneet. Hän kärsi rangaistuksen, jotta meillä olisi rauha.” (Jes. 53:5.) Kun olin lukemassa ristiinnaulitsemisesta ja ylösnousemuksesta, äiti tuli huoneeseeni. Kerroin hänelle tuntemuksistani, todistuksestani ja toiveistani, että isä tietäisi, mitä olin oppinut seminaarissa.

Todistukseni kasvoi edelleen seuraavana vuonna, kun luimme Oppia ja liittoja. Sain todistuksen siitä, että Joseph Smith oli profeetta. Päätin myös noudattaa hänen esimerkkiään

ja kysyä Jumalalta, onko kirkko totta. Vaikka olin jo vakuuttunut sydämesäni, eräänä iltapäivänä huomasin olevani yksin, ja rukoilin vilpittömästi. Rukoillessani tajusin, että todistus, jota olin pyytämässä, oli kasvanut tutkiesani pyhiä kirjoituksia ja käydessäni seminaaria.

Herra avasi sinä vuonna mieleni ja sydämeni, ja ymmärsin Oppia ja liittoja paremmin kuin koskaan aiemmin. Opin lisää myös sielujen suuresta arvosta (ks. OL 18:10–16) ja aloin lausua kasvavaa todistustani niille, jotka eivät tunteneet evankeliumia, kuten isälleni.

Tiesin, että Mormonin kirjan tutkiminen viimeisenä seminaarivuoteni vahvistaisi myös todistustani. Kun tutkin sitä todella, tunsin taivaallisen Isän rakkauden minua kohtaan. Kertomukset innoittivat minua niin paljon,

etten halunnut tehdä muuta kuin lukea Mormonin kirjaa. Aloin kuljettaa Mormonin kirjaa mukanani koulussa, ja minulla oli tapana lukea sitä vapaa-aikanani. Aloin myös keskustella lukemastani isän kanssa.

Eräänä päivänä keskusteltuani isän kanssa pitkään evankeliumista annoin hänelle haasteen lukea koko Mormonin kirja. Todistin, että hänkin voisi saada todistuksen kuten minä.

Olen iloinen voidessani sanoa, että isä luki Mormonin kirjan. Kun hän teki sen, hän tiesi, että kirkko on totta, ja lopulta hänet kastettiin! Perheeni valmistautuu nyt tulemaan sinetöidyksi temppelissä. Tiedän, että seminaarissa käyminen ja pyhien kirjoitusten tutkiminen auttoivat minua saamaan oman todistukseni, ja tiedän, että ne siunaaivat perheitä. ■

Kirjoittaja asuu São Paulossa Brasiliassa.

MIKSI TEMPPELI- AVIOLIITTO?

*Me puhumme kirkossa paljon temppeliavioliitosta.
Oletteko koskaan miettineet, miksi?*

Viime aikoina on puhuttu paljon avoliitosta – mitä se on, miksi meillä on se, mikä rooli sillä on yhteiskunnassa. Kirkossa me puhumme paljon temppeliavioliitosta. Te tiedätte, että se on tärkeää, koska olette kuulleet asiasta siitä alkaen, kun teille opetettiin ensimmäisiä opetuksia evankeliumista, olittepa silloin päivän-säteitä tai nuoria käännynnäisiä.

Mutta jotkut teistä saattavat ihmetellä: ”Miksi?” Teille se saattaa merkitä enemmän kuin kysymystä siitä, mistä temppeliavioliitossa on kyse. Te haluatte tietää – sydämessänne, ei vain mielessänne – miksi teidän tulisi tehdä kaikkenne voidaksenne solmia avioliiton temppelissä, etenkin kun avioliitto ajatuksena ja instituutiona tuntuu heikkenevän yhteiskunnassa kaikkialla maailmassa.

No, kaikki alkaa perhettä koskevasta opista.

Oppi perheestä

Me käytämme termiä *oppi* määrittellessämme monia kirkon asioita. Esimerkiksi Pyhien kirjoitusten oppaassa määritellään, että *Kristuksen oppi* on ”Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteet ja opetuset”.¹ Mitä me siis tarkoitamme, kun me puhumme perheeseen liittyvästä opista tai iankaikkisen avioliiton opista?

Julkaisussa ”Perhe – julistus maailmalle” sanotaan: ”Avioliitto miehen ja naisen välillä on Jumalan säätämä ja – – perhe on keskeisellä sijalla Luojan suunnitelmassa Hänen lastensa iankaikkiseksi päämääräksi.”² Toisin sanoen, kun puhumme siitä, miksi me olemme täällä maan päällä ja mitä meidän on tarkoitus saada aikaan ja millaisiksi meidän on tarkoitus tulla, tämä kaikki liittyy ajatukseen siitä, että me olemme osa perhettä ja voimme solmia avioliiton ja perustaa uusia perheitä.

Perhejulistuksessa sanotaan myös: ”Jumalallinen onnensuunnitelma tekee mahdolliseksi perhesuhteiden jatkumisen haudan tuolla puolen. Pyhissä temppeleissä tarjolla olevat pyhät toimitukset ja liitot suovat yksilöille mahdollisuuden palata Jumalan kasvojen eteen ja perheille mahdollisuuden tulla liitetyksi yhteen iankaikkisuudeksi.”³

Mutta mitä perheellemme tapahtuu, kun me kuolemme? Jos teidät on vihitty avioliittoon maanne lakien mukaan, pätevätkö nuo lait teihin kuolemanne jälkeen? Eivät, sillä nuo lait ovat ihmisten laatimia ja ne pätevät teihin vain niin pitkään, kuin te elätte niiden alaisina. Jotta avioliittosuhde jatkuisi kuolemanne jälkeen, avioliitto täytyy sinetöidä oikeassa paikassa sellaisella valtuudella, joka kestää kautta iankaikkisuuksien. Tuo paikka on temppeli, ja tuo valtuus on pappeus (ks. OL 132:7, 15–19). Kun päätätte solmia temppeliavioliiton ja pitää nuo liitot, te päätätte saada mahdollisuuden elää ikuisesti puolisonne kanssa.

OSALLISTU KESKUSTELUUN

Pappeuskoorumeissanne ja Nuorten Naisten luokissa sekä pyhäkoululuokissa te tutkitte koko elokuun ajan avioliittoon ja perheeseen liittyviä asioita. Yksi tärkeistä perheeseen liittyvistä opeista on se, että temppeliavioliiton kautta perhe voidaan sinetöidä yhteen ja se voi pysyä perheenä ylösnousemuksen jälkeenkin.

Kun olet lukenut tämän artikkelin, mieti, kuinka elämäsi on erilaista sen ansiosta, että sinut voidaan sinetöidä puolisoosi temppelissä. Ajattele myös sitä, kuinka se vaikuttaa valintoihisi tänä päivänä, ja mitä teet valmistautuaksesi temppeliavioliittoon. Kirjoita muistiin tuntemuksiasi. Voit myös kertoa niistä muille todistamalla kotona perheellesi, kirkossa sunnuntaina, tai sosiaalisessa mediassa.

Syy siihen, miksi me välitämme

Ehkä jo tunnette tuon opin ja ihmettelette silti: ”Mutta mistä muusta syystä sillä on niin paljon väliä?” Ehkä kyse ei ole opin ymmärtämisestä. Ehkä kyse on ennemminkin yksinkertaisesta kysymyksestä, mitä avioliitto ja perhe merkitsevät sydämessänne. Yksinkertainen vastaus on, että me koemme suurinta mahdollista onnea ja iloa, kun elämme evankeliumin mukaan ja solmimme temppeliavioliiton ja pidämme huolta siitä.

Huhtikuun 2013 yleiskonferenssissa vanhin L. Whitney Clayton seitsemänkymmenen johtokunnasta selitti sitä

tällä tavoin: ”Mikään muu suhde [ei] voi suoda niin paljon iloa, tuottaa niin paljon hyvää tai saada aikaan niin paljon henkilökohtaista hioutumista.”⁴

Tiedämme myös, että ”perhe-elämän onni saavutetaan todennäköisimmin silloin, kun sen perustana ovat Herran Jeesuksen Kristuksen opetukset”.⁵

Tarkemmin ajateltuna, te vietätte suuren osan elämästänne valmistautumalla tuleviin suuriin muutoksiin. Niihin kuuluvat kaste, siirtyminen Alkeisyhdistyksestä Nuoriin Miehiin tai Nuoriin Naisiin, temppelissä käyminen sekä osallistuminen

sukututkimustyöhön ja omien esi-
vanhempienne temppelitoimituk-
siin. Nuorilla miehillä siihen kuuluu
pappeuden saaminen ja edistyminen
pappeudessa. Nuorilla naisilla siihen
kuuluu edistyminen Nuorten Naisten
luokissa. Siihen kuuluu lukiosta val-
mistuminen tai sitä vastaavat opinnot.
Ja nykyään lähetyssaarnaajat voivat
aloittaa työnsä 18 tai 19 vuoden iässä.
On paljon sellaista, mihin pitää valmis-
tautua ja mitä voi odottaa innolla.

Mutta kaikkein tärkein liitto, mihin
me valmistaudumme, on tuleminen
sinetöidyksi temppelissä. Kun yksittäi-
set perheenjäsenet elävät onnensuun-
nitelman mukaan ja pitävät temppeli-
liittonsa, he kokevat todellista iloa.

Evankeliumistahan elämässä on
kyse. Sehän on koko syy siihen, että
olemme täällä. Kun me kuljemme
evankeliumin polkua, se johdattaa mei-
dät iloon. Ja tuo polku johtaa temppeli-
avioliittoon – joko tässä elämässä tai
tulevassa elämässä. Mitään siunauksia
ei pidätetä Isän uskollisilta lapsilta.

Vanhin Bruce R. McConkie (1915–
1985) kahdentoista apostolin kooru-
mista on neuvonut: ”Tärkein yksittäi-
nen asia, mitä myöhempien aikojen
pyhä milloinkaan tässä maailmassa
tekee, on se, että hän solmii avioliiton
oikean henkilön kanssa oikeassa pai-
kassa oikealla valtuudella.”⁶ ■

VIITTEET

1. Pyhien kirjoitusten opas, ”Kristuksen oppi”,
scriptures.lds.org.
2. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*,
marraskuu 2010, s. 129.
3. ”Perhe – julistus maailmalle”.
4. ”Avioliitto: katso ja opi”, *Liahona*, toukokuu
2013, s. 83.
5. ”Perhe – julistus maailmalle”.
6. Bruce R. McConkie, ”Agency or Inspiration?”,
New Era, tammikuu 1975, s. 38; ks. myös
Ezra Taft Benson, ”Kirkon yksinäisille aikuis-
ille miehille”, *Valkeus*, heinäkuu 1988, s. 47.

AVIOLIITON ILONAIHEITA

Varmuus ja tuki. Kun menet nai-
misiin, sinulla on joku, joka kannustaa
sinua eteenpäin ja rohkaisee sinua
tekemään oikein, joka ilahduttaa sinua
joka päivä, joka jakaa kaikki ilon-
aiheesi ja murheesi.

Lapset. Se, että teille annetaan
taivaallisen Isän lapsia huolehditta-
vaksi ja hoidettavaksi, tuottaa
suurta iloa.

Yhdessä kokeminen. On
todella suurenmoinen siunaus olla
mukana toisen ihmisen elämässä ja
jonakin päivänä lastenkin elämässä.
Sinun ja puolisosasi menestyksistä tulee
perheenne menestyksiä. Yhteisten
muistojen luominen lisää elämään
syvempää merkitystä.

Neuvot. Puoliso voi antaa
sinulle hyviä, rehellisiä neuvoja, ja
voit luottaa niihin, koska tiedät niiden
tulevan henkilöltä, joka ajattelee vain
sinun parastasi.

Voima. Kaksi on vahvempi kuin
yksi. Voitte vahvistaa ja auttaa toinen
toistanne elämään täydellisemmin
evankeliumin mukaan.

Nauru. Kun tunnette jonkun näin
hyvin ja kun todella luotatte toisiinne,
nautitte elämästä naurun ja huumorin
kera.

Rakkaus. Se, että teille sanotaan
päivittäin, että teitä rakastetaan, on
ihmeellisen elävöittävää ja virkistävää.

Palveleminen. Toisten palve-
leminen tuo suurta iloa ja vielä enem-
män silloin, kun palvelette henkilöä,
jota rakastatte.

Ystävyys. Teillä on vierel-
läne joku niin hyvinä aikoina kuin
huonoinakin.

Luottamus. On lohdullista
tietää, että olette jonkun sellaisen
kanssa, joka aina haluaa parastanne
ja että voitte uskoutua hänelle ilman
pelkoa.

**Fyysinen ja emotionaa-
linen läheisyys.** Avioliitto on
ainutlaatuinen ihmissuhde, jossa Herra
sitoo kaksi ihmistä iankaikkiseen suh-
teeseen, jonka tavoitteisiin kuuluvat
ykeys, yhteenkuuluvuus ja ilo.

Päätin olla JUORUILEMATTA

Brett Schachterle

Lukion toisella luokalla ollessani ilmoittauduin vapaaehtoiseksi lukioni vuosittaisen musikaali-produktion tekniseen työryhmään. Siitä kokemuksesta tuli yksi sen vuoden mieluisimmista muistoista, koska se oli hauskaa ja koska opin paljon sitä tehdessäni. Työskentelin myös mielelläni tapaamieni ihmisten kanssa.

Mutta kaikkein tärkein oppimani asia ei ollut sitä, mitä olin odottanut.

Jotta tekninen työryhmä voisi kommunikoida hiljaa toistensa kanssa, käytimme langattomia kuuloke-mikrofoneja. Käytimme niitä myös silloin kun viihdytimme itseämme pitkien harjoitusten aikana kertomalla vitsejä, keskustelemalla ja jopa laulamalla toisillemme.

Mutta kun käytimme kuulokkeita ensimmäisen kerran, se ei tuntunut minusta kovinkaan mukavalta. Alkuun minulla oli hurjan hauskaa. Sitten jotkut ihmiset alkoivat juoruilla näyttämöllä harjoittelevista näyttelijöistä. Yritin jättää häijyt kommentit ja rumat huomautukset vaille huomiota, mutta keskustelun jatkuessa juoruilusta tuli julmempaa ja vastenmielisempää.

Joidenkin kommenttien kuuleminen sai minut voimaan pahoin, mutta pelkäsin nousta uusia ystäviäni vastaan. Kunpa olisin tehnyt niin, sillä kun siedin heidän vitsejään, minulle tuli lopulta kiusaus nauraa ja esittää omia kommenttejani. Aloin järkeillä, miksi se olisi käynyt ihan hyvin.

Kukaan muu kuin tekninen työryhmä ei olisi kuullut minua, ja halusin sopia joukkoon noiden minua lähellä olevien ihmisten kanssa.

Niin vaikeaa kuin se olikin, tiesin, ettei näyttämöllä olevien panettelu ollut oikein, ja päätin olla juoruilematta.

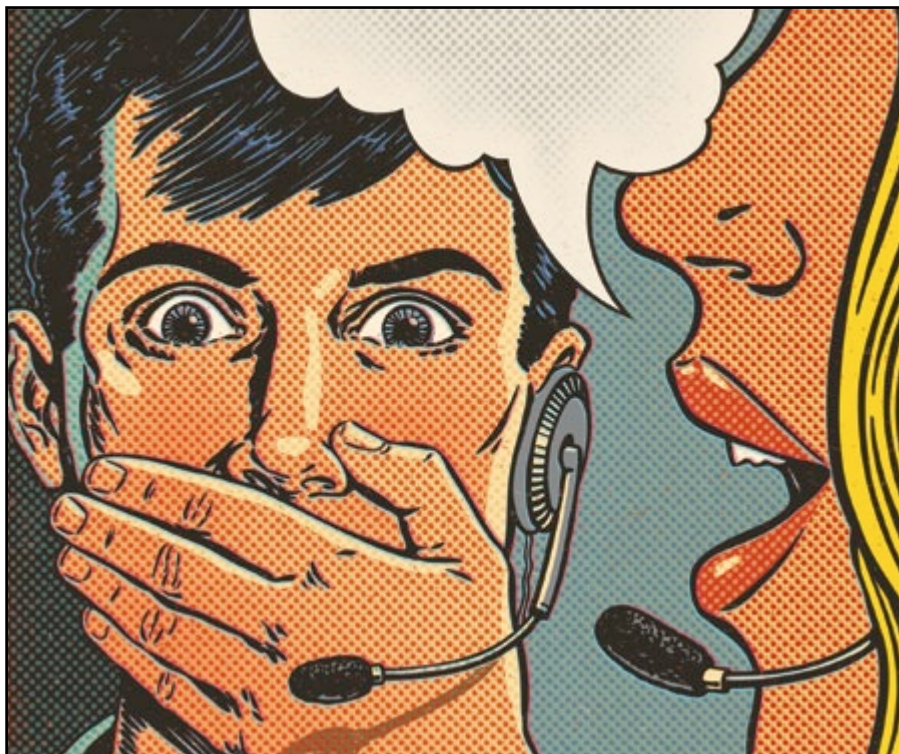
Harjoitusten jälkeen saimme kuulla, että kaikki, mitä olimme sanoneet kuulokkeittemme kautta, oli lähetetty edelleen näyttämön taakse. Kaikki kuutisenkymmentä musikaaliproduktion jäsentä olivat kuulleet keskustelumme. Jotkut olivat vihaisia, järkyttyneitä tai nolostuneita. Kehenkään se ei ollut tehnyt myönteistä vaikutusta.

Myöhemmin kun puhuin eräälle

ystävälleni tapahtuneesta, hän sanoi: ”Kaikki tietävät, ettet sinä ikinä sanoisi mitään sellaista.” Tytön kommentti hätkähdytti minua, ja tajusin tekemäni valinnan merkittävyyden. Jos olisin päättänyt osallistua juoruiluun, mitä se olisi kertonut minusta? Mitä se olisi kertonut kirkosta?

Olen kiitollinen päätöksestä, jonka tein tuossa pienessä, pimeässä teatterissa, vaikka luulin, etteivät toiset saisi tietää, koska se on tuonut ystävyys, rauhan ja luottamuksen siunauksia, jotka olisin menettänyt, jos olisin päättänyt juoruta. ■

Kirjoittaja asuu Washingtonissa Yhdysvalloissa.

Siitä me PUHUMME

Käyttämämme sanat kuvastavat sydämemme tunteita ja sitä, keitä me todella olemme.

Palvellessani piispana eräs hieno nuori mies tuli toimistooni puhuttelua varten. Kun jutelimme, hän mainitsi, että hänen ainoa merkittävä ongelmansa oli kiroileminen. Hän kuuli jatkuvasti ympärillään karkeaa kielenkäyttöä, ja hänkin oli alkanut kiroilla. Hän sanoi yrittäneensä lopettaa, mutta oli epäonnistunut. Hän halusi neuvoja siitä, kuinka hän voisi lakata käyttämästä huonoa kieltä.

Mieleeni tuli heti samanlaisia ehdotuksia kuin on nykyään kirjasessa *Nuorten voimaksi*: ”Jos sinulle on tullut tavaksi käyttää sellaista kieltä, joka ei ole näiden tasovaatimusten mukaista – kuten kiroilu, ivaaminen, juoruilu tai vihaisena muille puhuminen – voit muuttua. Rukoile apua. Pyydä perhettäsi ja ystäviäsi tukemaan sinua.”¹ Toivon, että tämä neuvo olisi ollut *Nuorten voimaksi* -kirjasessa tuohon aikaan.

Kokemus omasta nuoruudestani

Kerroin kyllä tälle nuorelle miehelle nuoruuden kokemuksestani ympäristössä, jossa sopimatonta kieltä käytettiin usein. Tuntui siltä, että aina kun kuulin jonkinlaista rienaamista, nuo sanat vangitsivat ajatukseni helpommin kuin hyvät ajatukset, joita halusin ajatella. Eräs suurenmoinen

Larry M. Gibson
ensimmäinen neu-
vonantaja Nuorten
Miesten ylimmässä
johtokunnassa

pappeusjohtaja sanoi minulle, että mieli on kuin ihmeellinen muistilaite, ja että me voisimme poistaa sopimattomia ajatuksia kirjoittamalla niiden päälle nopeasti asioita, jotka ovat kiitettäviä.

Eräs ystäväni ja minä päätimme tehdä juuri niin. Me opettelimme ulkoa kaksi laulua, ”Sua tarvitsen mä aina” (*MAP-lauluja*, 54) ja ”Suo enemmän mulle” (*MAP-lauluja*, 76), sekä kolmannentoista uskonkappa- leen. Sovimme, että jos jompikumpi meistä sanoisi jotakin sopimatonta, alkaisimme heti laulaa jompaakumpaa laulua tai lausua sitä uskonkappaletta.

Tajusimme pian, että tietyissä pai- koissa emme halunneet laulaa niitä lauluja ääneen. Olimme liian vaivautu- neita! Joten lainasimme kolmattatoista uskonkappaletta korostaen osaa: ”Jos on jotakin hyveellistä, rakastettavaa tai hyvältä kuuluvaa tai kiitettävää, sitä me etsimme.” Se toimi! Me huoma- simme, että kun toistelimme sitä, sopi- mattomat ajatukset katosivat. Teimme myös yksinkertaisen tunnuslauseen muuttamalla paria sanaa: ”Siitä me *puhumme!*” Kun jompikumpi meistä sanoi nämä sanat, mietimme: ”Ovatko minun sanani vilpittömiä, siveellisiä, hyväntahtoisia, hyveellisiä, rakastet- tavia tai hyvältä kuuluvia tai kiitettä- viä?” (Ks. UK 13). Jos ne eivät olleet,

tiesimme, että meidän oli tehtävä töitä sen eteen.

Mitä me voimme tehdä

Me elämme aikaa, jota leimaavat suurelta osin epäpyhyys, karkeudet ja mauttomuudet. Tuntuu olevan lähes mahdotonta varjeltua täysin kuulemasta tai näkemästä asioita, joita haluaisimme välttää. Meidän on tär- keintä varmistua siitä, ettei meistä tule epäpyhien, karkeiden tai mauttomien asioiden välittäjiä. Paavali on varmasti tuntenut tällä tavoin sanoessaan: ”Älkää päästäkö suustanne sopima- tonta puhetta” (Ef. 4:29).

Olen kuullut joidenkin nuorten käyttävän sopimatonta kieltä, koska he luulevat sen auttavan heitä sopeu- tumaan joukkoon. Toiset taas käyttävät sitä halutessaan erottua joukosta. Itse asiassa nuo tuntuvat olevan tärkeim- mät syyt siihen, miksi nuoret ajautuvat tähän tapaan.

Suurimman vaikutuksen minuun tekevät nuoret, jotka ”[uskaltavat] olla erilaisia”², kuten eräs nuorukainen, jonka kirkkoon kuulumaton ystävä kiroili usein. Joka kerta kun hänen ystävänsä kiroili, hän pyysi tätä ystä- vällisesti lopettamaan. Lopulta hänen ystävänsä lakkasi kiroilemasta. Hän itse sekä hänen tapansa elää tekivät hänen

ystävänsä niin suuren vaikutuksen, että tämä halusi tietää enemmän kir- kosta. Pian sen jälkeen hänet kastettiin.

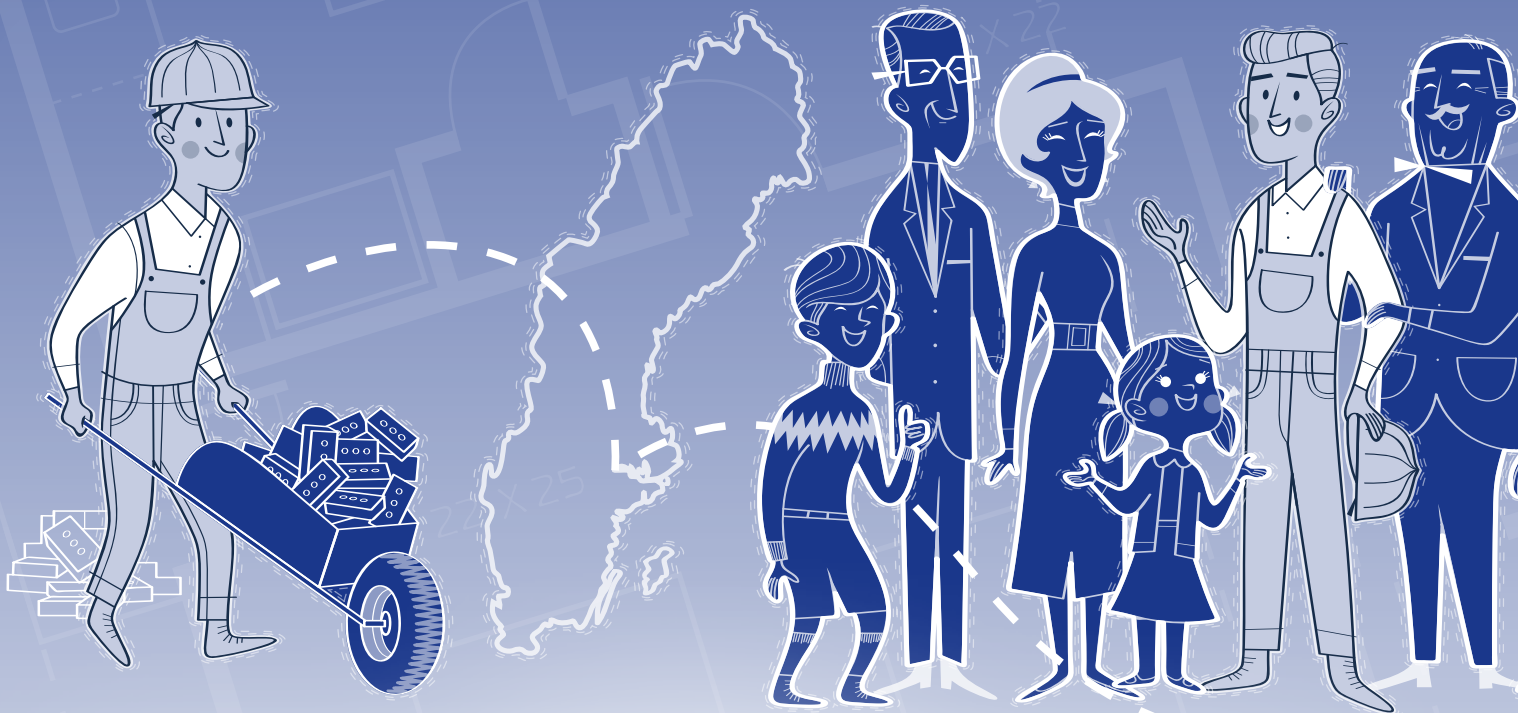
Me ajattelemme sitä, mitä me sydämessämme tunnemme, ja me puhumme siitä, mitä me ajattelemme. Näin ollen on totta, että käyttämämme sanat kuvastavat sydämemme tunteita ja sitä, keitä me todella olemme.

Kuten on oikein hyvin ilmaistu kir- jasessa *Nuorten voimaksi*: ”Puhdas ja älykäs kielenkäyttö kertoo valppaasta ja terveestä mielestä. Hyvä kielen- käyttö, joka kohottaa, kannustaa ja antaa tunnustusta muille, saa Hengen olemaan kanssasi.”³

Jokainen meistä voi nauttia siitä siunauksesta, että Henki on *aina* kanssamme, kuten meille luvataan nauttiessamme sakramentin joka lepopäivä. Se riippuu meistä – siitä, kuinka me käyttäydymme, mitä me teemme, ja kyllä, jopa siitä, mitä me sanomme. Toiveeni on, että emme käyttäisi sanojamme rienaukseen tai juoruiluun vaan osoittamaan sitä, että me olemme Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen seuraajia. ■

VIITTEET

1. *Nuorten voimaksi*, kirjanen, 2011, s. 21.
2. L. Tom Perry, ”Tasapainoisen, vanhurskaan elämän perinne”, *Liahona*, elokuu 2011, s. 33.
3. *Nuorten voimaksi*, s. 20.

TYÖNTEKO, PALVELEMINEN JA HENGELLINEN OMAVARAISUUS

Vanhin
Per G. Malm
seitsemänkymmenen koorumista

Ahkeran työntöön ja palvelemisen siunaukset ulottuvat pidemmälle kuin vain suomaan ajallista apua.

Muurarin töissä 16-vuotiaana

Nuorena on olennaista oppia tekemään työtä ahkerasti. Rankka fyysinen työnteko on osa elämää. Sain oppia sen varhain, kun minut kutsuttiin erityiseen kirkon palvelutehtävään auttamaan seurakuntakeskusten rakentamisessa. Olin vasta 16-vuotias ja olin juuri päässyt koulusta. Minut määrättiin muurausporukkaan. Se oli raskasta työtä, mutta pidin siitä kovasti.

Meidät jaettiin ryhmiin, ja matkustimme Ruotsista, jossa asuin, muutamiin naapurimaihin. Jokaisella paikkakunnalla järjestimme majoituksen jonkun paikalliseen seurakuntaan kuuluvan jäsenen luona. Hyvien, kunnollisten kirkon jäsenten aulius avata kotinsa ovet ja osallistua työhön voimavarojensa

mukaan teki minuun suuren vaikutuksen. He halusivat auttaa silloinkin kun heillä ei ollut liiemmin varallisuutta.

Useimmat nuoret miehet, jotka oli kutsuttu näihin kirkon palvelutehtäviin, olivat vanhempia, mutta minä olin 16-vuotias. Palvelin myöhemmin lähetyssaarnaajana käännätystyössä, kun olin 19-vuotias. Kun veljeni ja minä saimme nuo kutsut, isä sanoi meille: ”Vaikka se voikin aiheuttaa väliaikaisen tauon jatko-opinnoissanne, haluan, että minun poikani oppivat varhain palvelemaan kirkossa. Se kokemus luo perustan sille, kuinka suhtaudutte elämään.” Nykyään nuorten miesten tärkeimpänä asiana on vastata kutsuun palvella käännätystyötä tekevänä lähetyssaarnaajana.

Saadessani kutsun palvelle tässä tehtävässä minua vähän pelotti, mutta en epäröinyt ottaa kutsua vastaan. Minua oli nuoresta pitäen opetettu sanomaan kyllä, kun minua pyydetään palvelemaan Herran työssä missä ominaisuudessa tahansa. Joten tunsin pikemminkin innostusta kuin pelkoa. Oli suurenmoinen kokemus olla avuksi seurakuntakeskusten rakentamisessa kirkolle.

Todistuksen saaminen ja itseluottamus

Tiedän, että palvelemalla toisia voimme saada rakkauden evankeliumia kohtaan ja todistuksen siitä. Siihen aikaan kun olin nuorena miehenä poissa perheeni parista, opin, että minun täytyi ottaa vastuu omasta elämästäni – ei pelkästään fyysisesti vaan myös hengellisesti. Opin myös, kuinka todella kuunnella Hengen kehoituksia ja noudattaa niitä.

Mutta nuo tunteet ja kyvyt eivät tulleet pelkästään palvellessani kirkon palveluläheisyyssaanajana. Todistukseni ja haluni palvelle saivat alkunsa ennen sitä. Olin nuorena arka, ja puhuminenkin oli minulle haastavaa epävarmuuteni tähden. Mutta vähitellen, kun osallistuin palvelemiseen, minua vahvistettiin – askel kerrallaan. Sain tilaisuuksia oppia, palvelle ja kehittyä seurakunnassamme saamieni virkojen ja tehtävien kautta. Tein

innokkaasti työtä (ks. OL 58:27). Opin, että elämässä lähtökohta ei sanele määräänpäätä; lähtökohta on alku muutoksia täynnä olevalle elämälle.

Lupaus avuksemme

Avain niiden muutosten tekemiseen on muistaa aina, keitä me olemme. Me olemme taivaallisen Isän poikia ja tyttäriä. Jokainen meistä on syntynyt lupauksen kera: kun me solmimme liittoja ja pysymme uskollisina niille ja teemme parhaamme omissa olosuhteissamme, omilla kyvyillämme ja taidoillemme, me saamme sen jälkeen kunniakkaasti palata taivaallisen Isämme luokse. Se on osa iankaikkista näköalaamme, ja meidän täytyy muistaa, ettemme ole yksin. Taivaallinen Isä antaa meille voimaa ja kyvyn kohdata haasteemme.

Juuri näiden kokemusten kautta, joita minulla oli nuorena palvellessani, aloin rakentaa omaa luottamustani Herraan. Kohdassa OL 121:45 meitä kannustetaan: ”Silloin luottamuksesi vahvistuu Jumalan edessä.” Kun olette Herran palveluksessa, te tunnette Hänen Henkensä, tunnette Hänen rakkautensa ja tulette ymmärtämään, että vaikka tämä elämä on koetus, te ette ole yksin. Kun elätte vanhurskaasti ja kun palvelette, te saatte apua ja voimia, jotka ylittävät omat voimanne. ■

**Vanhin
Jeffrey R. Holland**
kahdentoista apostolin koorumista
Kahdentoista apostolin koorumin jäsenet ovat Jeesuksen Kristuksen erityisiä todistajia.

Miksi on tärkeää olla **KADEHTIMATTA** muuta?

Me emme ole kilpajuoksussa toisiamme vastaan, jotta näkisimme, kuka on rikkain tai lahjakkain tai kaunein tai edes siunatuin.

Se kilpajuoksu, jossa *todella* olemme, on kilpa syntiä vastaan.

Himoitseminen, murjottaminen tai muiden lannistaminen *eivät* tee sinusta parempaa ihmistä.

Ole ystävällinen ja ole kiitollinen siitä, että Jumala on hyvä. Se on onnellinen elämäntapa.

Pyhien kirjoitusten kortit

Pyhät kirjoitukset voivat auttaa meitä onnellisina hetkinä ja haastavina aikoina. Leikkaa nämä kortit irti ja laita ne pyhien kirjoitustesi väliin. Voit myös kirjoittaa kuhunkin korttiin omia suosikkikohtiasi pyhistä kirjoituksista!

Kun minua pelottaa...

Kun olen onnellinen...

Kun olen yksinäinen...

Kun tarvitsen rohkeutta...

VOIN LUKEA...

- Ps. 118:24
- Joh. 13:17
- Alma 26:35

- _____
- _____
- _____
- _____

VOIN LUKEA...

- Joos. 1:9
- 2. Kun. 6:14–17
- OL 50:41–43

- _____
- _____
- _____
- _____

VOIN LUKEA...

- Dan. 6
- 1. Nefi 3:7
- Alma 56:44–48

- _____
- _____
- _____
- _____

VOIN LUKEA...

- Jes. 41:10
- 3. Nefi 17:18–25
- OL 84:88

- _____
- _____
- _____
- _____

Alpakat karkuteilla!

Viimeinen alpaka ei hievahtanutkaan. Mitä minun pitäisi tehdä?

Romney P., 12, Kalifornia, USA

"Taivaan Isää pyydän näin: Ohjaa, suojaa päivittäin" ("Taivaan Isää pyydän näin", Laula kanssani, A-5).

Viime kesänä sain naapurin tädiltä töitä. Hänellä on suuri alpakatarha aivan saksanpähkinäpuutarhansa vieressä. Alpakat näyttävät suunnilleen samalta kuin laamat, mutta ne ovat pienempiä.

Työnäni oli siivota niiden tallit

päivittäin. Pidin siitä työstä, vaikkei se ollut helppoa.

Eräänä kuumana kesäiltapäivänä menin sinne, kun naapurini oli poissa. Se ei kuitenkaan ollut ongelma. Hän oli jo sanonut minulle, että voisin siivota tallit milloin vain, vaikka hän olisikin poissa.

Kun olin siivoamassa, yksi alpa-koista kaatoi portin. Muutamassa sekunnissa kaikki neljatoista alpakkaa karkasivat pihalle ja puutarhaan!

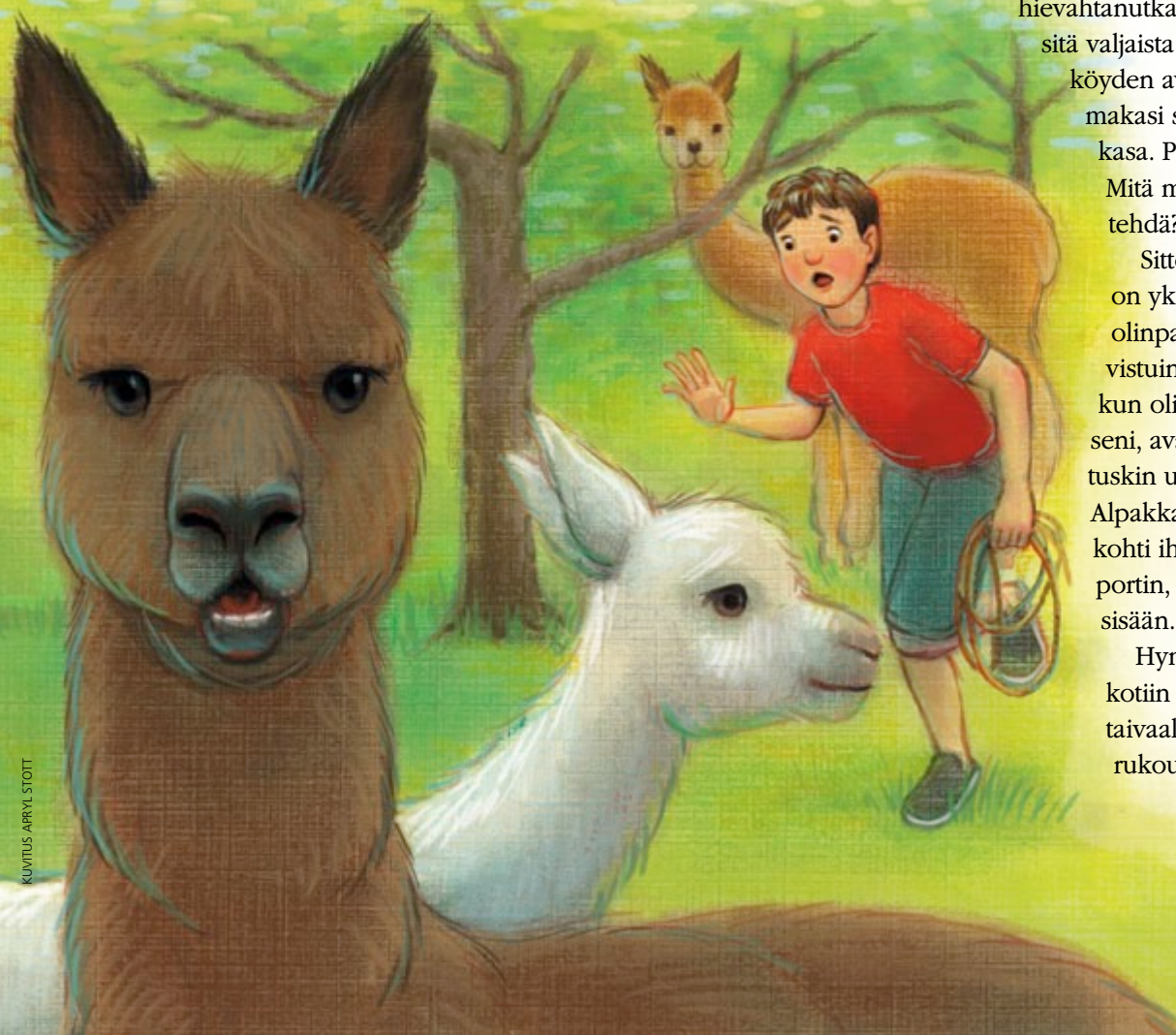
En ollut uskoa silmiäni! Voin suoraan pahoin. Kuinka voisin ikinä saada ne yksinäni takaisin?

Aloin nopeasti paimentaa niitä talliin yksi tai kaksi kerrallaan. Viiden-toista minuutin kuluttua sydämeni hakkasi kaikesta juoksemisesta, mutta vihdoinkin viimeinenkin palasi talliin. Huh!

Sitten käännyin ja näin erään tiineen alpakkan kymmenen metrin päässä makaamassa hedelmäpuun alla. Äh. Vielä yksi. Yritin pelästyttää sen takaisin talliin, mutta se ei hievahtanutkaan. Sitten yritin vetää sitä valjaista autotallista löytämäni köyden avulla. Ei onnistunut. Se makasi siinä kuin valtava tiilikasa. Puhisin turhautuneena. Mitä muuta voisin yrittää tehdä?

Sitten muistin, että aina on yksi keino pyytää apua, olinpa missä hyvänsä. Polvistuin rukoukseen. Heti kun olin lopettanut rukoukseni, avasin silmäni ja saatoin tuskin uskoa näkemääni. Alpakka käveli takaisin tallia kohti ihan itsekseen. Avasin portin, ja se käveli suoraan sisään.

Hymyilin pyöräillessäni kotiin päin. Tiesin, että taivaallinen Isä oli vastannut rukoukseeni. ■

Nauvooseen TUTUSTUMASSA

*Tule mukaan katsomaan
erästä tärkeää paikkaa
kirkon historiassa!*

Jennifer Maddy

Askeleesi nostattavat pölyä ilmaan, kun kävelet katuja pitkin. Näet auringonvalon tanssivan Mississippijoella. Sitten hevonen kopistelee ohi vankkureineen. Oletko matkannut ajassa taaksepäin? Ei, seisot Parley Streetillä Nauvoossa Illinoisissa.

Vuonna 1839 profeetta Joseph Smith ja varhaiset kirkon jäsenet perustivat Nauvoon ja rakensivat kauniin kaupungin ja temppelin. He asuivat siellä 1840-luvun puoliväliin, jolloin he aloittivat matkansa länttä kohti.

*Pyhät valmis-
tivat itse hienot
nappinsakin.*

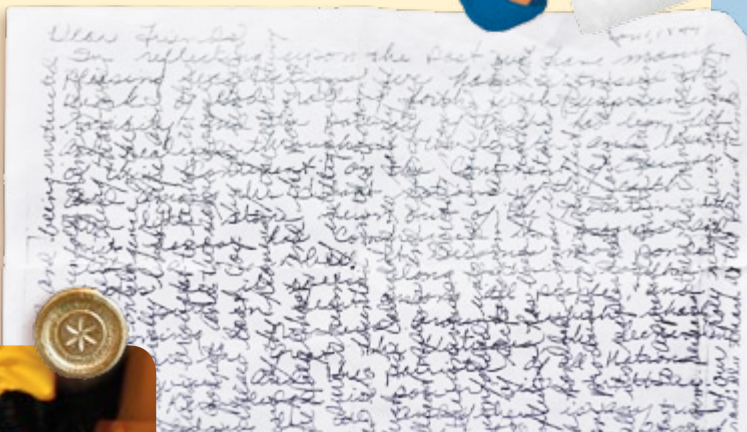
*Sana Nauvoo on peräisin
heprealaisesta sanasta, joka
tarkoittaa "kaunis paikka".
Nauvoossa oli kauniita puu-
tarhoja, tiilirakennuksia ja
vihreitä pelloja.*

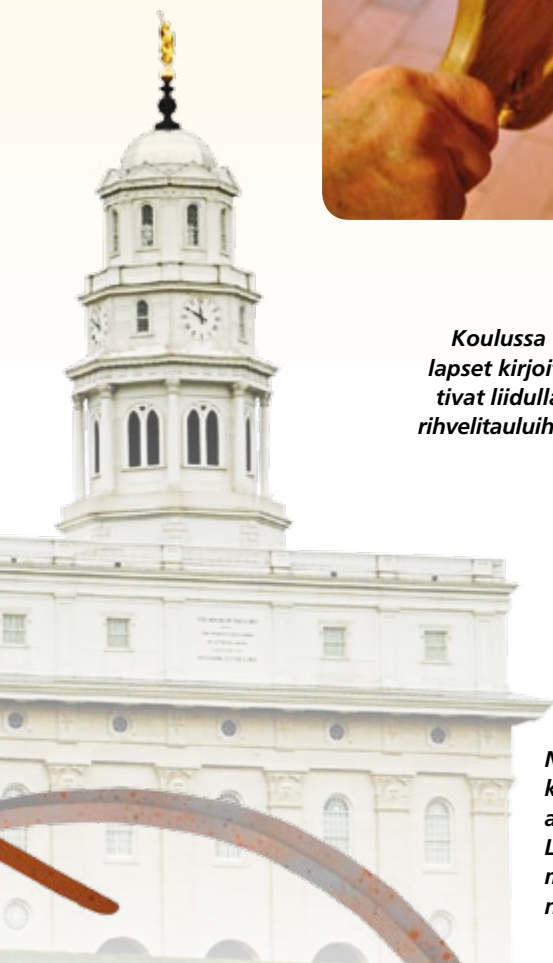

Monet Nauvoon vanhoista rakennuksista on kunnostettu. 1840-luvun vaatteisiin pukeutuneet lähetyssaarnaajat kertovat vierailijoille varhaisista pyhistä. Voit maistaa piparkakkua Scovil Bakery -leipomossa tai nähdä, kuinka jalkine-
liikkeessä valmistetaan kenkiä.

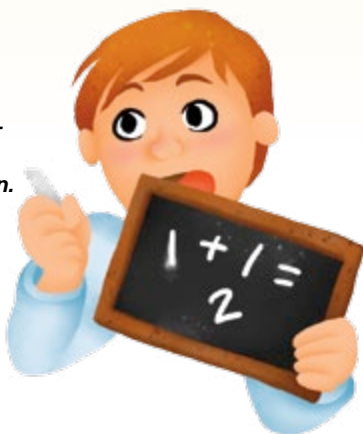
Paperi ja postimaksut olivat kalliita, joten koko kirjepaperi käytettiin tarkkaan hyväksi. Ihmiset kirjoittivat ensin yhteen suuntaan, käänsivät sitten paperin ja kirjoittivat toiseen suuntaan. Kokeile sitä ja yritä lukea kirjoitustasi!

Köydenpunontaan pioneerien tapaan tarvittiin kolme ihmistä!

Koulussa lapset kirjoittivat liidulla rihvelitauluihin.

Nauvoon temppeli sijaitsee kukkulalla, mistä on näköala kaupunkiin ja joelle. Lue temppelistä enemmän lehden seuraavasta numerosta!

Kynttilöitä tehtiin sitomalla kivi lankaan ja kastamalla lankaa eläinrasvaan kerran toisensa jälkeen.

Tämän lyhdyn valo teki hauskoja kuvioita seinille ja kattoon.

Taivaallinen Isä kuulee rukoukseni ja vastaa niihin

Voit käyttää tätä oppiainetta ja toimintaa saadaksesi tietää lisää Alkeisyhdistyksen tämän kuukauden aiheesta.

Onko sinulla koskaan ollut ongelmaa, jonka vuoksi olet ollut hyvin huolissasi? Almalla ja hänen lähetystyötovereillaan oli. He olivat yrittäneet opettaa soralilaisille asioita Jeesuksesta Kristuksesta, mutta soralilaiset eivät uskoneet heitä. Soralilaiset ajattelivat olevansa parempia kuin muut ihmiset. Kun he rukoilivat kirkossa, he menivät korkealle korokkeelle, jota kutsuttiin Rameumptoniksi, ja sanoivat joka kerta täsmälleen saman rukouksen.

Alma päätti rukoilla apua. Hän kertoi taivaalliselle Isälle, kuinka surullinen hän oli siitä, että

soralilaiset olivat niin ylpeitä ja epäuskoisia. Hän pyysi taivaallista Isää lohduttamaan häntä ja hänen tovereitaan ja antamaan heille voimaa heidän vaikeassa lähetystyössään.

Taivaallinen Isä vastasi Alman rukoukseen. Hän lohdutti Almaa ja tämän tovereita ja auttoi heitä tuntemaan itsensä vahvoiksi. (Ks. Alma 31.)

Taivaallinen Isä kuulee aina rukouksemme, ja Hän vastaa meille eri tavoilla. Hänen vastauksensa eivät ehkä tule heti tai odottamallamme tavalla, mutta Hän vastaa meille aina, koska Hän rakastaa meitä. ■

JUTELLAAN

Mitä muita pyhien kirjoitusten kertomuksia tunnet, joissa ihmiset rukoilivat ja saivat vastauksen? Voitte lukea yhden näistä kertomuksista perheen kesken ja keskustella tavoista, joilla taivaallinen Isä vastaa meidän rukouksiimme.

Kuinka taivaallinen Isä on vastannut rukouksiisi ja kuinka olet tunnistanut Hänen vastauksensa? Mitä ongelmia sinulla on nyt, joista voisit rukoilla?

LAULU JA PYHIEN KIRJOITUSTEN KOHTA

- "Lapsen rukous", *Lasten laulukirja*, s. 6
- OL 112:10

RUKOUKSIA PYHISSÄ KIRJOITUKSISSA

Alla on esimerkkejä pyhien kirjoitusten henkilöistä, jotka rukoilivat apua eri ongelmiin ja saivat vastauksen.

Etsi kustakin sarakkeesta yhteen kuuluvat laatikot. Käytä apunasi kunkin kuvan vieressä olevia pyhien kirjoitusten viitteitä.

KUKA RUKOILI

MIKSI HÄN RUKOILI

MITÄ TAPAHTUI

**Kuningatar
Ester**
(Est. 4–7)

He pelkäsivät, että heidän kielenensä muutettaisiin, niin etteivät he voisi ymmärtää toisiaan.

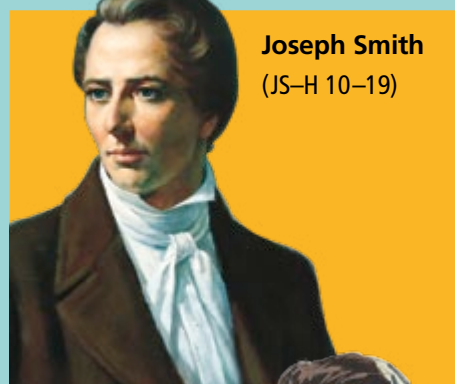
Taivaallinen Isä kertoi hänelle, miten tehdään työkaluja ja rakennetaan laiva.

Nefi
(1. Nefi 17:7–17;
18:1–4)

Hän halusi tietää, mihin kirkkoon liittyä.

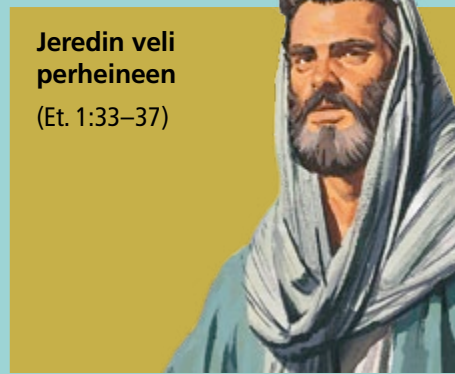
Kuningas antoi hänen elää, ja hän suostutteli kuninkaan säästämään hänen kansansa.

Joseph Smith
(JS–H 10–19)

Hänen täytyi suostutella kuninkasta suojelemaan hänen kansaansa tuholta, mutta hänet voitaisiin tappaa, jos hän menisi kutsumatta kuninkaan puheille.

Herra armahti heitä eikä muuttanut heidän kieltään.

**Jeredin veli
perheineen**
(Et. 1:33–37)

Hänen täytyi rakentaa laiva viedäkseen perheensä uuteen maahan, mutta hän ei osannut rakentaa laavaa eikä hänellä ollut tarvittavia työkaluja.

Taivaallinen Isä ja Jeesus Kristus ilmestyivät hänelle ja kielsivät häntä liittymästä mihinkään kirkkoon.

Hei!

Minä olen Will ja olen Taiwanista

Mitä sinä teet mieluiten perheesi kanssa?
Lauantaisin Will ja hänen veljensä Allen tutustu-
vat mielellään perheensä kanssa uusiin paikkoi-
hin Taiwanin saarella, missä he asuvat.

Haastattelijana Amie Jane Leavitt

*Ennen nukkumaanmenoa
luemme perheen kanssa
pyhiä kirjoituksia. Allen
pitää paljon kertomuk-
sesta Mooseksesta ja
pronssikäärmeestä.
Minun lempikerto-
mukseni on se, jossa
Herra käskee Lehiä
lähtemään Jeru-
salemista ja Nefiä
rakentamaan laivan,
jotta he voisivat mennä
luvattuun maahan.*

WILLIN PERHEVALOKUVA, LISÄKSI VALOKUVAT LOHIKÄÄRMEESTÄ
JA KUUKAUSTA ISTOKPHOTO; VALOKUVA JALKAPALLOSTA JOHN
LUKE; VALOKUVA TAIPEN TEMPPELISTÄ WILLIAM FLOYD HOLDMAN

MITÄ SINÄ TEET VAPAA-AIKANASI?

Will: pelaan tietokonepelejä,
heittelen frisbeetä ja pelaan
jalkapalloa

Allen: luen kirjoja, piirtelen ja
menen kävelyllä isoisän kanssa

MIKÄ ON LEMPIVÄRISI?

Will: oranssi

Allen: kaikki sateenkaaren värit

MISTÄ ELÄIMISTÄ PIDÄT ENITEN?

Will: dinosauruksista

Allen: orangeista ja kirah-
veista, joita olen
nähty eläintarhassa

TUTUSTUTAAN ALUEESEEN!

- Taiwan on Kiinan rannikolla oleva trooppinen saari.
- Useimmat ihmiset asuvat suurissa kaupungeissa ja puhuvat mandariinikiinaa. Yli 90 prosenttia kansasta on buddhalaisia tai taolaisia.
- Kirkolla on Taiwanissa yksi temppeli, pääkaupungissa Taipeiissa.

Taiwanissa on monia hauskoja juhlapäiviä ja festivaaleja. Syyskuussa me juhlimme kuujuhlaa. Koko suku kerääntyy yhteen, ja me syömme maukkaita kuukakkuja – piirakoita, jotka täytetään punapapu- tai lootuksensiemmentäytteellä.

Taiwanissa saamme usein tilaisuuden tehdä lähetystyötä. Koulussa minun piti opettaa luokalleni jotakin rehellisyydestä. Opetin heitä laulamaan Alkeisyhdistyksen laulun "Totuutta puolusta ain".

Koulun jälkeen veljeni ja minä kävelemme kotiin isoisän kanssa. Me teemme läksyt ja syömme päivällistä äidin ja isän kanssa. Minun lempiruokani on häränlihanuudelit ja Allenin on paistettu riisi. Pidämme kumpikin myös makeista ruoista.

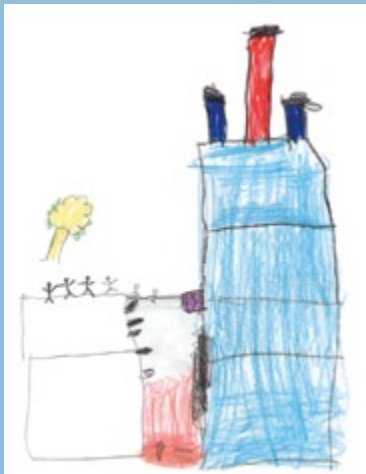
MEIDÄN SIVUMME

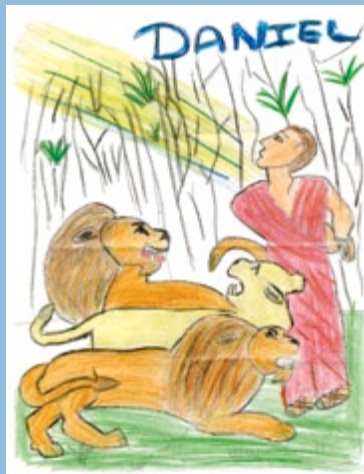
Espanjalaisen Castellónin seurakunnan lapset oppivat Alkeisyhdistyksessä rukoukseen, lukemaan ja ymmärtämään pyhiä kirjoituksia sekä palvelemaan lähimmäisiään.

Francisco P., 4, Chilestä käy mielellään Santiagon temppelin puutarhassa. Hän opettelee pitämään puheita Alkeisyhdistyksessä ja lausuu aina rukouksensa. Hän auttaa mielellään perheillään.

Giordano V., 5, Peru

Daniel, Dali M., 10, Meksiko

Haluan kertoa teille todistukseni: Minä tiedän, että Jumala elää, että Hän kuulee meidän rukouksemme ja vastaa niihin, jos meillä on uskoa. Tiedän, että Jeesus Kristus rakastaa meitä, ja tiedän, että Mormonin kirja on totta.

Elisa F., 11, Brasilia

Haluaisin kertoa, miltä minusta tuntui kastepäivänäni. Kun menin alas portaita kastealtaaseen, tunsin sisälläni olevan äänen sanovan: "Paula, se, mitä nyt teet, on oikein." Olin todella iloinen siitä, että minut kastettiin!

Paula G., 9, Argentiina

Kayque M., 5, Brasiliasta on hyvin älykäs ja eläväinen pieni poika, vaikka hän ei voikaan kävellä CP-vammansa vuoksi. Hänestä on kiva käydä kirkossa. Hän rakastaa kirkon lauluja ja laulaa aina sakramenttikokouksessa. Ensimmäinen hänen oppimansa kirkon laulu oli "Oon lapsi Jumalan". Kayque rakastaa kaikkia, kehuu mielellään muita ja on suurenmoinen siunaus perheelleen.

Meidän vastauksemme

Tatiana Agüero

Perustuu tositahtumaan

"Hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla" (Moroni 10:4).

Muistan vieläkin ensimmäisen kerran, jolloin näin noiden kahden miehen seisovan kotiovellemme Perussa. Heillä oli valkoinen paita ja solmio, ja he olivat tosi pitkiä! Mielestäni heillä oli lämmin hymy.

"He ovat varmasti mukavia", minä ajattelin. Vanhempanikin taisivat ajatella niin, koska pian lähetyssaarnaajat alkoivat käydä meillä usein.

Kuuntelin mielelläni lähetyssaarnaajia, ja minusta tuntui aina, että he puhuivat totta.

"Etkö sinä halua mennä kasteelle, äiti?" kysyin äidiltä eräänä päivänä.

Hän hymyili. "Haluan kyllä. Mutta haluan, että minut kastetaan yhdessä isän kanssa."

Nyökkäsin. Minä olin yhdeksänvuotias, tarpeeksi vanha menemään kasteelle. Mutta minäkin halusin mennä kasteelle isän kanssa, eikä hän ollut varma, uskoiko hän siihen, mitä lähetyssaarnaajat opettivat.

"Jatka rukoilemista, niin se aika tulee", äiti sanoi ikään kuin hän olisi lukenut ajatukseni.

Tiesin, että lähetyssaarnaajat olivat antaneet isälle haasteen noudattaa Mormonin kirjan lopussa

olevaa kehotusta kysyä Jumalalta vilpittömin sydämin, onko evankeliumi totta. Joten eräänä iltana päätin auttaa isää tuon haasteen kanssa. Kysyin, voisimmeko rukoilla yhdessä niin kuin lähetyssaarnaajat olivat pyytäneet. Me menimme huoneeseeni ja polvistuimme. Hän kysyi minulta, kumpi pitäisi rukouksen.

"Ole kiltti ja pidä sinä", minä sanoin.

Isä alkoi rukoilla taivaallista Isää. Kun hän kysyi, pitäisikö meidän mennä kasteelle, rakkauden ja rauhan tunne ympäröi meidät. Tunne oli niin vahva, että isä lakkasi puhumasta joksikin aikaa. Tiesimme, että meidän täytyi mennä kasteelle.

En koskaan unohda katsetta, jonka näin isän silmissä, kun hän oli päättänyt tuon rukouksen.

"Me saimme vastauksemme", hän kuiskasi minua halatessaan.

Hymyilin painaessani pääni hänen olkaansa vasten. Pyhä Henki oli antanut meidän tietää totuuden (ks. Moroni 10:5). ■

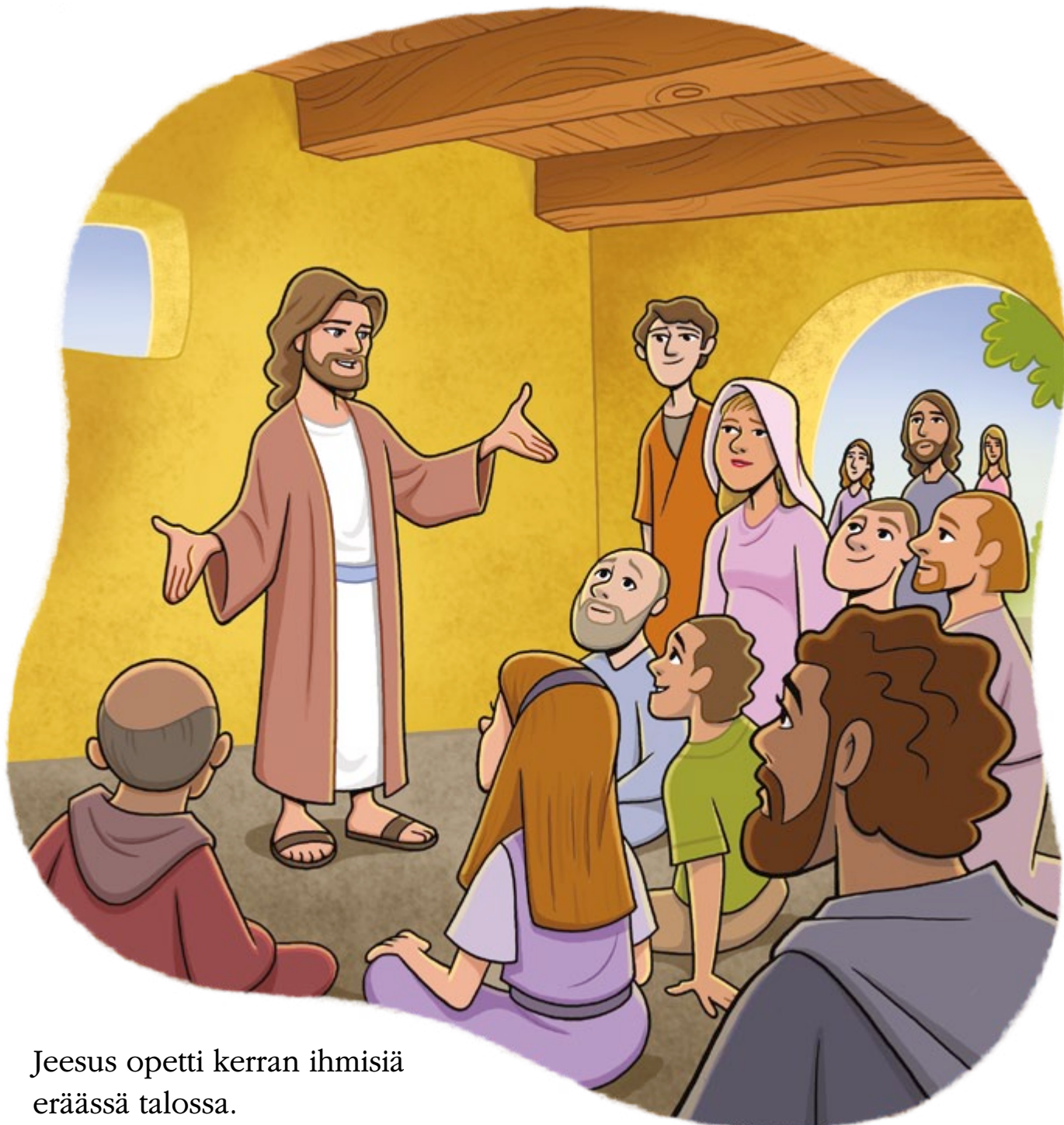
Eräs yksinkertainen rukous muutti perheeni ikiajoiksi.

Jeesus parantaa sairaan miehen

Margo Mae

Kohdasta Luuk. 5:17-25

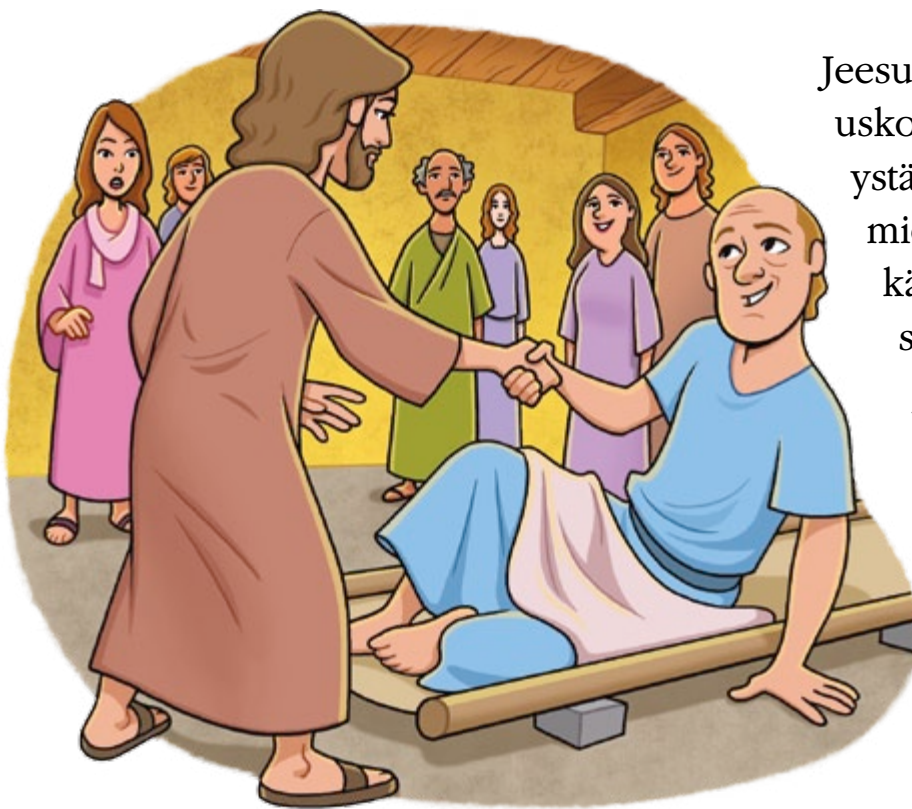

Jeesus opetti kerran ihmisiä
eräässä talossa.

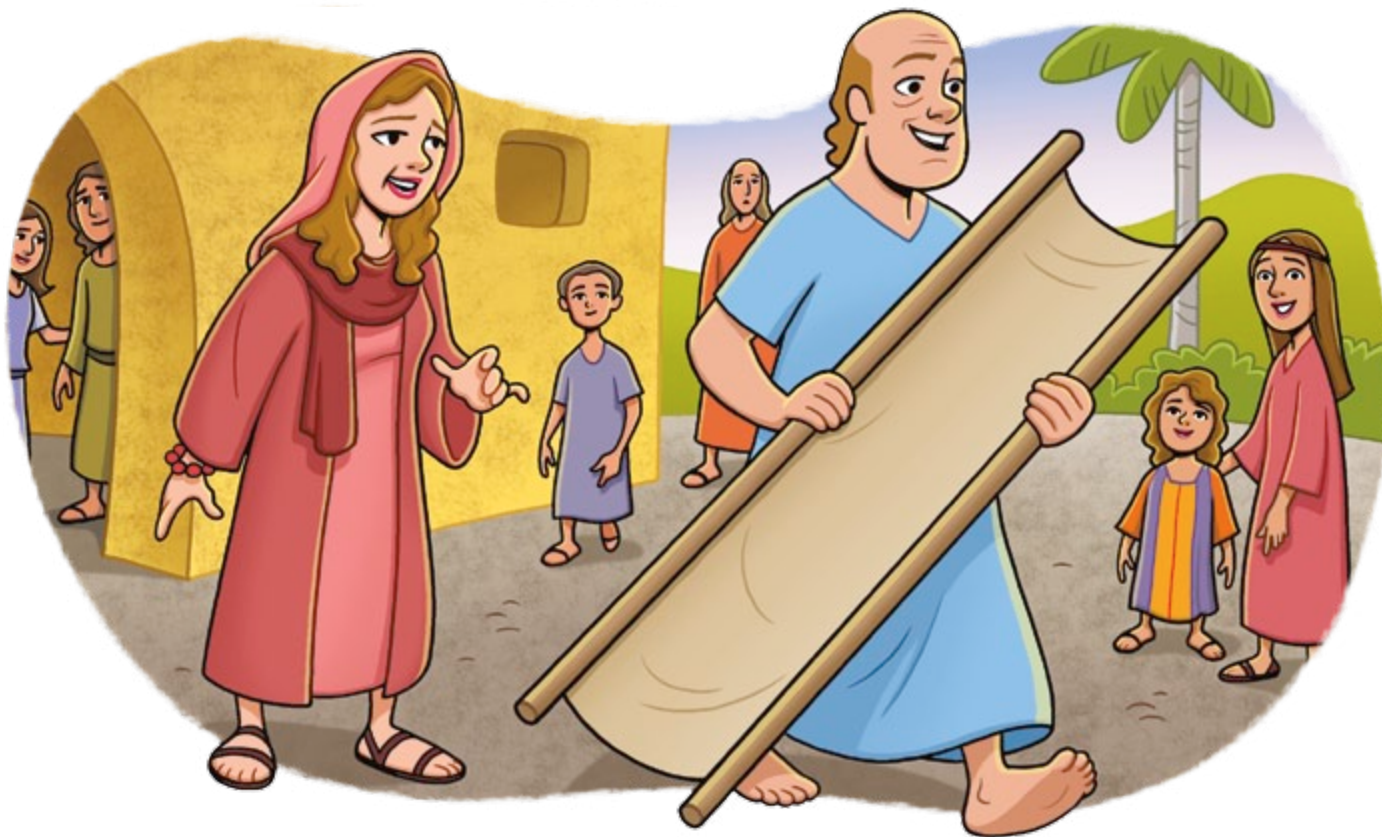
Talon ulkopuolella oli mies, joka ei pystynyt kävelemään. Hänen ystävänsä kantoivat hänet talon eteen, jotta Jeesus voisi parantaa hänet. Mutta talo oli niin täynnä ihmisiä, etteivät hänen ystävänsä voineet kantaa häntä sisään.

Miehen ystävät kantoivat hänet talon katolle. Sitten he tekivät kattoon reiän. He laskivat miehen vuoteineen taloon sisälle niin, että Jeesus näki hänet.

Jeesus näki, kuinka paljon uskoa miehellä ja tämän ystävillä oli. Hän käski miestä nousemaan ja kävelemään. Mies nousi seisomaan. Hän pystyi jälleen kävelemään! Hän otti vuoteensa ja käveli iloisena kotiinsa.

Sinä päivänä Jeesus Kristus osoitti suuren voimansa parantamalla tuon miehen. Hän halusi ihmisten tietävän, että Hänellä on voima tehdä monia ihmeellisiä asioita. ■

Ei ole mitään
tarvetta purjehtia
TUNTEMATTOMIA
meriä. Rakastava
taivaallinen Isä on antanut
pettämättömän kartan
– **KUULIAISUUDEN.**

Presidentti Thomas S. Monson

SORSAEMO JA MINÄ SAIMME ARMOA

Rosie Kaufman

Eräänä kevätiltapäivänä pakkasin autoani aloittaakseni viiden pienen lapseni edestakaisen kuljetusrumban oppitunneille ja harjoituksiin. Lastatessani jalkapallokenkiä ja tanssikasveja huomasin, kuinka sorsaemo taapersi poikasineen jalkakäytävällä esikaupunkialueella, missä asuimme.

Sitä katsellessani se alkoi ylittää tietä. Valitettavasti se lähti ylittämään katua viemäritilän kohdalla, ja kun se ylitti ritilän, sen pienokaiset seurasivat sitä. Neljä sen poikasta luiskahti avuttomina ritilän aukoista.

Kun emo pääsi toiselle puolelle, se huomasi joidenkin poikastensa puuttuvan ja kuuli niiden vaimean piipityksen. Lainkaan tajuamatta virhettään se ylitti viemäritilän uudelleen etsiessään kadonneita sorsanpoikia ja menetti kaksi lisää. Sen huono harkintakyky kauhistutti ja vähän karmaisi minua, ja menin ritilän luo nähdäkseni, voisinko nostaa sitä. Vaikka käytin kaikki voimani, ritilä tuskin liikahti, ja lähdin myöhästyneenä hakemaan yhtä lapsistani.

Arvelin voivani korjata tilanteen myöhemmin, kun en olisi niin kiireinen, ja hyppäsin autoon mutisten omahyväisenä: ”Se ei ansaitse olla äiti.”

Seuraavan puolentoista tunnin aikana tein monia toistuvia vanhemmuuteen liittyviä

*Sorsaemon
tavoin minä-
kään en aina
riitä. Silloin
Vapahtaja astuu
kuvaan.*

virheitäni. Ne ovat virheitä, joiden vuoksi olen anonut anteeksiantoa monta kertaa sekä lapsiltani että taivaalliselta Isältääni. Joka kerta päätän tehdä paremmin ja olla lankeamatta näihin heikkouksiin uudestaan. Kun ärähdin yhdelle lapsistani, joka kiusasi toista, omat sanani kaikuivat äänekkäinä korvissani: ”Se ei ansaitse olla äiti.”

Tunsin yhtäkkiä ylitsevuotavaa myötätuntoa tuota sorsaemoa kohtaan. Se yritti selviytyä maailmassa saamiensa vaistojen avulla, aivan kuin minäkin. Mutta joskus nuo vaistot eivät yksinkertaisesti riittäneet, ja silloin pienokaisemme kärsivät.

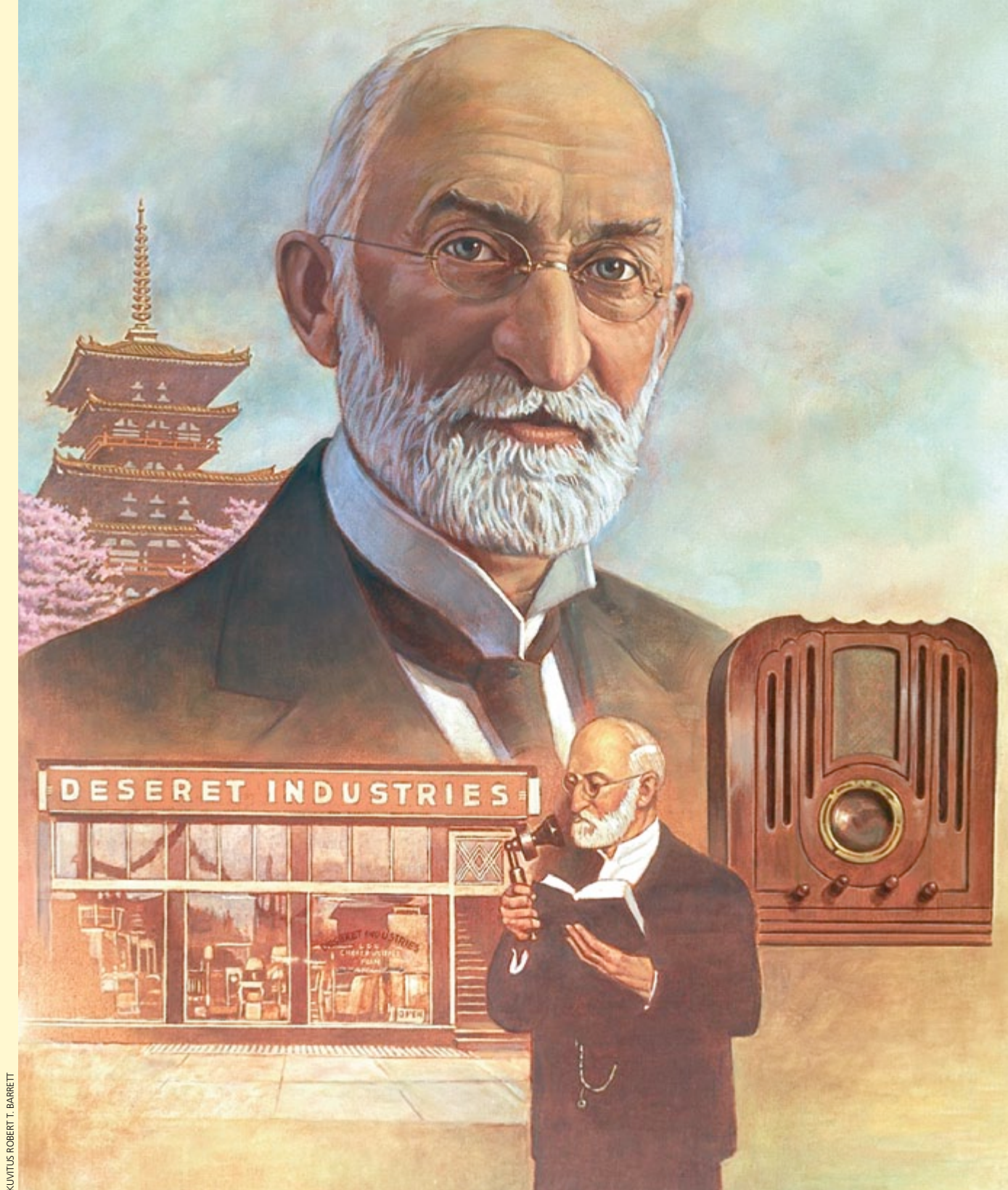
Päätin saada ritilän pois jollakin tavoin ja nostaa poikaset ylös. Kun kaarsin kotikadullemme, näin pienen joukon kokoontuneena paikalle. Naapurini oli nostanut ritilän pois ja kiivennyt viemäriaukkoon, ja hän nosti parhaillaan poikasia hellästi ulos turvaan. Pienet pelästyneet linnut kömpivät etsimään emoaan, joka asteli hermostuneena läheisessä pensaikossa. Se ei ollut pyytänyt apua, mutta naapurini oli astunut esiin, kun emon suoma turva ei yksinkertaisesti riittänyt. Olin liikutuksen vallassa, kun ajattelin Vapahtajan tekevän samoin lasteni ja minun puolesta.

Joskus me emme riitä, vaikka aikeemme ovat mitä parhaimmat ja yritämme kaikkemme. Kuitenkin Vapahtajan armo ”riittää kaikille ihmisille, jotka nöyrytyvät [Hänen edessään]” (Et. 12:27). Minua lohduttaa tieto, etteivät minun vajavuuteni tuhoa lapsiani ja että he saavat vastaanottaa Vapahtajamme suoman rakkauden, rauhan, ymmärtämyksen ja armon. ”Hän mua kantaa”¹ ja haluaa perheeni ja minun menestyvän. Meidän vajavuutemme eivät voita, kun nöyryyimme ja seisomme Herra vierellämme. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. ”Missä on turvani?”, *MAP-lauluja*, 75.

KUVITUS ROBERT T. BARRETT

HEBER J. GRANT

Heber J. Grant perusti **Japanin** ensimmäisen lähetyksentän ja toimi sen johtajana. Hän oli kirkon presidenttinä, kun kirkko alkoi käyttää **radiota** puheiden lähettämiseen. Kun jäsenet tarvitsivat apua suuren lamakauden aikana, presidentti Grant perusti kirkon huoltotyöohjelman, johon kuuluu mm. **Deseret Industries**. Tämä järjestö kerää yhä tarvikkeita ja myy tai lahjoittaa ne tarvitseville.

"Meidän on oivallettava, että Herra puhuu meille Henkensä kautta omana aikanaan ja omalla tavallaan", kirjoittaa vanhin Dallin H. Oaks kahdentoista apostolin koorumista. "Monet ihmiset eivät ymmärrä tätä periaatetta. He uskovat, että he voivat kääntyä Herran puoleen silloin kun he itse ovat valmiit ja kun heille sopii, ja Hän vastaa välittömästi, vieläpä juuri sillä tavalla kuin he ovat määränneet. Ilmoitus ei tule sillä tavalla." Lue lisää siitä, kuinka saamme ilmoitusta. Ks. "Omana aikanaan ja omalla tavallaan", s. 24.

MYÖHEMPIEN AIKOJEN PYHIEN
JEESUKSEN
KRISTUKSEN
KIRKKO